PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

DUBEN 2017

cena na stánku 15 Kč

PŘEDPLATNÉ:
za pouhých 14 KORUN
každý měsíc až do vaší schránky!

ROZHOVOR

KATEŘINA NEUMANNOVÁ

KAPELA

2 GENERATIONS

JAK BY MĚLO VYPADAT NAŠE MĚSTO?

ARCHITEKT **PLESKOT**
o lávce a zastupitelích

PROFESOR **DRAHOŠ**
kandidát na prezidenta

9 772464 751002 04

KOMPLETNÍ kalendář akcí | KŘÍŽOVKA | poradny

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Pozor však: NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ! Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát autorovu totožnost.

Pište e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5, Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJE!

Písecký svět

DUBEN 2017

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

Zapsaný spolek registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze **s písemným souhlasem redakce a s uvedením zdroje.**

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a. s.
Redakční uzávěrka: 29. března 2017

© OS Písecký svět, z.s.

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na květen: **24. dubna**
(dva dny před tiskem)

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. 739 348 550

Z obsahu:

ZRCADLO: Cena pro píseckou hrdinku ... 4
Březen na Písecku, Písecko v březnu ... 5
AKTUÁLNĚ: Architekt Pleskot o lávce ... 6
Co se schválilo, co se chystá ... 8–9
Na návštěvě v cukrárně U Volfů ... 10
KOMENTÁŘ: Cena za pár dní míru? ... 11
DISKUSE: O smart city, bazénu a moudrých rozhodnutích ... 12-13
DOPIS: Portyč není divoký Západ ... 13
AKTUÁLNĚ: GALERIE Písek otevře své brány ... 14
Kulturní strategie – úkol nekonečný ... 15-16
ROZHOVOR: Kateřina Neumannová ... 17-19
POZVÁNKY: Možná přijde i prezident a Remember Titanic! ... 19
OCHUTNEJTE: Natural Písek – akce duben ... 20-21
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy ... 23-26
POZVÁNKA: Čimelice letos opět rozkvetou ... 27
Z NAŠÍ ŠKOLY: Roztančená Tylovka ... 28
PORTRÉT: Co by prosazoval profesor Drahoš jako prezident ... 29
PORADNY: Ptejte se právníků a zvěrolékaře ... 30
ČTENÍ Z PÍSKU: O Thajsku, hříšnících i zmizelých krásách ... 31
SPORT: Atletika je pro všechny a pro radost ... 32
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: Kateřina Kofroňová ... 33
KAPELA: 2 Generations – Když art rock hrají otec a syn ... 34
KULTURA: Prácheňské muzeum zve ... 35-36
Studentky písecké FAMO dobývají svět ... 37
HISTORIE: Jak se léčilo v minulých staletích ... 38
PŘÍBĚH: Karel Pecl – Kočka Míca a ptáci ... 43
PUBLICISTIKA: Paní Troi, Rosťa Homola ... 44
Petr Putna, Zbyněk Konvička ... 45
FOTOREPORTÁŽ: Unikátní expozice To je město ... 46
VELKÁ KŘÍŽOVKA ... 47
SOUTĚŽ: O poukázky na dorty ... 48

Komu a čemu dáme šanci?

První glosa, kterou tu zprávu tweetoval šéfredaktor Respektu Erik Tabery, mě pobavila: „Teoreticky vše mluví proti tomu, aby uspěl. A proto si myslím, že má šanci." Vlastně tím vyjádřil můj pocit, když jsem v půlce března odcházela z Píčka, kde právě skončila beseda s panem profesorem Drahošem – a také náš rozhovor, s jehož zveřejněním jsme museli počkat, zda končící předseda AV ČR kandidaturu oficiálně potvrdí. Učinil tak ve „svém" Jablunkově přesně den před naší redakční uzávěrkou.

Špičkový vědec, který není spjatý s žádnou stranou, byť se jakýsi Ovčáček obratem snaží světu vsugerovat jeho propojení se všemi, jež umisťují na Hradě do množiny škůdců (další plusový bod). Léta řídil Akademii věd ČR k jejímu rozkvětu, aniž by na něj vyplula kompromitující aféra. Letmým pohledem? Člověk slušný, kultivovaný, vzdělaný, životní optimista. Do zmatených postmoderních debat vnáší jasné a konstruktivní, logické myšlení vědce, zvyklého ovšem hovořit i s naprostými laiky. – Jedním slovem? Gentleman. Pohybuje se a hovoří s noblesou, na naší (nejen politické) scéně málokdy vídanou.

Otázkou je, zda osobnost takovéhoto typu si někdy Češi zvolí za svého prezidenta... Prvním a posledním vědcem a profesorem v téhle roli byl, pokud vím, TGM – a toho si národ naštěstí nevolil. Znám ale už i náctileté, kteří v něm vidí až symbolický opak toho, co vídáme „na vrcholu" poslední čtyři roky. Nebo možná i více let. Že by naděje? Každopádně kampaň ještě ani nezačala a mohu s ulehčením říct, že už mám potenciálně koho volit. A v Písku budeme mít 24. dubna příležitost poznat osobně i další kandidáty (viz str. 19) – nenechte si to ujít...

ZDENKA JELENOVÁ

FOTO MĚSÍCE

A tak nám tu vzniklo město nové

Ve dnech 14. února až 24. března bylo možno ve Sladovně Písek vidět a zažít unikátní expozici, na jejíž podobě se mohl podílet skutečně každý příchozí. Ve Vysokých trámech v rámci expozice Svět podle Šaška postupně vznikalo unikátní město. Každý návštěvník se mohl stát architektem – tvůrcem – a do neustále se vyvíjejícího města vyrobit z kartonu cokoliv, co mu v něm chybí.

Bylo postaveno odhadem přibližně 600 unikátních staveb od domů všech velikostí, továren, školek, škol a universit, věží, hradů, kostelů, obchodů, mostů, replik světově či místně proslulých staveb, příbytků pro všechna možná zvířata, přes krásné kašny, hřiště, ZOO, vězení, sportovní areály a třeba i biatlonová dráha, lezecká stěna, nebo hřbitovy s archeologickými nalezišti či kouřící Temelín... /Více fotografií na str. 46/

Text a foto Martin Zborník

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek. Květnové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 28. dubna. Děkujeme za Vaši přízeň!

Písecká hrdinka získala cenu na Mene Tekel

Dagmar Šimková ve dvaceti letech, před uvězněním.

V rámci letošního mezinárodního festivalu MENE TEKEL proti totalitě a pro paměť národa se 26. února ve Vinohradském divadle v Praze uskutečnilo slavnostní předávání cen umělcům a občanům, kteří si za obou totalitních režimů dokázali udržet morální integritu. V kategoriích rytíř, dáma a mecenáš české kultury předával ceny ministr kultury Daniel Herman. Ocenění byli nejen vynikajícími umělci, ale především velmi statečnými lidmi. Neustupovali zlu a někteří za to zaplatili i životem (více o festivalu na *www.menetekel.cz*).

Ocenění v oblasti české kultury bylo uděleno in memoriam také Dagmar Šimkové (narozené 1929 v Písku, zesnulé 1995 v Perthu v Austrálii). Tato písecká rodačka, spisovatelka a politická vězenkyně prožila v komunistickém kriminále těžkých čtrnáct let. Písečtí ji znají jako „tu krásnou holku z vily nad řekou". V roce 1952 byla jako 23-letá dívka zatčena pro roznášení letáků, které zesměšňovaly Klementa Gottwalda a Antonína Zápotockého. Kromě toho ukryla dva zběhy z vojenské služby směřující do emigrace. Sedm let musela ve vězení strávit také její matka a rodinný majetek propadl státu. Celý osud popisuje kniha Byly jsme tam taky.

Věřím, že si obyvatelé Písku uvědomí, jak výjimečná a krásná žena z Písku pochází. Kdysi mě oslovila historička Pavlína Formánková–Kourová, která pracovala v archivu STB a našla tam svazek Dagmar Šimkové. Uvědomila si výjimečnost této osobnosti, kterou nezlomilo ani komunistické vězení. Vypravila se do Písku hledat její stopy a příběh podrobně zpracovala.

Současný majitel vily Marek Anděl (vlevo) s Johnem Bokem před scénickým čtením ve vile Marta v září 2016. Foto Písecký svět/Jelenová

Vilu nad řekou koupil od australských příbuzných Dagmar Šimkové Marek Anděl, který v té době o jejím příběhu nevěděl. Vila se mu vždycky líbila svou architekturou, postupně ji rekonstruuje a do budoucna počítá s tím, že zahradu ponechá přístupnou veřejnosti. Příležitostně se už dnes ve vile konají scénická čtení z knihy Byly jsme tam taky pro veřejnost i pro školy.

VĚNCESLAVA SKŘIVÁNKOVÁ

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

Degustační menu WAGYU v Kozlovně

Kozlovna U Plechandy připravila ve spolupráci s Bidfood pro své hosty speciální degustační menu s japonským masem WAGYU.

WAGYU je původní japonské plemeno s více než tisíciletou historií a toto slovo znamená japonsky skot. Jedná se o absolutně nejvyšší špičku mezi hovězími masy. Návštěvníci degustačního menu v Kozlovně U Plechandy 28. března měli příležitost tento nezapomenutelný gurmánský zážitek prožít.

Podávaly se pochoutky z mas Striploin WAGYU a Rib Eye Wagyu, úroveň mramorování A4, obě masa pochází z oblasti Kagoshima, Miyazaki. Jedná se o velmi jemné, křehké a šťavnaté maso s nezaměnitelnou chutí a vůní. Pár vět o mase WAGYU přednesl pan Vasilievič a poté šéfkuchař pan Svoboda prezentoval jednotlivé chody degustačního menu: Gyu-don (plátky Wagyu s rýží), Niku-jaga (dušené Wagyu v mirinu a sojové omáčce, brambory, houby enoki a mladý hrášek, Carpaccio Wagyu s černou BBQ solí, teriyaki omáčka, mango se sezamem, Grilované Wagyu, fermentovaný zeleninový salát.

Těšíme se na Vaši příští návštěvu v Kozlovně u Plechandy!

REZIDENCE ŠVANTLOVA
NOVÉ ATRAKTIVNÍ BYTY V CENTRU PÍSKU

Lokalita: ul. Švantlova, Budějovické Předměstí, Písek
K prodeji: 68 bytů, 4 komerční prostory, podzemní garáže
Ceny: od 1 368 280 Kč do 4 915 912 Kč
Plocha: od 36,7 m² do 116,0 m²
Seznam dispozic: 2+kk až 4+kk

(Dispozice i plocha lze upravit dle požadavku klienta)

Tel.: + 420 777 622 839, +420 382 222 223
E-mail: mailpisek@isas.cz www.ivansvatosas.cz

Březen na Písecku, Písecko v březnu

BAZÉN BUDE POD LESÁRNOU. I když zastupitelstvo schválilo záměr pouhými 14 hlasy.... Aneb písecký koloryt. ***Ilustrace: JABLOŇKA***

TENTOKRÁT BEZ KYTIČEK... Poněkud smutní jsou skoro všichni kolemjdoucí, když nahlédnou na místa, kde ještě loni nejen touto dobou, ale celoročně rozkvétal nádherný záhon...

DÍVKA V MODRÉM – byl zahajovací film v novém Biografu pro seniory z Diakonie a DPS na Jiráskově nábřeží, který zaštítila Společnost SODEXO ve spolupráci s projektem SEN SEN konta bariéry, Asociací poskytovatelů sociálních služeb, Diakonií a dalšími. Všem dárcům, a především Společnosti SODEXO, která uhradila polovinu nákladů, poděkoval ředitel Diakonie Petr Hladík.

ČÁP VODŇAN DOMA! V roce 2014 poryv větru vážně poranil dospělého čápa ve Vodňanech. Po dvou letech léčení v Záchranné stanici Makov byl na jaře 2016 vypuštěn s vysílačkou. Ve Vodňanech vyvedl 3 mláďata, na podzim zamířil na Arabský poloostrov a zimoval na hranicích Saúdské Arábie a Jemenu. Cestou zpět přeletěl patnáct států a 25. března se vrátil do Vodňan. Nalétal více než 13 tisíc km a díky vysílačce jeho cestu prožívaly tisíce lidí z celého světa. Další info na www.makov.cz. Na snímku první hodiny na hnízdě ve Vodňanech, s loňskou samicí z Německa. ***Foto LIBOR ŠEJNA***

WALDORFSKÝ MASOPUST – „Kdo nepřišel, zapláče, nedostane koláče!“ – hlásal jeden z transparentů, jimiž byl vyzdoben rozjásaný masopustní průvod ZŠ Svobodná, který prošel centrem města Písku již v tradičním termínu: přesně na masopustní úterý. I přes nepříznivé počasí pobavily veselé masky mnoho lidí v ulicích. Následnou veselici v Divadle Pod čarou si užili jak děti, tak jejich tatínkové a maminky, kteří mimo jiné nacvičili skvělé taneční představení.

Foto PS/ JELENOVÁ

Architekt Pleskot k rozhodnutí zastupitelstva

Stavba lávky může začít ještě letos

Lávka přes Otavu u sv. Václava podle projektu světoznámého architekta, píseckého rodáka Josefa Pleskota dostala na březnovém zastupitelstvu zelenou. Z 24 přítomných zastupitelů zvedl ruku proti pouze pirát Martin Brož. Ostatní odsouhlasili nejen lávku (odhadované náklady 29 milionů), ale také celý projekt propojení Hradiště a průmyslové zóny cyklistickou stezkou a chodníkem (náklady do 10 milionů). Vedení města se chce pokusit získat dotaci z IROP (do 30 milionů) nebo dotaci z SFDI alespoň na cyklostezku.

Samostatnou kapitolou je nelogicky klikaté vedení cyklostezky, které si údajně vynutily normy a předpisy a vzbudilo mnoho otázek a pochybností. Navržena je z Hradiště od cyklotrasy 1045 k vlečce Jitexu, železničnímu mostu, po pravém břehu k lávce u Václava, po levém břehu zpět k železničnímu mostu a dále kolem fotbalových hřišť a budoucího bazénu k hotelu Cadillac, ulicemi Dukelskou a Pražskou do průmyslové zóny po cyklotrase 1049.

Pleskotova lávka pro pěší a cyklisty nad Václavským jezem bude jedinečným architektonickým dílem na míru. Vizuálně i duchovně propojuje vrch Hradiště a kostel sv. Václava. Řeku Otavu přemostí dvěma nestejně dlouhými lávkami o délkách 82 m a 47 m a šíři 3 m, které se setkají na čtvercové pobytové plošině na pilíři zapuštěném v řece. Konstrukce bude navíc zavěšena na lanech o průměru 76 mm.

Velmi potřebná stavba, která dodá Písku další turistický cíl, byla iniciována minulým starostou Ondřejem Veselým. Narazila však na nesouhlas opozice a v době komunálních voleb se poněkud nešťastně stala předmětem nesmyslného politického boje. Lávka mohla stát už před třemi lety, ale 15 zastupitelů v roce 2013 prohlasovalo její vyřazení z rozpočtu (Adámek, Boček, Franců, Gottstein, Jedlička, Knot, Krejča, Kulič, Sládek, Svoboda, Tesař, Trambová, Tyll, Vanžurová, Zajíček). Následovaly roky nejistoty, jestli ještě vůbec dostane šanci. Odmítnutí lávky však vyvolalo značnou nelibost veřejnosti a další volby už jsou na obzoru, a tak se dříve protestující zastupitelé stihli v nejvyšší čas umoudřit. Do voleb budou stříhat pásku.

Architekt Josef Pleskot naštěstí od projektu neustoupil a několikaleté trápení s nadhledem přetrpěl, i když ho jistě mrzelo, že písečtí jeho první velký počin v rodném městě nepřijali lépe. Je tedy na čase se mu omluvit a doufat, že se páni politici napříště nebudou dětinsky hašteřit a dělat nám ostudu po celé republice, a dají přednost zájmům občanů města před vlastní ješitností.

Pane Pleskote, bylo pro vás překvapující, že písečtí zastupitelé stavbu lávky po několika letech dohadování přece jen schválili?
Už to k tomu směřovalo, ale překvapující pro mě byl počet hlasů pro lávku. Myslím si, že to nakonec bylo překvapení pro všechny, protože 23 hlasů z 27 zastupitelů je mandát, se kterým se dá udělat leckaké rozhodnutí. Nebyla to jen lehká nadpoloviční většina. Zdá se, že rozhodnutí padlo napříč politickými silami zastupitelstva. A zdá se mi také, že to odráží náladu mezi obyvatelstvem, politické síly hlasováním přenesly pozitivní vůli obyvatel.

Odkládání stavby lávky vyvolalo značnou nevoli veřejnosti. Zaznamenal jste sám ohlasy?
Určitě, ohlasy byly nejen z Písku. Ptali se mě lidé z nejrůznějších částí republiky i z Prahy. Říkali: „Tak bude ta lávka, nebo nebude? To by byla škoda, kdyby se promarnila příležitost.“ Proto mě těší obzvlášť, že tohle rozhodnutí je v souznění s občanským míněním. Samozřejmě slyším a vidím i některé hlasy proti, ale myslím si, že je to opravdu menšina. I u sv. Václava je nakonec myslím většina obyvatel pro lávku.

Diskuse o lávce u Václavského jezu – architekt Josef Pleskot ve Sladovně Písek v srpnu 2014. Foto PS/Jelenová

Jaký máte názor na myšlenku přívozu u Václava?
To je čistý romantismus. Nevím, kdo by jeho služeb využíval. Má to řadu nevýhod, není to celoroční řešení, prostě lávka je víc.

V jaké fázi jsou projektové přípravy stavby?
Byla podána žádost o stavební povolení a předpokládáme, že se ho podaří brzy získat, protože už jsou pohromadě všechna vyjádření. Prováděcí projekt pro realizaci stavby už dokončujeme a v květnu ho odevzdáme. S koncem jara by se tedy mohla vypsat soutěž na zhotovitele díla.

Došlo k nějakým změnám oproti původnímu projektu lávky?
Oproti původnímu návrhu musela být lávka o 30 cm rozšířena. To si vyžádalo i přeprojektování zatížení, protože se o 10% navýšilo množství materiálu. Ohledně šířky lávky jsme museli absolvovat složitá jednání s policií. Zadání bylo takové, aby světlost šířky lávky byla 3 m, což by si oproti původnímu plánu vyžádalo rozšíření jen o 5 cm, ale nakonec jsme ji museli rozšířit o něco víc, protože to mělo návaznost na provozní předpisy z hlediska pohybu nevidomých, cyklistů a tak dále.

Jaký bude letos další postup?
To je spíš otázka na politickou reprezentaci Písku, ale podle informací, které mám, by měl být dodavatel vybrán do konce srpna, v září by se měly uzavírat smlouvy a v posledním čtvrtletí letošního roku by se mohlo začít stavět.

Můžete odhadnout harmonogram stavby?
Betonářské práce by měly být hotové během krátké doby. Výhodou je, že by se v zimě mohly v dílnách připravit ocelářské práce a na jaře by se mohlo začít s kompletací. Kdyby všechno krásně běželo, mohla by být lávka hotová začátkem léta příštího roku.

Kritiku sklidilo zvláštní nelogické vedení cyklostezky. Sice to přímo nesouvisí s vaší stavbou, ale chcete se k němu vyjádřit?
Vedení cyklotrasy jsem nestudoval a moc o tom nevím. Viděl jsem jen tu část, která vede z Čížové do Písku a ta se mi zdá špatně trasovaná. Ta trasa by měla jít paralelně s ostatními dopravními stavbami a ne takhle divoce v polích. To je divné řešení.

Na čem aktuálně pracujete?
Je toho víc. Právě dokončujeme minisoutěž na stavbu turnovského divadla, začali jsme projektovat novou Galerii Zdeňka Sklenáře v Praze. Další moc pěkná práce je konverze, tedy přestavba skláren Rückl v Nižboru a je toho víc.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Zeptali jste se zastupitelů:
Kolik stál „výlet“ na Tchajwan?

Na adrese www.piseckysvet.cz/zastupitele najdete přehled složení zastupitelstva města, rozdělení v rámci koalice/opozice, údaje o veřejných funkcích zastupitelů, a můžete tu také starostce města a zastupitelům položit dotaz. Většina z nich občanům odpovídá bez průtahů.

PTÁ SE F. STARÝ:
Vážený pane Hořánku, vyjeli jste si s kolegou Knotem na konferenci chytrých měst na Tchajwan. Zajímalo by nás, kolik stála celkově účast, cesta, ubytování, diety atd. Jiné české město tam nebylo, asi si to nemohlo dovolit...

ODPOVÍDÁ JIŘÍ HOŘÁNEK:
Vážený pane Starý, ptáte se, kolik stál „výlet“ na Tchajwan. Musím Vás popravit, nejednalo se o výlet, ale o pracovní cestu. Uvádíte, že by „vás“ (nevím, za koho dalšího mluvíte) zajímaly náklady této cesty. Většinu nákladů, tedy i ubytování, hradila hostitelská strana; z rozpočtu města byla hrazena jen letenka pro mne ve výši 28.599,56 Kč. Pan kolega Knot a já jsme obdrželi náhradu stravného ve výši 130 EUR. Nezajímají Vás zřejmě výsledky této cesty ani přínos pro naše město, proto se k nim nebudu vyjadřovat. Je zjevné, že náklady na cestu nebyly pro ostatní města, hlásící se v Česku k SMART City, s rozpočty v řádech miliard (například Praha, Brno, Plzeň) rozhodujícím důvodem jejich absence, ale nechci o tom spekulovat. Nicméně se domnívám, že jedním z důvodů pozvání města Písku na tuto mezinárodní konferenci byl velký ohlas na loňskou návštěvu a hlavně dosažené výsledky i podpora rozšiřování konceptu SMART City jak v Písku, tak i jejich prezentování v celé České republice.

Poněkud pozdní „veřejné projednání“
Písek zaplatí neekonomický projekt

„Někteří zastupitelé a občané si přáli, aby byl projekt představen veřejnosti, proto si Povodí Vltavy připravilo krátkou prezentaci,“ zahájil březnové veřejné představení (nikoliv „projednání“, neb na to už je pozdě) protipovodňového projektu na sídlišti Portyč Petr Jelínek z odboru investic.

Následná prezentace stručně ukázala, jak vypadala příprava projektu a že už je ve fázi stavebního povolení. Z toho ovšem vyplynulo, že „projednání“ bylo velmi zbytečné, protože proč a o čem v takovém okamžiku diskutovat, že... Není divu, že zasedací síň úřadu byla poloprázdná – nehledě na to, že asi málokdo má čas brzy odpoledne...

Celý projekt je čistě technického rázu a spočívá ve výstavbě železobetonové zdi, která oddělí řeku od sídliště v místech od Nového mostu přes cyklistickou lávku k ústí zatrubněného potoka Jiher, který bude opraven. V místech schodišť k řece budou zachovány ve zdi otvory, které se v případě nebezpečí přehradí hliníkovými mobilními prvky. Celková délka zdi je přes půl kilometru, téměř stejně jako sanovaná část zatrubněného potoka (který prý na povrch opravdu, ale opravdu vyvést nelze).

Projekt byl posouzen podle metodiky ministerstva zemědělství. Nejzajímavější informací, kterou se přítomní dozvěděli, je bezesporu fakt, že v tomto zkoumání vyhodnotilo ministerstvo stavbu jako neekonomickou, protože náklady jsou vyšší, než potenciálně chráněný majetek. **Projekt bude stát zhruba dvojnásobek ceny majetku, který by (teoreticky) stoletá voda mohla zničit. Což asi nikomu v Písku nevadí, zastupitelé investici přesto schválili...** Celkové náklady budou asi 60 milionů korun, dotace by sice obecně mohla být až 85 procent, ale Písek získá jen zhruba třicet milionů. Milion zaplatí Povodí, zbytek městská kasa. Tedy my.

Zástupce Povodí Vltavy jistě potěšilo, že na rozdíl od aktuální situace v Českých Budějovicích nebo třeba v Rokycanech, kde občané bojují za to, aby projekty sloužily i ke zlepšení životního prostředí a příjemnějšímu pobytu lidí u řeky, tady v Písku nevznesl nikdo žádné námitky, nikdo nepožadoval žádné (v poslední době často propagované) přírodě blízké provedení protipovodňové ochrany, nikdo neprotestoval proti neekonomicky vynaloženým milionům...

„O tom, jaký typ ochrany se vybuduje, či nevybuduje, rozhoduje výhradně samospráva města, Povodí Vltavy je jen správce,“ zdůraznil Zdeněk Zídek, ředitel závodu Horní Vltava s.p. Povodí Vltavy. Nikdo z vedení města přítomen nebyl...

ZDENKA JELENOVÁ

Uklidíme společně s Piráty Písek?

Stejně jako v minulých letech se i letos Česká Pirátská strana zapojí **8. dubna** do akce **Ukliďme svět, ukliďme Česko,** tentokrát v mnohem větším rozsahu než dříve. Do akce se zapojí i písečtí piráti. Sraz účastníků bude u Domečku EVVO u lávky na Městský ostrov v 9 hodin.

Piráti podporují dobrovolnickou činnost, proto je jim akce tohoto typu velmi blízká. Navíc se přirozeně zajímají o veřejný prostor a ochranu přírody, proto se chtějí této akce zúčastnit. *„Rozhodli jsme se, že uklidíme spíše periferie města, nepořádek kolem silnic, okolí kopce Bejčák nebo okolí provozovny Mc Donald. Pokud se sejde dostatek dobrovolníků, rozlétneme se na více míst a bude uklizeno i něco navíc,“* slibuje jeden z organizátorů akce a předseda píseckých pirátů Martin Brož. Pokud se někdo z vás rozhodne této iniciativě v Písku pomoci, neváhejte a kontaktujte místní piráty na e-mailu: *cryoman@seznam.cz* nebo tel. čísle. 776 844 508, nebo se zapojte prostřednictvím internetových stránek hlavního organizátora: *www.uklidme-cesko.cz/event/14427*

Ukliďme svět, ukliďme Česko je dobrovolnická úklidová akce, která se koná v sobotu 8. dubna současně na mnoha místech po celé České republice. Cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky i všudypřítomný nepořádek. Na interaktivní mapě je možné si dohledat nejbližší místo, kde se bude uklízet a připojit se. Významný podíl na uskutečnění akce mají všichni, kteří akci podporují, ať už finančně, materiálně anebo mediálně.

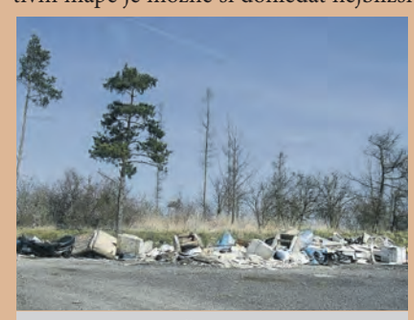

Černá skládka u Smrkovic

Do úklidových akcí se zapojují lidé ze všech koutů České republiky. Uklízejí studenti, učitelé, politici, úředníci, skauti, důchodci, programátoři, lékaři, prodavači, ekologové, turisti, pankáči... a také Piráti. Zapojte se také a společně udělejme svět čistším místem.

PIRÁTI PÍSECKO

Co se schválilo, co se chystá: Z rady a zastupitelstva

Jedním z průvodních jevů blížícího se finále současného volebního období je nevídané vybičování investičních aktivit města Písek na maximální možnou míru. Jejich společným jmenovatelem je snaha o dokončení staveb do komunálních voleb na podzim 2018. Finanční objemy investic stoupají do závratných miliardových výšek a stěží je někdo dokáže přesněji vyčíslit.

Průběh březnového jednání zastupitelstva, kde veškeré schvalování investic probíhalo v soudružsky kolegiálním duchu, naznačuje, že písecká politická reprezentace uzavřela zákulisní dohodu o vzájemném neútočení. Každý má přece své zájmy. Jen doufejme, že při tom nezapomněli na nás, Písečáky, aby i pro nás bylo překotné hýření nejlepším možným řešením.

Vzhledem k náročnosti rozjíždějících se staveb přestává dostačovat současná kapacita investičního oddělení odboru investic a rozvoje města Písek. Rada města proto musela nastavit nový systém rozdělení kompetencí. Za realizaci nové městské knihovny v bývalé škole J. A. Komenského na Alšově náměstí bude odpovídat odbor investic a rozvoje ve spolupráci s ředitelem knihovny. Za výstavbu nové úpravny vody na Hradišti ručí jednatel Vodárenské správy Písek s.r.o. ve spolupráci s odborem investic a rozvoje.

Pro největší akci – nový plavecký bazén pod lesnickou školou – dokonce vzniká samostatná pracovní skupina, jejíž kompetence jsou zcela bezprecedentní. Formálně bude sice spadat do gesce místostarosty Josefa Knota, povedou ji však nejvíce angažovaní zastupitelé – Luboš Průša, Petra Trambová a Roman Drnec, za odbor se zúčastní Petr Matoušek. Předseda a místopředseda této skupiny budou dokonce kompetentní jednat jako zástupci města Písku a udílet za město „příkazy a pokyny" zaměstnancům investičního odboru, a to v časové tísni i bez předchozího projednání v pracovní skupině. Zcela postačí, když 1x za 3 měsíce o své činnosti poinformují radu města. Tento příklad dokládá, že touha splnit volební sliby dokáže i divy.

PLAVECKÝ BAZÉN NA LÉTO UZAVŘEN

Písecký plavecký bazén zůstane letos uzavřen téměř po celou letní sezónu od 3. července až do 20. září. Ačkoli se souběžně rozjíždí stavba nového bazénu pod lesárnou, schválila rada města nemalou investici do oprav vnitřních prostor starého bazénu. Podle projektu Ing. Jaromíra Havlíčka z kanceláře PROJKA s.r.o. dosáhne hodnoty 4,4 mil. Opravy mají zahrnovat rekonstrukci vnitřních šaten, především podlah a stropní konstrukce nad suterénem, vnitřních rozvodů vody, vytápění a kanalizace, výměnu dělících příček ve sprchách, WC, umyvadel, pisoárů a podlahových vpustí. Dále má být opraven také vnitřní bazén 25 m, kde se rekonstrukce týká podlahové vrstvy, přílivového žlábku, obkladů stěn, vnitřních rozvodů vody a kanalizace. Na jednání rady města se proti značné výši investice do bazénu, jenž čeká v příštích letech demolice, vyslovila pouze Petra Trambová, která se také v hlasování zdržela. Podle místostarosty Josefa Knota však *„musíme naplnit usnesení referenda a zajistit občanům fungující bazén."* Podle místostarosty Jiřího Hořánka byla částka stanovena na základě odborného odhadu jednatele MSP p. Hrádka, který se opírá o odborné posudky znalců: *„Rozsah prací je větší, neboť provozovatel bazénu se obává možnosti případné havárie."*

NA PLOVÁRNĚ VYŠŠÍ VSTUPNÉ

Podle provozovatele plovárny u Sv. Václava (Městských služeb) se rekonstrukce areálu v posledních letech promítá do vyšších provozních nákladů, které si vynucují zvýšení vstupného. V minulosti byla ztráta cca 100 tisíc, v loňském roce už 330 tisíc. Investováno bylo cca 14 mil. z městského rozpočtu + dotace. Jednalo se o pořízení nových technologií včetně úpravny vody, rekonstrukci šaten, výstavbu nového venkovního bazénu a další. V radě města se rozvinula vzrušená diskuse. Místostarosta Jiří Hořánek nesouhlasil s tím, aby byly vyšší provozní náklady „přehozeny" na občany a navrhoval ztráty pokrýt z úspor za letošní zimní údržbu. Podle místostarosty Josefa Knota jsou naopak nové ceny přiměřené současnému komfortu a cílem je vyvíjet na občany tlak k nákupu celoroční permanentky.

Na návrh Marka Anděla se nakonec radní shodli na mírném snížení ceny sezónních permanentek – dospělí 500, senioři a děti 300, kabina 1.400 korun. Celodenní vstupenky byly odhlasovány v navržené výši. Celodenní vstupné pro dospělé stoupne z 31 na 60 Kč, pro děti z 21 na 40 Kč, pro seniory z 16 na 40 Kč. Nově bude zavedeno celodenní rodinné vstupné (2 dospělí + 2 děti) za 150 Kč. Uvažuje se také o týdenní permanentce.

PARKOVACÍ DŮM U POŠTY SCHVÁLEN PŘES NESOUHLAS OBYVATEL

Bez jakékoli diskuse schválili zastupitelé třetí variantu studie pro rozšíření parkovacích kapacit proti poště v Žižkově ulici, která počítá s budoucí zástavbou nárožní proluky. V první etapě bude zdemolován objekt depa pošty ve vnitrobloku a rozšířeny parkovací plochy uvnitř, aby mohl být prodán pozemek proluky nároží Žižkovy ulice soukromému investorovi. V druhé etapě vznikne v zadním traktu čtyřpatrový parkovací dům o kapacitě 246 parkovacích stání, orientovaný k fasádě tělocvičny učňovského střediska s přístupem pro realizaci stavby z Roháčovy ulice.

Na rozhodnutí nic nezměnily ani protesty obyvatel lokality. Na dvou jednáních velká část z nich vyjadřovala nesouhlas z důvodu problémových hydrogeologických poměrů lokality, obtěžování hlukem a znečištěným ovzduším, hrozících dopravních kolizí atd. Úřad obdržel 17 nesouhlas-

Nakupujte potraviny online!
Rozvoz v Písku a okolí zdarma

www.mojelhota.cz

ných stanovisek a počítá s tím, že se s námitkami vypořádá v územním rozhodnutí a nechá proběhnout půlroční odvolací řízení.

ŽIŽKOVA KASÁRNA ZNOVU S OTAZNÍKY?

Žižkova kasárna jsou konečně odblokována, Nejvyšší soud ČR zamítl dovolání společnosti Terabet s.r.o., se kterou se město Písek soudilo o jižní část areálu. Zastupitelé na svém březnovém zasedání zamítli variantu přesunout do kasáren bazén a současně rozhodli postavit v jižní části novou víceúčelovou sportovní halu. V průběhu dubna by měl být dokončen odvoz suti do lokality Oldřichova. Rada města teď pověřila Komisi pro urbanismus a architekturu, aby do června navrhla komplexní řešení lokality.

Vloni si přitom město objednalo architektonicko-urbanistickou studii umístění všesportovní haly a nového plaveckého bazénu v několika variantách u Ing. arch. Petra Starčeviče, který navrhuje budoucí řešení lokality navázat na přeměnu hlavní silnice na Prahu v městskou třídu.

OTAVSKÁ KASÁRNA NA PRODEJ

Zastupitelé po diskusi, která si vyžádala přerušení jednání a sezvání zástupců klubů na poradu, schválili záměr prodeje objektů bývalých Otavských kasáren, ve kterých sídlí Seniorský dům, společnosti KOČÍ – INVEST a.s. za cenu bezmála 4 mil. + cenu pozemků podle znaleckého posudku. Podmínkou je zrušení ručení města za úvěr čerpaný společností Seniorský dům Písek a.s. Firma Kočí chce rozšířit kapacitu domu a vybudovat společenskou místnost.

NEMOVITOSTI V AKCI

Pro nedostatečný zájem investorů se znovu snižuje cena pozemků a budovy U Honzíčka na 6 mil. s trvající podmínkou nekomerčního využití. Také bývalý vojenský areál v k.ú. Horní Ostrovec zlevnil na 3 mil. Pokud se do 15. května neobjeví kupci, osloví město realitní kanceláře.

Z VODOJEMU PARKUROVÉ HŘIŠTĚ

Bezprizorní Vodojem na Pěníku, který byl původně určen k prodeji, čeká demolice. Po změně územního plánu by na jeho místě mohlo vzniknout parkurové hřiště pro teenagery, o dotaci bude město žádat na MMR.

NOVÁ KAMERA NA NÁBŘEŽÍ

Na návrh Městské policie Písek bude na křižovatce ulic nábřeží 1. máje a Na Houpačkách instalována nová bezpečnostní kamera. Podle důvodové zprávy se zde obyvatelé cítí ohroženi, dochází k protiprávnímu jednání a znečišťování veřejného prostranství. Podle policie se kamerový systém zařazuje do nově budovaného SMART City Písek. Velitel Jan Liška doporučil přímé zadání zakázky osvědčené firmě BaK systémy s.r.o., která ji zajistí za 281 tisíc.

A JEŠTĚ DALŠÍ VÝDAJE, VÝDAJE, VÝDAJE

Rada města schválila rozšíření lokálního výstražného systému firmou VoiceSys s.r.o. z Nymburka v hodnotě 852 tis., i rozšíření a aktualizaci digitálního povodňového plánu firmou Hydrosoft Veleslavín s.r.o. z Prahy v hodnotě 749 tis. Studie odtokových poměrů a protipovodňových opatření v povodí Mehelnického potoka a potoka Jiher zpracuje za 913 tis. a 1.268 tis. firma VRV + SHDP z Prahy. Kanalizaci u Sv. Václava opraví za téměř 822 tis. firma ŠAFINVEST s.r.o. z Písku.

Projektovou dokumentaci pro 1. etapu projektu Cyklistická stezku a chodník mezi Hradištěm a průmyslovou zónou", která zahrnuje také Pleskotovu lávku u Sv. Václava, zpracuje za 465 tis. Geodetická kancelář Plavec – Michalec z Písku. Jako jediná z oslovených projekčních kanceláří byla schopna garantovat krátký termín dodání pro podání žádosti o dotaci.

VYPLŇTE ANKETU K SÍDLIŠTI JIH

Ještě letos má začít třetí etapa regenerace sídliště Jih. Zahrnovat bude opravu komunikace Truhlářské ulice, veřejného osvětlení, obnovu zeleně, odvodnění ploch a překládku inženýrských sítí. Současně má vzniknout malý kruhový objezd pro údržbovou techniku. Město žádá občany, aby vyjádřili své názory a připomínky k regeneraci na anketním lístku na podatelnách MÚ Písek nebo elektronicky nejpozději do 20. dubna.

U ALBERTA ZPOMALTE

Po dlouhém čekání a riskování na nebezpečné křižovatce se letos konečně dočkáme kruhového objezdu v Obchodní ulici u OC Albert. Od konce března začíná zhotovitel, firma ZNAKON a.s., s přípravou provizorních sjezdů a dopravního značení. Křižovatka sice zůstane po celou dobu průjezdná, ale provoz se zpomalí semafory. Pouze sjezd od Českých Budějovic na Tábor povede přes Semice. Během dvou měsíců by mělo být hotovo.

KONTROLA SPORTOVIŠŤ

Zajímavá diskuse o financování provozu sportovišť se rozvinula na březnovém zastupitelstvu. V jejím závěru zastupitelé pověřili kontrolní výbor kontrolou smluv mezi městem a Městskými službami Písek s.r.o., jako obstaravatelem sportovních zařízení, i kontrolou smluv s provozovateli sportovišť a nájmů sportovišť sportovním oddílům.

RSDr. Lejčar: Podporuji provedení kontroly sportovišť, kterou se již před lety kontrolní výbor zabýval, kontrola by měla pokračovat a prověřit smlouvy. **JUDr. Průša:** Co se týká nepřímé finanční podpory sportu, kontrolní výbor si vzal těžký úkol, který sám nedokáže zkontrolovat. Úřad, zejména finanční odbor a vnitřní audit, by se měl zaměřit na veřejnou podporu, zabezpečit a vytvořit model, aby se veřejná podpora dostávala do správných rukou. Ostatní příspěvky na sport máme dobře ošetřeny pomocí pravidel. **Mgr. Vanžurová:** příslušným odborům již byly zadány úkoly prověřit smlouvy včetně dodatků týkající se pronájmů sportovišť. Úkol je dlouhodobý. **Ing. Hladík:** Ve věci nepřímé podpory sportu a disproporcí, které tam jsou (např. pronájem umělé trávy – porovnání nákladů a pronájmů), by se vše mělo prověřit do hloubky a narovnat. **Ing. Krejča:** Podporuji provedení kontroly týkající se nepřímé podpory sportu. Problémy byly již v minulosti, jednou z možností je sdružit všechny sportoviště a nechat je spravovat jedním subjektem.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

U Volfů najdete mlsání tradiční, mlsání pro všechny

Proč se sem zákazníci tak rádi vracejí?

Také míváte slabé chvilky, kdy vám po dobrém jídle zavoní kafíčko a přes všechny rozumné rady o zdravém stravování se v hlavě neodbytně hlásí chuť na sladkou tečku? Tedy nejlépe na pořádný dort? Pak jistě znáte pár zaručených adres, které nejen písecké „mlsaly" magneticky přitahují a kde vás nikdy nezklamou. Cukrárna U Volfů patří bez debat k nim.

Vedoucí cukrářka Věra Holanová je Volfům věrná po celý život. Foto PS/Jelenová

U Volfů dodnes čerpají z více než stoleté tradice cukrářské výroby, jejímž zakladatelem byl dědeček současné majitelky Josef Volf. Po vyučení v Hubáčkově cukrárně a zkušené ve Vídni, Plzni a Praze si v roce 1909 otevřel vlastní cukrárnu nejprve v Heydukově ulici. Do nově vystavěného domu v Ningrově ulici ji přesídlil v roce 1932 a zřídil zde také kavárnu. Znárodnění v roce 1952 znamenalo konec rodinné firmy, ale naštěstí nevedlo k úplné likvidaci cukrárny. V provozu pokračovaly sobě vlastním stylem Jihočeské mlékárny a později Restaurace a jídelny. Když vnučka zakladatele Jaroslava Bicanová v roce 1991 cukrárnu přebírala, stály před ní rozsáhlé opravy výrobny i prodejny a dlouhé roky neúnavné práce na oživení rodinné tradice.

Paní Bicanová vystudovala knihovnictví a po 25 letech práce v písecké knihovně zcela změnila obor. Čerpala ze vzpomínek na chvíle strávené s dědečkem, který odnětí cukrárny těžce nesl, a tak alespoň doma pekl zákusky, koláče a dorty a vnučku do tajů cukrářského řemesla zasvěcoval. *„Když byla v roce 1991 příležitost cukrárnu převzít, měla jsem pocit, že to nemůžu odmítnout. Opravili jsme výrobnu, dodali některé staré receptury, zavedli určitý systém a snažili se obstát v konkurenci,"* vzpomíná paní Bicanová. A obstát v konkurenci dnes není lehké. Jde o to vyrábět z kvalitních surovin a ocenit ruční práci. Pracovnice cukrárny ale dobře vědí, proč se k Volfům zákazníci vracejí: *„Naši stálí zákazníci si nejvíc cení, že nabízíme nešizené, domácí a čerstvé zákusky, koláče. Výborná chuť potvrdí právě kvalitní suroviny. V poslední době k nám chodí i více mladých, zavedli jsme Wi-Fi a zákazníci mají k dispozici i počítač."*

Projevují se v cukrářské branži moderní trendy? *„Starší generace zákazníků i nadále ráda kupuje spíš klasické druhy, zatímco mladší mají raději více odlehčené kousky. K našim nejstarším původním recepturám patří Princezka, Ořechová kostka, Pražská kobližka s griliášem a Karlovarský dort. Tyto zákusky jsou s máslovým krémem a potažené fondantem, ale lidem se dnes zdají dost sladké. Zákazníci dnes více upřednostňují moderní, odlehčené náplně převážně ze šlehačky, jogurtu nebo tvarohu, ztužené želatinou. U nás používáme poctivou šlehačku z Madety. Naše zákusky míří z výrobny čerstvé přímo do prodejny. Někteří výrobci míchají s rostlinnou šlehačkou, aby dorty lépe vydržely a mohly se převážet. Používáme také kvalitní čokoládu 72 %. Piškoty pečeme z tradičních surovin, jen z mouky, vajec a cukru,"* vysvětluje paní Bicanová.

Při návštěvě cukrářské výrobny v bezprostředním zázemí prodejny na člověka doslova dýchne historie. Na první pohled zaujmou dva mohutné stroje – melanžér a mlýnek zn. Hako, které ačkoli pocházejí z doby počátků cukrárny před osmdesáti lety, dodnes věrně slouží. Po nevelké, ale vysoké a účelně vybavené místnosti brilantně proplouvají tři sehrané cukrářky – paní Věra Holanová, Inka Zavadzanová a Nikola Preussová. Od čtvrté hodiny ranní až do odpoledne se střídají v pečení, sesazování, plnění a zdobení. Na přestávky ani dlouhé řeči není čas, denně musí vyrobit až čtyřicet druhů nejrůznějších zákusků. Je fascinující sledovat, jakou rychlostí šikovné ruce kouzlí známé dobroty.

Vedoucí cukrářka Věra Holanová je Volfům věrná po celý život: *„Vyučila jsem se jako cukrářka a celých čtyřicet let pracuji tady U Volfů. Když se cukrárna po revoluci vracela do soukromých rukou, dostaly jsme ještě s paní Jestřábovou, která zde pracovala také několik desítek let, od původního provozovatele výpověď a byly jsme rády, že si nás tady paní Bicanova nechala. Mám svou práci opravdu ráda, každou práci musíte dělat s láskou, jinak to nemá smysl. Pečeme podle tradičních receptur, ale nebráníme se ani novým trendům. Přicházejí nové suroviny, jako jsou různé polevy na základě pektinu a želatiny, čerstvé ovoce, ale také nové technologie."*

Nové druhy zákusků se nejdříve testují, jestli si je zákazníci oblíbí. Teprve pak přijde čas vybrat jim přiléhavý název. Právě teď můžete najít na prodejní vitríně několik zbrusu nových kousků, které na první pohled zaujmou originálním designem. Mlsáni v cukrárně si nemusí upírat ani lidé s bezlepkovou dietou, u Volfů jim nabídnou vynikající makový dort se šlehacko-tvarohovou náplní, mandlovou laskonku nebo rakvičku, v nabídce jsou také zákusky z celozrnné mouky a bez cukru.

Na oslavy je možné objednat dort složený z výsečí tří až čtyř různých dortů. Originálním dárkem může být dort s vlastní fotografií nebo s píseckým motivem, který se počítačem přenese na jedlý papír a poté na povrch dortu, kde se povrchově upraví. V nabídce pochopitelně nechybí ani vlastní cukrářské piškoty, mazance a vánočky podle starých tradičních receptur, domácí koláče, masopustní koblihy, a tak bychom mohli pokračovat ještě dlouho...

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

Ráj sýrů U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz*** a FB Ráj sýrů Písek.

Komentář velmi aktuální:

Cena za pár dní míru?

Bylo nebylo jedno malé město a lidé, kteří ho spravovali, měli na to, jak by se spravovat mělo, různé názory. Byly věci, o které se přeli. Různí z nich prosazovali různé věci. Různé skupiny se snažily získat převahu nad ostatními, prosadit vlastní názory. To je vlastně velmi běžný příběh. Opakuje se pořád dokola ve většině měst.

Ale jednoho dne najednou všechny rozbroje utichly. Všechny spory jako by najednou zmizely. Nikdo už nezvedl svůj hlas na obranu jakéhokoliv názoru. Stalo se to 2. března. Ten mír, který nastal, se zdál být dokonalý.

Co se to vlastně stalo?

Ten den každý „důležitý“ člověk v zastupitelstvu dostal, po čem nejvíc toužil. Kdo chtěl nejvíc bazén, dostal bazén. Kdo chtěl nejvíc lávku, dostal lávku. Kdo chtěl poklidnou maloměstskou idylku, tak ji dostal. Výměnou za to všichni nejspíš slíbili, že se veřejně nebudou vyjadřovat k návrhům a názorům protivníků. Klasická „Win-win“ situace *(to jest „Všichni profitují“ – pozn. redakce)*. Otázkou je, zda „zvítězili“ i ti, o nichž se rozhodovalo.

Tentokrát nikdo nikoho nekritizoval, nikdo na nikoho nezaútočil. Vzorná obec – samí slušní lidé, shoda a mír. Konečně se všichni domluvili.

Z mé pozice je fér říct, že vlastně i pro Sladovnu dopadlo všechno nejlépe, jak mohlo: ten den město finálně potvrdilo investice do nových expozic a poprvé po měsících bojů na mě nikdo už pár týdnů neútočí. Těžko říct, zda je to náhoda.

Něco mi na tom ale nesedí. Ptám se sama sebe v tom zdánlivě pokojném jaru, jaká je cena tohoto „míru“? Do finančních odhadů se ani netroufám pouštět. To přesahuje moje schopnosti. Ale uvažuji o ceně za mlčení, o ceně za neprojevený nesouhlas. A zdaleka ne jako někdo nezúčastněný, ale jako někdo, kdo přihlíží, kdo řadě souvislostí rozumí a jako někdo, kdo má sám důvod mlčet, protože já i organizace, kterou řídím a vypiplávám z plenek jako dítě, jsme přímo závislé na politicích tohoto města – jejich přízni, nepřízni a rozhodnutích.

V posledních dnech hodně přemýšlím, jak vychovávat děti k etice. Po večerech čtu práce Philipa Zimbarda, amerického psychologa, který se proslavil v 70. letech tzv. Stanfordským experimentem – experimentem, kdy náhodně vybrané dobrovolníky postavil některé do role vězňů a některé do role věznitelů. Po několika dnech musel experiment přerušit, protože se zvrhl v masivní zneužívání moci, fyzické týrání a ani on sám, který z dálky sledoval, si neuvědomil, že zašel za hranici lidskosti. Na základě této děsivé vědecké epizody celý svůj profesní život popisuje, jak těžké je nepodlehnout moci, která se nabízí, a jak klíčovou roli sehrávají ti, co právě stojí okolo.

Právě oni mají v rukou moc a možnost – o kterou nežádali, a která je velmi nepříjemná – zasáhnout – upozornit na to, že se děje něco, co by se dít nemělo, pomoci. Stejně jako mají možnost se odvrátit, zavřít oči, neslyšet, nezasáhnout. Je to velmi nepříjemná možnost volby a opakuje se zas a znovu.

A tak se při čtění Zimbarda nemůžu nezeptat: co když to bylo správně, že některé z plánů, co ležely v tom městě na stole, se nerealizovaly? Co když chceme příliš? Co když jsme opojeni mocí, možností využít prostředky, které tu jsou, ale i ty, které tu SNAD jednou budou?

Co když projevit svobodně názor, zvažovat „pro“ a „proti“, diskutovat, byl projev zdravého rozumu společnosti, který brání chtít všechno - utratit všechno?

Za jakých podmínek má někdo právo zadlužit třicet tisíc obyvatel města?

Co když onen „mír“ – který povede k obrovským schodkům rozpočtu v dalších letech – bylo v podstatě okleštění zdravého rozumu, projevu svobody slova cynickou výměnou za zdání „slušných a mírných občanů a schopných politiků“?

Od 2. března je v tom městě mír a ticho. Ticho, které sice dává klid na práci na ušlechtilých cílech, ale které – alespoň mě – mrazí v kostech.

... A nenápadně, s jistou hladkou elegancí se dostávají do čela společnosti opět bývalí agenti StB, tajemníci a vycvičení rozvědčíci totalitní moci. Umlčení diskuze a hledání pravdy jim svědčí. Obratně ho zaplní půvabnými slovy a umným poklepáním po ramenou. A náhle se zdá, že všechno je, jak má být, že všechno je v pořádku.

Bylo, nebylo... V jednom malém městě, na jihu Čech, na jaře roku 2017.

TEREZA DOBIÁŠOVÁ
ředitelka Sladovny o. p. s.

INZERCE

ODDLUŽNĚNÍ
Vyřešíme i Vaše dluhy, zastavíme vymáhání či exekuce, rychle, diskrétně, spolehlivě.
Písek: Velké náměstí 4, Strakonice: nádraží ČSAD
tel: 602 134 647
volejte – prozvoňte – sms
www.ab-finance.cz

Z polemiky o smart city, o bazénu a moudrých rozhodnutích zastupitelů

Zdá se, že březnové zastupitelstvo definitivně rozseklo mnohaletou nejistotu, kam s bazénem. Pod lesnickou školu. Křehká většina 14 hlasů z 27 však nepůsobí přesvědčivě a pochybnosti trvají. Výbor pro rozvoj a investice ani komise pro infrastrukturu bazén v této podobě nedoporučily. Klíčovou roli sehrál hlas komunisty Karla Vodičky – rozhodl hlasování. Vedle 200 milionů na vnitřní bazén bylo přiklepnuto dalších 50 milionů na venkovní areál a wellnes. Schválena byla i výstavba parkoviště nad fotbalovým hřištěm. Město chce prověřit možnost financování z investičního úvěru. Na webu PS se téma bazén propojilo s dalším evergreenem: Smart city Písek.

Zase to proklaté smart city

Město Písek v rámci smart city zapojuje čím dál více nových technologií. Jednou z nich snad brzy bude platforma ArcGIS. Z posledních materiálů rady města je patrné čím dál větší nasazování moderních technologií. Za zmínku stojí jistě tlakové senzory v potrubí nebo síť dobíjech elektrostanic. Jednou z těchto technologií je platforma ArcGIS. Město ji v malé míře používá již nyní pro potřeby územního plánování. Jedná se o geografický informační systém (tzv. GIS). Jeho uplatnění je však mnohem širší. Městu bolestně chybí pasportizace zeleně, aplikace pro hlášení závad přímo od občanů nebo dostupnější „lidštější“ úřední deska či platforma pro publikování otevřených dat.

Aby občan města Písek měl lepší představu o tom, co tato platforma dokáže, dovolil jsem si vytvořit neoficiální mapový portál města. Na něm můžete porovnávat vývoj zástavby či přehledně vidět, kde dojde k přerušení dodávky elektřiny, nebo se jen prostě podívat jaké geologické zajímavosti jsou v okolí města, kudy vede nadregionální biokoridor, kdo je váš okrskový strážník, nebo jak a co se má v zimě uklízet či interaktivní územní plán. Doufám, že se vám aplikace bude líbit a město snad tuto platformu nasadí ve větší míře.

Chytrá města máme spojené převážně s chytrými technologiemi, ale to, co dělá město chytrým, jsou chytrá a rozumná rozhodnutí, která na základě používáním těchto technologií bude zastupitelstvo a rada dělat. Jako například to, že **nepostaví bazén v kasárnách** *(odkaz na jiný článek, v němž V. Blažek shrnuje důvody pro bazén pod lesnickými školami – pozn. red.)* Chytré město také svým občanům dokáže lépe předat informace o jeho vývoji a zapojí tak co největší část komunity města do rozhodovacích procesů – prostě se více otevře. A platforma ArcGIS tuto myšlenku a vizi naplňuje vrchovatě. Přeji našim zastupitelům co nejchytřejší rozhodnutí a našemu městu, aby vzkvétalo.

VOJTĚCH BLAŽEK, člen hnutí Jihočeši 2012

Garantuje někdo částku?

Vážený pane Blažku, pokud používáte ať už zde, nebo v článku, na který se tento příspěvek odkazuje, některé argumenty, pak važte, zda to jsou objektivní informace, nebo opět snůška manipulativních prohlášení viz informace ohledně referenda a nutnosti postavit bazén nyní a zde, ohledně kasáren, kde soud již rozhodl a podobně. Zaslepenost volebním slibem podle mě vyvolává už jen takovou nějakou křeč. Podpora výstavby bazénu pod lesnickou školou výrazně poklesla a protlačit ji 14 hlasy je právě tou křečí. Má obava pramení z toho, že se bazén za avizovaných 250.000,- Kč bez DPH nepostaví a další zastupitelstvo se bude potýkat s rozestavěnou stavbou, do které už bude chtě nechtě muset dosypat potřebné miliony. Byl bych velmi rád, aby na některém ze zastupitelstev některý ze skalních zastánců bazénu pod lesnickou školou garantoval, že částka nebude vyšší.

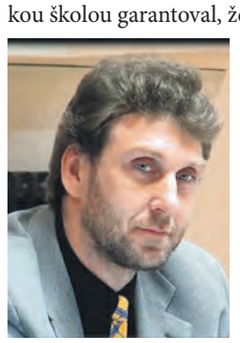

Ještě připojím jednu dezinformaci, kterou se permanentně oháníte, a to je potenciální nefunkčnost stávajícího bazénu. Na výboru rozvoje a investic jsme s panem Hrádkem a dalšími kompetentními zástupci tuto otázku konzultovali a není zde důvod k panice, opravy, které jsou plánované mohou zajistit provoz na dalších několik let bez obav z toho, že nám starý bazén „spadne na hlavu“. Chci vás závěrem požádat, abyste neohlupoval běžné písecké občany svými konstrukcemi na obhajobu bazénu. Věřte, že podpora projektu bazénu pod lesnickou školou zdaleka není taková, jakou byste rádi měli.

PETR HLADÍK, zastupitel za KDU-ČSL

Sliby se mají plnit

Děkuji za váš kritický názor, kterého si vážím. V první řadě bych chtěl podotknout, že článek se snaží obyvatelům města ukázat, k čemu mohou být dobré moderní technologie (a jaké) – ne o bazénu. Dělám to kvůli tomu, že málokdo si dokáže představit, co je smart city, a bohužel skoro nikdo ze zastupitelů nikdy nic k tématu smart city nedokázal konkrétního říct ani teď (tedy kromě pana Knota, který má smart city v gesci).

To, že se politická strana nebo hnutí snaží splnit slib daný voličům, mi nepřijde jako křeč, ale jako férové jednání. Sliby jsou proto, aby se plnily a nepoužívaly jen pro získání „koryt“, bohužel tento jev z české politiky prakticky vymizel. Navíc, pokud se nepletu, pro „lesárnu“ byla i opozice(?). V době psaní FB poznámky nebylo v žádné oficiální zprávě města ani médiích informace o ukončení sporu (odvolání). V českém soudním systému si člověk není nikdy jistý – čili můj argument není lživý ani manipulativní!

Že je stávající bazén nefunkční, jsem nikdy nikde nenapsal a rozhodně jsem se tím nikdy neoháněl, a o tom, že je na hranici použitelnosti, svědčí např. stav venkovního areálu, šaten apod., kdyby nebyl, tak není nutné ho donekonečna vyspravovat za X milionů ročně.

Referendum neřeklo, že se musí postavit hned a tady – to máte pravdu, ale co nejdříve a 10 – 15 let není nejdříve, to je jasné snad každému. To, že se někdo pořád někoho ptá, co a jak, spíš svědčí o nerozhodnosti a neschopnosti než otevřenosti.

Zkuste se zeptat městského architekta – ten se doposud k bazénu nevyjádřil. Kritizujete parkovací plochy pod „lesárnou“ a chcete se pořád vracet pod hradby, kde není ani jediné místo? To mi přijde trochu schizofrenické. Za svými názory si stojím, jsou podpořené oficiálními zprávami či mapovými podklady – a mapy nikdy nelžou :). Zato jsem nikde nezaznamenal, čím podkládáte svoje argumentace (kritiku) a musím říct, že mě to velmi zajímá. Protože pokud mě paměť neklame, tak pro „lesárnu“ byla drtivá většina zastupitelů.

VOJTĚCH BLAŽEK

Kapitola se uzavírá – a otevírá

Pokud jste nechtěl poukázat na otázku bazénu, pak nechápu, proč ve svém poměrně krátkém článku věnujete tomuto tématu odstaveček, a navíc s odkazem na daleko obsáhlejší článek. Mapy jsou sice fajn, ale výstupy z nich je třeba vidět v kontextu s možnostmi. Velmi mě pobavil váš výrok *(citace z odkazovaného článku – pozn. red.)* „Směrem ke kasárnám nikdo neběhá ani nejezdí.“ Není to tak trochu manipulace? V momentě, kdy tato lokalita vypadá, jak vypadá, to asi není úplně relevantní, přesto si tímto argumentem podpíráte další své argumenty.

Dalším argumentem je „Může se totiž klidně stát, že se to zase změní. Výstavba bazénu by se pak mohla protáhnout o mnohem více než 3 roky. A nový bazén se postavit musí, protože současný je na hranici použitelnosti.“ To, že se již nějakou dobu do bazénu neinvestuje, se jistě na jeho podobě podepisuje, ale není to tak, že by hrozilo jeho zavření dříve, nežli bude postaven

bazén jiný. S ohledem na to, že je v kauze TERABET již rozhodnuto, pak to nemusí být opravdu na desítky let. Parkování, to je další věc, pokud se bude ve sportovním areálu pod lesnickými školami konat významější sportovní akce, nezbyde koupáníchtivým obyvatelům Písku stejně nic jiného nežli dojít pěšky.

Další manipulaci vidím v čase, který uvádíte. Nejdříve ještě neznamená dle mého soudu za každou cenu a v momentě, kdy je o kasárnách rozhodnuto, je možno tuto variantu realizovat v průběhu změny územního plánu, která již běží.

Poslední věc, pokud tvrdíte „Ne vážně, pokud si myslíte, že z těch 300 miliónů si radní a zastupitelé namastí kapsu, tak se pletete – to si ohlídám..." 1. Vy osobně nic neohlídáte, pokud vám k tomu někdo nedá nějaký mandát. 2. Domnívám se, že problém je jinde, já osobně nemám obavu, že peníze nebudou vyplaceny stavební firmě, ale že nastoupají do neúměrných rozměrů, jež překročí rámec, který zastupitelstvo schválilo. Kdo toto bude garantovat? Nedomnívám se, a řekl jsem to i veřejně, že by se v bazénu za 250 milionů nedalo koupat. Od samého začátku se ptám, kolik bude stát vstupné, kolik je předpokládaná provozní ztráta v novém čtvrtmiliardovém bazénu, a nikdo mi není schopen ani ochoten odpovědět. To jsou dle mého soudu důležité informace pro písecké občany.

Nicméně, už je rozhodnuto, kapitola bazénu se v jedné fázi uzavírá a v druhé otevírá, Jihočeši 2012 svůj volební slib skoro splní a v Písku opět zavládne klid.

PETR HLADÍK

...a bude klid (?)

Děkuji – ještě snad připojím jediné. Pro bazén byla vytvořena komise, pokud se zeptáte kolegyně zastupitelky paní Trambové, tak jistě erudovaně odpoví dotazy na vstupné. To, že se to dá ohlídat i bez mandátu, je díky povinnosti zveřejňování smluv a transparentnímu účtu možné. Pokud se nepletu, rada města schvaluje komisi pro dozor nad pracemi na novém bazénu. Pokud budu mít podezření, tak se jich zeptám. Kauzu Terabet jsem uznal, avšak nevím, jak je to s tou ústavní stížností.

Musím připomenout, že plácek nad umělým trávníkem byl kdysi připraven pro sportovní halu a je to rezerva pro dalších asi 200 míst, takže opravdu parkovacího místa bude dost. V současnosti všichni pěšky chodí. A co se týká vaší poznámky o běhaní – to je spíš úsměvné :)

Můj názor na kasárna je takový, že by bylo dobré udělat urbanistickou studii, pak vyhlásit architektonickou soutěž – to si myslím zajistí kvalitní koncepci celého prostoru.

Každopádně, jak říkáte – hlavně že už jste jako zastupitelé nějak rozhodli a bude klid. Toto poděkování jsem vyjádřil jak v tomto článku, tak i v poznámce, a tímto znovu uctivě s poklonou děkuji :)

VOJTĚCH BLAŽEK

Realita, nebo zbožné přání?

Dovolím si vrátit se v diskusi k začátku tohoto článku. Hned v úvodu se píše: *„Město Písek v rámci smart city zapojuje čím dál více nových technologií. Jednou z nich snad brzy bude platforma ArcGIS."* To je jistě chvályhodné, ale není to nic nového a převratného ani v naší české kotlině, natož ve světovém měřítku. Čarovná zkratka GIS se v našich končinách vyvolává, a dokonce i velmi zdárně aplikuji, již více jak 15 let.

Jen namátkou uvedu funkční projekty: Portál digitální mapy veřejné správy Jihočeského kraje *http://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/gs/* (kde např. najdete územní plány a analytické podklady u velkého množství měst, ale i těch nejmenších vesniček v našem kraji). Na úrovni měst pak např. České Budějovice nebo nedaleký Český Krumlov, v celorepublikovém měřítku zmíním třeba úžasný portál *http://www.geoportalpraha.cz/* nebo velké množství odkazů na GIS data na rozcestníku Ministerstva pro místní rozvoj. To tedy jde projekt Smart city trochu s křížkem po funuse, ale buďme rádi, že alespoň teď se konečně snad dočkáme i v Písku.

Přesto velké díky Vojtěchu Blažkovi za jeho zajímavý odkaz na Neoficiální mapový portál města Písek. Je to super počin, který konečně za město dal dohromady na jednom místě tato data. Vůbec ale netuším, co má tento soukromý počin společného s probíhajícím projektem Smart city v Písku. Jak v článku sám autor uvádí: „Doufám, že se vám aplikace bude líbit a město snad tuto platformu nasadí ve větší míře." Je to tedy realita, nebo jen zbožné přání?

Mimochodem na městském úřadě máme placeného úředníka Jiřího Bártu, který se již delší dobu zaobírá GIS na plný úvazek (jako téměř v každém větším městě naší země).

MARTIN ZBORNÍK, architekt

Zveřejněné diskusní příspěvky byly redakčně zkráceny, úplnou diskusi (včetně příspěvků dalších autorů) najdete na www.piseckysvet.cz.

Portyč není divoký Západ

S velkými náklady se revitalizovalo dětské hřiště ve vnitrobloku na sídlišti Portyč. Dívám se na to hřiště z okna a pochybuji o tom, že je to lepší hřiště než bylo dříve. Vysadili tady spoustu stromů tak, že nezůstalo místo pro kluky na kopanou a ani nenechali dříve hojně užívaný malý kopeček na sáňkování pro nejmenší děti, kde vprostřed sjezdu zasadili strom. Chodíval sem hrát své hry i oddíl (asi skautů), ale už nechodí, není tu místo na běhání, všude stromy a sypané pěšinky. Dále velké množství keříků zasazených v kůře, místo trávníku kůra, kde se nedá nic podniknout, i pod stromy kůra. Houpačky? Po těch zůstaly jen holé stojany bez houpaček. Lavičky jen tři kusy u nejmenších dětí a tři u větších.

S oblibou tady ve vnitrobloku venčí pejskaři své psy a není jich málo. Hřiště pro malé děti je oplocené, ale všude jinde se venčí. Takže některé keříky již nepřežily. Dále romské ženy sedají v létě na lavičkách u hřiště, tlačí se do stínu, jenže je tam málo laviček (pouhé tři kusy), takže si přinášejí svoje židle z domova, aby se všechny vešly. Tady je chyba, že na trávníku před jejich okny, kde dříve sedaly, zasadili stromy s malou korunou, takže stín tam nebude mnoho let.

Závěr: když si město nechá postavit velké hřiště pro děti, mělo by udržovat houpačky v provozu, osadit více laviček a určitě by tam neměli běhat psi.

Před revitalizací jistě proběhlo řádné veřejné projednávání s občany, aby mohli připomínkovat. To jsem nejspíš propásla. Já jsem zaznamenala rekonstrukci celého vnitrobloku až tehdy, když začali odřezávat stojany na sušení prádla a vysazovat stromky. Ještě jsem zachránila jediný stojan na prádlo před naším domem a mohu říci, že na odboru výstavby MÚ byli opravdu ochotní a vyřídili mou žádost o stojan se stavební firmou (to ať jenom nenaříkám).

Můj dopis můžete otisknout, ještě tam prosím připište, že na Portyči se žije dobře, bydlíme tu rádi a není to žádný „divoký západ", jak se po městě říká. Alespoň v naší ulici Na Pěníku. Když městské služby zaměstnávají skupinu žen, které denně uklízejí sídliště, je tu díky nim i relativní pořádek. Ony také vedou své děti k tomu, aby pořádek udržovaly. Patří jim velké uznání a dík za jejich práci.

Kdo tu škodí, jsou vyhrabávači z popelnic, kteří uvnitř v domečku na popelnice dokážou vyházet jejich obsah na zem, všechno to roztahat, to je skutečná hrůza. A pak to někdo po nich musí uklidit.

DAGMAR ŠÍLENÁ

Za tento dopis naší čtenářce děkujeme – a slibujeme, že revitalizace sídlišť a jejich kontinuální údržba jsou téma, kterému se určitě budeme i v budoucnu dále věnovat, tak jako jsme s pískeckými architekty již aspoň ve stručnosti probírali nepříliš povedenou revitalizaci sídliště Písek–Jih.

Nejen „proslulá" Portyč, ale i další písecká sídliště se potýkají s vleklými problémy... Budeme rádi za vaše další názory – a pokusíme se získat i odpovědi od městských úředníků a politiků.

Veřejná projednávání se sice před většinou projektů dělají, ale bohužel nejčastěji až v okamžiku, kdy už vlastně není o čem jednat, protože projekt už je dávno schválen, případně dokonce připraven k realizaci. (viz str. 7)

K čemu potom taková projednání? A proč by na nich občané ztráceli čas?

ZDENKA JELENOVÁ

Ve čtvrtek 11. května otevře své brány GALERIE PÍSEK, nové nákupní centrum

Stavební práce v novém nákupním centru Galerie Písek v Hradišťské ulici jdou do finiše. Zákazníkům se otevře už 11. května. Jakou bude mít velikost a kam se vyšplhají náklady stavby? Jaký bude sortiment a které prodejní značky tu najdete? Jaká bude otevírací doba a kdo bude provozovat kavárnu? Zvědavé otázky jsme položili zástupci developerské společnosti CSPP Ing. Tomáši Honsnejmanovi, který se s námi podělil o nejčerstvější informace.

GALERIE PÍSEK

Kolemjdoucí na první pohled zaujme venkovní dřevěné opláštění stavby. Co vás vedlo k přírodnímu řešení, které není u nákupních center úplně běžné?
Hned na počátku jednání o stavbě byla jedna z prvních schůzek s městským architektem Ing. arch. Zábranským a už tam jsme deklarovali, že náš přístup bude citlivý a že nechceme do města vstupovat agresivní architekturou. Byl to náš záměr, který jsme také zadali našemu projekčnímu týmu. Od počátku jsme ctili dvě roviny. Přišli jsme se svým záměrem do Písku, který je městem cenným a architektonicky hodnotným. Chtěli jsme v rámci našich možností a daného prostoru na historii Písku navázat určitou kvalitou. Samozřejmě stavíme nákupní centrum, které je v mnoha ohledech dané a nelze vymýšlet složitou architekturu. Jedná se o dva lapidární objekty, které jsme chtěli ozvláštnit prostřednictvím tohoto přírodního designu. Zároveň jsme si přáli, aby náš objekt hezky vypadal. Aby to nebyla ta obyčejná, šedá stavba, která ctí pouze funkci a jiný rozměr už v ní nenajdete. Jestli se nám to podařilo, uvidíme podle odezvy a obliby zákazníků.

Jaká je celková kapacita a náklady stavby, kolik firem na ní pracovalo?
Celková obchodní plocha všech čtrnácti prodejních jednotek představuje přibližně sedm tisíc čtverečních metrů, parkoviště má kapacitu 184 parkovacích míst, náklady se vyšplhají k 200 miliónům korun. Předpokládáme životnost stavby na desítky let. Stavby tohoto typu u nás bývají často velmi brzy morálně přežité. Tomu jsme chtěli předejít a svým přístupem ke zpracování stavby jsme mířili na dlouhodobější horizont.

Galerie Písek bude mít zřejmě nejpestřejší sortiment z píseckých nákupních center. Můžete být konkrétnější?
Jednotlivé značky postupně zveřejňujeme na naší facebookové stránce. Bude to především prodejna potravin Billa a dále například Pepco, Pompo, Gate, CCC Shoes & Bags, A3 Sport, Euronics, DM drogerie, Super ZOO, Orion – český obchod pro domácnost, Auto Kelly a další.

Jako místo pro občerstvení a setkávání v nákupním centru bude nepochybně sloužit kavárna. Jaká bude?
Kavárna bude umístěna na nároží severního objektu, nedaleko vjezdu do nákupního centra. Toto místo nabízí pro tento účel největší komfort. Je odtud krásný výhled na panorama Písku s věží děkanského kostela, ať už prosklenými stěnami kavárny nebo z venkovního posezení pod střechou. Jako kavárníka jsme vybrali osvědčeného místního provozovatele Kavárny Kantýna pana Martina Bíska. Hledali jsme někoho, kdo bude flexibilní a spojí dva světy. Na jedné straně svět lokální, tedy svět místních zákazníků, kteří pana Bíska znají a ví, co v jeho kavárně mohou očekávat, a na druhé straně svět projíždějícího zákazníka, který chce dostat servis blízký Praze. Musel to být tedy někdo, kdo nejen pochopí šíři zákaznictva, ale navíc ji promění v obchodní výhodu. V písecké kavárně pana Bíska jsme se přesvědčili, že je toho schopen.

Den otevření Galerie Písek se blíží. Na co se mohou zákazníci těšit?
Otevírat budeme ve čtvrtek 11. května. Připravujeme slavnostní program od 14 do 18 hodin, který bude zahrnovat nejrůznější vystoupení a umělecké vstupy nejen pro dospělé, ale také pro děti a dospívající mládež. Každý z prodejců nákupního centra bude mít vlastní prezentaci a vlastní prodejní akce a slevy.

Jaká bude otevírací doba Galerie Písek?
Otevírací doba bude pevná od 9 do 20 hod. sedm dnů v týdnu. Někteří nájemci si mohou otevírací dobu ještě rozšířit, pokud to jejich sortiment vyžaduje, například budou otevírat už v 8 hodin. Prodejna potravin Billa bude mít vlastní režim, bude zřejmě otevřena od 7 do 20 hod ve všední dny, o víkendu od 8 do 20 hod. O dalších podrobnostech budeme zákazníky informovat ještě před otevřením nákupního centra. Obyvatele Písku srdečně zveme a těšíme na jejich návštěvu. ***/PR/***

Nejdůležitějšími pilíři kultury jsou kulturní lidé
Kulturní strategie – úkol nekonečný

Dokument s názvem Kulturní strategie zpracovává pro město Písek od podzimu 2016 dvojice Roman Černík a Ida Kaiserová. Jejich práce se chýlí k závěru, a tak jsme autory požádali o shrnutí jejich dosavadních zkušeností a nastínění závěrů práce, která teprve bude předána a v rámci veřejného projednání a připomínkování všemi zainteresovanými ještě dopracována.

Poznání, co všechno je nezbytné vědět i o tom nejmenším i o tom největším, by si samozřejmě žádalo dalekosáhlého studia. Bůh to má snadné. Úkol toho, kdo má podat zprávu je však nekonečný.

(Johannes Urzidil, Poslední host)

Vážení čtenáři Píseckého světa,
dovolte mi seznámit vás s postupem a výsledky práce na kulturní strategii města Písek. Během prvních kontaktů našeho výzkumného dua s odborem kultury, k nimž došlo zjara loňského roku, jsme si postupně vyjasnili, jak přesně definovat zadání práce na kulturní strategii. Prvním zadáním, na kterém jsme se postupně shodli, je vyjasnění a nastavení vzájemně kompatibilních rolí třech velkých městských kulturních organizací, které v Písku „máte“. Jde o Centrum kultury, Sladovnu a Městskou knihovnu Písek. Město by rádo, aby se jejich funkce vzájemně co nejméně překrývaly a zároveň, aby nebyla opominuta žádná podstatná kulturní oblast, kterou je žádoucí podporovat z veřejných zdrojů. Zadáním druhým, pak bylo sledovat a případně navrhnout doporučení k tomu, jak využít přesahů kultury do cestovního ruchu a tím přispět k jeho udržení či zvýšení.

Metody, kterých jsme využívali, vychází z postupů sociálních věd, v nichž jsme oba vzděláni. Základními metodami tak pro nás byly především rozhovory s představiteli kulturního života (uskutečnilo se jich okolo dvaceti), dále studium dokumentů ke kultuře se vztahujících (jako jsou zřizovací dokumenty, výroční zprávy denní tisk, umělecká díla, internetové zdroje atd.) a také pozorování kulturních událostí, ale nejenom jich. Setkali jsme se také se dvěma skupinami pedagogů uměleckých předmětů, s nimiž jsme vedli tzv. skupinové rozhovory.

Vedle těchto postupů, směřujících ke sběru dat, jsme také požádali všechny naše „respondenty“ o účast na kulatém stolu – moderovaném veřejném jednání o některých tématech píseckého kulturního života, které se uskutečnilo v listopadu minulého roku. Účelem takového jednání bylo získat jistou zpětnou vazbu o našich nálezech a také umožnit představitelům místního kulturního života vidět problematiku kultury „očima“ těch druhých. Zažít ve zhuštěném čase a podobě onu reálnou mnohost názorů a zájmů, které v písecké kultuře (jako ostatně v každém lidském společenství) existují.

Na základě takto získaných a posléze analyzovaných dat, byla sepsána a koncem listopadu odevzdána odboru kultury „Situační zpráva“.

Obdobně jsme postupovali po Novém roce, kdy jsme se snažili získat informace o píseckém cestovním ruchu. Na rozdíl od popisu situace, který jsme předložili v listopadu, je naším dalším krokem zpracovat zjištěné do návrhu opatření a vytvořit ucelenou strategii rozvoje kultury města na příštích třicet let. Strategie je již navržena. V současné době – tedy v čase psaní tohoto textu, je před námi poslední krok – předložit tuto strategii veřejnosti k projednání a zapracovat do ní podněty a připomínky, které z tohoto projednání vzejdou. V době čtení tohoto textu, budeš však už milý čtenáři, výsledky veřejného projednávání (na rozdíl ode mne) znát. Já zde mohu jen vyjádřit přání, aby se náš dokument veřejným projednáváním „zkalil“ jako ocel a stal skutečnou a realistickou strategií rozvoje kultury.

Jistě zde však mohu, lapena částečně v časové smyčce redakční uzávěrky, popsat naše hlavní zjištění a návrhy.

1)Písek je kulturní město, s bohatou tradicí i současným kulturním životem. Nejvýznamnější kulturní počiny byly v minulosti v Písku vytvořeny v oblasti literatury a filmu. Máme zde jak odkaz Heydukův (měšťanské idyly úctyhodného kmeta) tak odkaz Šrámkův (nenáviděných malých poměrů romantického rozervance), vzájemný rozpor jejich literárního dědictví jakoby stále charakterizoval dnešní kulturní život. Tradice může být bohatstvím ale i břemenem, pokud není znovu kultivována.

2)Město Písek vytváří pro oblast kultury nadstandardní rozpočet. Podpora z města však plyne zejména do městských kulturních organizací (Centra kultury, Sladovny a knihovny). Tato dominantní podpora se zároveň odráží v oblasti konzumace kulturních projektů (občan jako spotřebitel, divák). Původní tvůrčí umělecká činnost je oproti tomu mnohem šířeji zastoupena ve skromněji podporovaném neziskovém nestátním sektoru (spolkové hnutí). Ten v Písku často přímo supluje i širší programové zastoupení některých žánrů a druhů umělecké činnosti jako je výtvarné umění, divadlo, loutkové divadlo, vážná hudba, literatura či folklór. Jeho význam by se proto měl projevit také v mechanismech rozhodování o podpoře (finanční a další) a směřování kultury ve městě.

„Kam směřuje písecká kultura?“ – to byl název jedné z besed cyklu Občan versus politik, kterou pořádal Písecký svět v listopadu 2015. Zprava Roman Dub, Tereza Dobiášová a Josef Kašpar. Foto PS.

3)Město Písek má za sebou řadu velkých investic do kulturních projektů. Rekonstruovalo budovy divadla, kulturního domu a Sladovny. Momentálně se rozjíždí velká investice do přemístění a rozšíření knihovny. Ze studia všech dokončených rekonstrukcí vyplývá, že ne vždy jsou tyto velké investice uskutečněny na základě promyšlených strategických záměrů, jak rekonstruovanou budovu využívat. V budoucnu tak může být jejich provoz ekonomicky těžko udržitelný. Vnímáme jako riziko, že případné rozpočtové škrty dopadnou především na amatérskou a neziskovou kulturní scénu.

4)Pro udržitelnost kulturního života je nezbytné rozvíjet netradiční, místní postupy v oblasti kulturního vzdělávání. Ve městě je řada kulturních institucí (muzeum, Sladovna, knihovna), které jsou schopny přesahu směrem ke vzdělávání. Je zde také několik vzdělávacích institucí (filmová škola, waldorfská ZŠ Svobodná, ZUŠ), které se přímo či nepřímo zabývají uměním a kulturou. Bylo by třeba, aby se jejich zkušenosti mohly stát základem pro kulturní vzdělávání všech školních dětí a dalších vybraných skupin obyvatel města.

Tolik alespoň k nejdůležitějším našim zjištěním.

Přetržitost fungování kulturních organizací zcela jistě poznamenala celkovou situaci kultury ve městě. Bylo těžké budovat důvěru v prostředí, kde se změny odehrávají rychle a často bez zřetelné logiky. Kulturní strategie by měla naopak podpořit dlouhodobé přemýšlení o kultuře, o tom, že jejími nejdůležitějšími pilíři jsou kulturní lidé a možnost jejich svobodného „obcování“. V atmosféře důvěry a všeobecně známých férových pravidel. K péči o takovou atmosféru a pravidla má město nejenom předpoklady, ale též „povolání“.

IDA KAISEROVÁ

Jaká je nová kulturní strategie města – promarněná šance, nebo příležitost?

Po letech očekávání a řízení kultury ze strany města samospádem, bez smysluplné vize a strategie, přistoupilo vedení města pod nátlakem v loňském roce konečně ke zrušení dosavadní nekonkrétní a překonané kulturní strategie, vytvořené v roce 2005 a aktualizované v roce 2008. Očekávání byla velká...

Po nesystémových krocích města, jako byla transformace Centra kultury z o.p.s. na zastaralou příspěvkovou organizaci, chaotické dílčí změny grantového systému na podpory kultury a jeho roztříštění do množství grantových opatření ještě před nastavením kulturní strategie, nekoordinované odsouhlasení strategické vize přesunu knihovny, jejího rozšíření a zároveň rozvoje Sladovny, je třeba konečně nastavit nový systém řízení a podpory kultury ve městě.

Vybraní zhotovitelé nové kulturní strategie, nazvané Program pro podporu kultury na období 2018 – 2030, dostali tedy od města jasné zadání, bez kterého se dál nepohneme. Jde o vyjasnění rolí a pole působností tří městem zřizovaných a hojně dotovaných institucí – Centra kultury, knihovny a Sladovny – tak, aby nedocházelo k překryvu jejich působnosti a zdvojení financování. Je to logické. Tyto organizace totiž odčerpávají z celkového rozpočtu na kulturu více než 80 procent. Vytvářejí hegemony, které chtě nechtě určují kulturní směřování ve městě.

Město má také zájem, aby kultura přesahovala do cestovního ruchu. To je jistě chvályhodný záměr, kultura ale předně musí dobře fungovat a mít podmínky pro vznik unikátních výstupů, aby takovým produktem vůbec mohla být. Proto se druhotným efektům v podobě podpory CR v tomto článku věnovat nebudu. Proč, zdůvodním nejlépe na příkladu Sladovny. Když začala řádně fungovat, našla si přirozeně své místo jako lukrativní a ojedinělý produkt i na poli cestovního ruchu. Opačně to však nefungovalo.

Limity podpory jsou jasně dány.

Jedná se o schopnost a ochotu města finančně podporovat oblast kultury a umění. Kromě jiných podpor je to nejúčinnější nástroj stimulace a řízení kultury ve městě. Zde budu polemizovat se zpracovateli koncepce. Město Písek vydává cca 5% svých výdajů na kultura a cestovní ruch. Ve strategii se však ani k tomuto základnímu rámci podpory dlouhodobě nezavázalo. Opakovaně je pouze uváděno, že město Písek kulturu nadstandardně dotuje. To je ale jen relativní, např. u měst velikosti 20-50 tis. obyvatel jsme na 14. až 22. místě z 42 převážně okresních měst republiky. Naše nadregionální ambice však nutí porovnávat s většími městy, jako jsou třeba České Budějovice, Příbram nebo Plzeň. Na této úrovni výši podpory přepočtenou na jednoho obyvatele již ztrácíme. Na kulturu vynakládáme cca 1350 Kč/rok na obyvatele. To je méně než v okolních městech, jako jsou Strakonice, Příbram, Jindřichův Hradec, srovnatelné s Českými Budějovicemi (avšak nikoli v celkovém objemu). Pokud chceme patřit mezi lídry regionu, je třeba výši podpory buď zvýšit, nebo efektivněji cílit jen do vybraných oblastí, kde budeme výjimeční. To ale předložená strategie nedělá. Na všudypřítomnou nadstandartní kvalitu není v písecké kultuře dostatek prostředků.

V Písku jde o cca 42-45 mil. Kč. Podle posledního rozpočtového výhledu na roky 2017-2019 se počítá spíše s drobným snižováním částky než s jejím nárůstem. Na rok 2017 například výhled počítá s částkou 45,15 mil. Kč. Odsouhlasená realita je však téměř o 3 mil. nižší – 42,47 mil. Kč. Z toho je ještě více než 5 mil. vyčleněno na odpisy majetku převážně v CK, což je průběžná účetní položka do kasy města bez efektu na konkrétní podporu kultury. Prostředky na kulturu tedy reálně nerostou, spíše klesají. Čeká nás rozšíření knihovny, možná i Sladovny a příspěvek pro Centrum kultury letos meziročně vzrost o více než 7 %.

Peněz tedy rozhodně nepřebývá. Ambiciózní vize se sloganem Písek – živé jihočeské Athény a Písek – kulturní metropole jižních Čech bude něco stát. Program pro podporu kultury navrhuje nová, mnohdy zajímavá, ale také drahá opatření na podporu kvality. Za pozornost určitě stojí analytická část, nazvaná Situační analýza vycházející z místního šetření zpracovatelů. Ta byla předaná městu v listopadu 2016, bohužel však nebyla ze strany města s nikým veřejně projednána. Ze široka, ale správně shrnuje situaci kultury ve městě. Klade množství zásadních otázek, na které ale vlastní strategie bohužel odpovědi nenachází.

Například: Může být existence silného monopolního postavení Centra kultury ohrožením, nebo posilou pro živou kulturu ve městě Písku?

Problémovou otázkou je profilace role knihovny a jejích veřejných funkcí v nové rozsáhlejší a předpokládaně výrazněji multifunkční budově a s tím související nároky na rozpočet města?

Jakým způsobem nastavit ve Sladovně udržitelné financování i v souvislostech rozšiřování prostor s probíhající rekonstrukcí dalších prostor v komplexu budov tak, aby byla zároveň zachována (akceptována) specifická role Sladovny v kontextu městské kultury v Písku? Jakým způsobem vytvořit prostor pro propojování místní scény s nadregionálním kulturním prostorem?

Tato část předcházela vlastní definici Kulturní strategie z března 2017. Nenalezneme v ní však návod, jak to celé ve městě zorganizovat a ufinancovat. Nestanovuje jasné mantinely pro hlavní hráče – Centrum kultury, knihovnu a Sladovnu - a nevymezuje jasný prostor pro ostatní subjekty, nabízející potřebné a kvalitní projekty.

Rád bych citoval jednoduchý závod k vyřešení situace, který jsem uvedl už ve svém článku „Centrum kultury je mrtvé, ať žije Centrum kultury!“ v roce 2015 (celý je dostupný na webu): *„JAK NA TO? Minimální služby. (...) Podle mne je třeba urychleně začít strategicky plánovat a definovat nezbytné minimální kulturní služby, které vytvoří základní kostru kultury ve městě. Definované minimum by poté měli odsouhlasit zastupitelé, a následně je musí i adekvátně zajistit, či zadat jejich realizaci u jiných subjektů. (...) V „posílených“ grantech dostává přednost to, co v definovaných kulturních službách zajištěno není, a v rámci finančních možností se vybírá pestrá skladba žánrů a akcí. (...) Z toho nám následně vyplyne, co máme, či nemáme z veřejných prostředků financovat, abychom měli ve městě pestrou a co nejkvalitnější kulturní nabídku...“*

Definice minimálních kulturních služeb bude bolestná. Je totiž třeba společně rozhodnou, co tam patří a co už ne. Pro efektivní řízení a plánování kultury ve městě to však nezbytné. V předložené strategii to bohužel ani v náznaku nenajdeme.

Další dílčí opatření přinášejí zajímavé podněty, nejdříve však musí fungovat základní sytém. Je také třeba zapojit všechny subjekty působící na kulturní scéně, nejen ty městem zřizované a financované. Jedině využitím této synergie máme šanci být jedineční v konkurenci ostatních měst. Město to samo nezvládne.

Je tato strategie udržitelná?

Chceme moc a možná nebudeme mít ve výsledku téměř nic. Důraz na kvalitu podpořený finančním stimulem se nedostaví. Škoda, pokládám to za promarněnou šanci. Dokument vznikal za zavřenými dveřmi. Řeší převážně podporu ze strany města, avšak velmi obecně, dalo by se říci až nekonkrétně a nedostatečně. Nepřináší jasný a transparentní systém směřování, řízení a podpory kultury ve městě.

Listopadové projednání bylo velmi obecné, a neřešilo základní směřování. V březnu byla pak strategie předložena téměř ve finální podobě k připomínkování. Je ale vůbec přizpůsobitelná pro potřeby písecké kultury? Bude ji někdo respektovat, když nevznikla zespodu dlouhodobou, mnohdy bolestnou participací všech zúčastněných subjektů? Pokud by tak vznikala, byla by naše. Takhle se s ní však bude těžce identifikovat jak úřad, tak samotní aktéři kulturní scény.

MARTIN ZBORNÍK

Kateřina Neumannová: O kartáčích na Hradišti, létech dřiny a světové špičce

Kateřina Neumannová (*1973) - jedna z neslavnějších píseckých rodaček, udělala doslova díru do světa jako fenomenální běžkyně na lyžích a cyklistka, olympijská vítězka a mistryně světa. K rozhovoru jsme se sice sešli v pražské kavárně, ale celé povídání se točilo kolem rodného Písku a milované Šumavy, kam se ve svých myšlenkách i v reálném životě neustále vrací. Bylo to setkání s člověkem, ze kterého doslova prýští vnitřní síla a pracovitost, láska k domovu, ke sportu, touha po fair-play i odhodlání pomáhat svými dovednostmi druhým.

Jsou pro vás důležité vaše písecké kořeny?
K Písku mám extrémně blízko, ačkoli žiji v Praze už od doby, kdy jsem se stala součástí lyžařské reprezentace. Praha pro mě byla strategickým místem, na Šumavě jsem trénovala, z Prahy jsme většinou odlétali, měla jsem tady své lékaře i další aktivity. Ale v Písku mám stále trvalé bydliště, považuji se za Písečačku a nevylučuji, že bych se tam jednou třeba na stará kolena vrátila. To mluvím o věku, kdy bude člověk chtít víc klidu.

Vážně? A jak byste si takový poklidný důchod v Písku ideálně představovala?
Do důchodu mám doufám ještě daleko, ale myslím si, že bych svůj pokročilý věk nechtěla trávit v Praze. Táhne mě to do přírody a do pohody. Kdybych mohla, ujela bych na dva měsíce někam do Himalájí a šla tam nějaký trek po horách. Netíhnu k pražskému životu, ale Praha skýtá pracovní příležitosti, které bych jinde asi neměla. Myslím si, že jednou budu mít tendenci se do Písku nebo do jiné klidnější lokality přesunout. Chtěla bych ale zůstat nablízku své dceři a třeba jí i pomáhat s rodinou. Důchod jsem si ještě do detailu neplánovala, ale chtěla bych ho mít aktivní, užívat si sporty odpovídající věku co nejdéle, být blízko přírodě, cestovat...

Kateřina Neumannová s dcerou Luckou.

Ale na to je ještě dost času, vezměme to od začátku. Jaké máte vzpomínky na dětství v Písku?
Na Písek mám jen ty nejkrásnější vzpomínky. Myslím si, že je to úžasné město na žití, které má výbornou polohu. Lidé, kteří mají rádi sport, to mají všude blízko, je tam krásné okolí. Svoje dětství mám spojené s lyžařským svahem, se Spartakem Písek. Závodila jsem na sjezdovkách a ty kartáče na Hradišti jsme tam brousili několikrát v týdnu. Stejně tak důležitá pro mě byla kanoistika, většinu volného času jsem trávila na loděnici. Vzpomínám i na Husovu školu, s některými učiteli jsem prostřednictvím své maminky v kontaktu dodnes.

Na které učitele nejraději vzpomínáte?
Ráda vzpomínám na celou řadu učitelů a nechtěla bych na někoho zapomenout. Například moje třídní Jitka Horníková byla bezvadná a taky ředitel Husovy základní školy František Man. Na gymplu to byla Hanka Rambousová, která sice byla docela ostrá, ale byl to ten typ učitele, které mám ráda. Naučí a člověk si z jejich hodin něco odnese. Z trenérů mě nejvíc ovlivnili Jirka Lenc a Petr Fikejz, moji trenéři kanoistiky, a Míša Brandtner, se kterým jsem trénovala na sjezdovkách. To jsou krásné vzpomínky a člověku to přijde jako včera.

A jak vzpomínáte na střední školu?
Na gymplu se to u mě začalo malinko lámat, když jsem zkoušela kombinovat vrcholový sport se studiem, tam už to začalo trochu drhnout. Přeci jenom ta škola byla relativně náročná a ačkoli mi vycházeli vstříc, nebyli zvyklí na režim sportovců. Proto jsem po druhém ročníku přecházela do Vimperka, kde to bylo možné. Ale v Písku jsem stále bydlela, svůj první byt jsem si pořídila ve Švatlovce pod parkem. Byla jsem velmi pyšná na to, že mám své vlastní zázemí.

Udržujete kontakty se spolužáky z Písku?
Přiznám se, že moc ne. S několika z nich jsem v kontaktu přes Facebook. Na třídní sraz gymplu mě zvali, ale bohužel jsem tehdy byla v zahraniční a nemohla přijet. Díky tomu, že jsem vždycky doma hodila tašku pod stůl a běžela jsem na trénink, zůstaly mi kontakty spíš s kamarády ze sportovních oddílů.

Rodiče vás ve sportování hodně podporovali?
Rodiče mě ke sportu vedli, máma učila tělocvik. Od malička mě tahali v zimě na lyže a v létě na vodu. Měli jsme a dodnes máme chalupu kousek od Orlické přehrady, takže jsme žili takovým aktivním životním stylem. Ale ze strany rodičů tam nebyl nikdy tlak, že bych měla závodit nebo dokonce směřovat svůj život k vrcholovém sportu, to vůbec ne. U nás doma byl prostě sport součástí každodenního života. Vždycky jsem měla kolo, běžky, sjezdovky. Na tu dobu rodiče dělali maximum, abych měla slušné vybavení, což tenkrát nebylo tak jednoduché. Různě se sháněly kvalitní přezkáče a tenisky na běhání, na to si pamatuju velmi dobře. Tomu se už dneska moje dcera může jenom smát. Od malička jsem měla nad postelí vylepeného Ivana Lendla a fotky různých sportovců, kteří pro mě byli vzory. Ale rodiče mi určitě neplánovali takovou sportovní kariéru, jaká nakonec byla.

Kdybychom chtěli popsat všechny vaše sportovní úspěchy, nestačil by nám papír. Jak se dnes díváte na svou kariéru s odstupem deseti let?
Je to určitě to nejlepší, co se mi v pracovním životě povedlo, pokud to beru tak, že sport byla moje práce. Myslím si, že se můžu ohlédnout s pocitem hrdosti, protože jsem se držela na špičkové úrovni od roku 1991, kdy jsem se poprvé účastnila mistrovství světa.

Dokončení na str. 14

Kateřina Neumannová: O kartáčích na Hradišti, létech dřiny a světové špičce

Pokračování ze str. 13

Od roku 1994 už jsem byla v širší světové špičce. Nějakých třináct let jsem patřila mezi šest nejlepších lyžařek světa, v některých disciplínách jsem byla nejlepší, takže na sebe myslím můžu být pyšná. A to i z toho důvodu, že jsem se nikdy nemusela bát dopingových komisařů, protože jsme si s trenérem razili cestu opravdu tvrdého tréninku bez jakýchkoli podpůrných prostředků. Když dneska vidíme, co se ve sportu děje, dělají se kontroly i mnoho let nazpátek, tak jsem velmi ráda, že se na sebe můžu podívat do zrcadla.

Vrcholovou kariéru jste ukončila právě před deseti lety, na jaře 2007. Vzpomínáte si na slavnostní rozloučení v Písku?
Byla to úžasná akce, vzpomínám na ni strašně ráda. V rámci vyhlášení krále Bílé stopy mi tehdy pořadatelé připravili celý program tak trošku na míru. Dokonce navezli sníh i na Kamenný most a já jsem vyjížděla ze stanu na břehu a absolvovala svou poslední jízdu přes nasvícený most a zpátky. Byla to krásná akce, měla pro mě velkou symboliku. Svůj poslední závod jsem jela ve Švédsku, byl to světový pohár ve Falunu, to bylo moje sportovní loučení. Ale společenské rozloučení proběhlo v Písku.

Jak jste se po skončení kariéry dostala na ministerstvo?
Protože jsem jako lyžařka závodila za Duklu Liberec, po ukončení kariéry v roce 2007 jsem dostala možnost pracovat na ministerstvu obrany v pozici, která má blízko ke sportu. Prostřednictvím ministerstva a Dukly je podporována celá řada našich sportovců a olympijských sportů. K tomu přibyla práce pro Český olympijský výbor i různé další projekty.

Co vaše práce na ministerstvu obnáší?
Jsem v týmu náměstka ministra, který má pod sebou řízení sportu a já jsem v pozici pro vnější vztahy. Naštěstí nejsem úředník, který papíruje směrem dovnitř rezortu, což by mě nebavilo, protože ve státní správě je toho hodně. Mám na starosti kontakty s Českým olympijským výborem, s ministerstvem školství a tělovýchovy, s některými sportovními svazy. Dlouhodobě se starám o projekt duální kariéry sportovců, kde se snažíme nastavit režim, jak pomoci sportovcům, kteří končí kariéru, s přechodem do normálního života. Baví mě, že jsem stále poblíž sportu a sportovců, to mám ráda. Samozřejmě občas si to zpestřím něčím jiným. Například teď jsem mohla pro Českou televizi komentovat závody v lyžování ve Finsku. Mám to štěstí, že mám podporu i pro takové aktivity.

Před pár lety jste si doplnila vysokoškolské vzdělání, co vás k tomu vedlo?
Na mé pozici na ministerstvu bylo potřeba mít vysokoškolské vzdělání. Vystudovala jsem nejdřív bakalářský obor Management a řízení lidských zdrojů a pak magisterský obor Andragogika. Je to moderní směr vzdělávání dospělých. Trefila jsem se a postupně jsem si v tom našla pro sebe přínosné věci, které využívám při práci se sportovci. Těch pět let studia bylo náročných, nevadilo mi učení, ale spíš víkendy ve školy, kdy jsem za sebou měla pracovní týden. Ale zvládla jsem to bez problémů a vystudovala s červeným diplomem. V době mého mládí nebyly takové možnosti, jaké mají dnes sportovci pro studium. Svou dceru podporuji ve sportování, ale snažím se ji vést k tomu, že škola je strašně důležitá. Sport a vzdělání patří k sobě a vzájemně se doplňují. Každý sportovec jednou skončí a když dokáže propojit své znalosti se zkušenostmi ze sportu, tak je to hrozně fajn.

V loňském roce jste byla tváří Olympijského parku na Lipně...
Ano, bylo to moc pěkné. Olympijský výbor mě oslovil jako Jihočešku, byla jsem kontaktní osobou pro regionální záležitosti. Vyjížděla jsem do jižních Čech a absolvovala různá jednání ve městech, kde se realizovaly doprovodné akce. Bylo pro mě milé, že jsem se vracela domů. I když na to můžou být různé názory, akce na Lipně byla velmi úspěšná a přilákala velké množství návštěvníků z celých Čech. Ze spontánních reakcí dětí jsem viděla, že si to užily a vyzkoušely si celou řadu sportů, sportovní svazy pak měly mnohem víc zájemců.

Angažujete se také ve Ski Parku Chuchle...
To je další dlouhodobý projekt, s týmem kolegů už máme za sebou šest sezón. S podporou pražského magistrátu tam každoročně připravujeme lyžařský okruh, který slouží pro školy i veřejnost. Letos jsme díky dobré zimě lyžovali více než dva měsíce za výborných podmínek.

Jezdíte do Písku za rodinou?
Do Písku jednou za čas zajíždíme, ale častěji se s rodinou scházíme na Šumavě, protože to tam všichni máme rádi. V zimě lyžování, v létě kola. Moje dcera Lucka má hodně blízký vztah s dětmi mého bráchy. Dřív jsme na Šumavě trávili všechny víkendy, svátky, část dovolených. Trochu se to ale „zkomplikovalo" tím, že Lucka hraje tenis, takže některé víkendy mívá turnaje. Na Šumavu se dostaneme podstatně míň, což mě mrzí, protože to tam miluju. Ale dělám to ráda, ta moje holka teď potřebuje podpořit a pomoct, takže s ní trávím čas na turnajích.

Co vás na Šumavu nejvíc táhne?
Když se výjimečně stane, že na víkend zůstaneme v Praze, tak člověk v pátek ocení, že nemusí strávit ty necelé dvě hodinky v autě a udělá si pohodu už v pátek večer. Ale už v sobotu ráno mě to začne hrozně štvát, protože v Praze si můžu jít zaběhat do

V Olympijském parku Lipno.

Šárky, ale jít si zaběhat na Šumavě po lesích je velký rozdíl. Na mě tam prostě padne a dýchne úplně jiná pohoda a pokud si chci odpočinout a relaxovat, tak je to právě tam. Tam za sebou zavřu dveře a najednou jsem v jiném světě. Když z Prahy neodjedu, tak tady na mě pořád číhají nákupní centra, je třeba leccos zařídit, co se v týdnu nestihlo, sednout si k počítači. Na Šumavě je pohoda a klid. I když je venku ošklivě, v domě je tak hezky a jinak, než v pražském bytě, je to pro mě nenahraditelné.

Jak funguje váš penzion na Zadově?
O provoz penzionu se nestarám, je pronajatý jinému provozovateli. Já tam mám jenom svůj byt, do kterého jezdíme.

Jak si udržujete kondici? Sportujete pravidelně?
Je to hodně nepravidelné. Jsou období v roce, kdy sportuju pětkrát v týdnu, někdy i denně. Podle toho, kde zrovna jsem, jsou to běžky, běhání nebo kolo. To je ale spíš o dovolených, kdy nemám povinnost vozit dceru do školy, na trénink a podobně. Teď jsem například byla na mistrovství světa ve Finsku a tam jsem měla možnost být každý den na běžkách, ale jinak je můj režim sportování slabší. Běžně sportuji dvakrát až třikrát za týden, většinou se snažím držet víkendy a najít si čas. Ale například na podzim, když je brzo tma, ještě není sníh a nedá se jít ani na kolo, je toho sportu minimum a vždycky to hned na sobě začnu cítit. V létě sportuju daleko víc.

Kolik kilometrů si obvykle zajedete na běžkách?
Podle sněhových podmínek a času. Když jsem na Šumavě, jedu většinou kolem čtyřiceti kilometrů. Dvě, tři hodinky jsou takové optimum, kdy jsem ráda v terénu. Pak už mi docházejí síly.

Co plánujete do budoucna?
Ráda bych pokračovala v práci pro sport, ať už prostřednictvím armády nebo olympijského výboru. Kromě zmíněných projektů pravidelně v létě pomáhám s organizací sportovního festiva-

lu na Lipně. Už roky jsem také spojená s italskou oblastí Trentina, ještě v době závodění mi Italové nabídli spolupráci v cestovním ruchu. Jsem v roli jakéhosi ambasadora této oblasti, a to mě strašně baví. Všechny tyhle projekty bych chtěla udržet při životě. Vedle toho mě samozřejmě hodně zaměstnává dcera. Jak bude růst, bude se to postupně měnit, ale teď toho mám tak 110%, co jsem schopná zvládnout. Lucka chodí v Praze do školy, denně je asi tři hodiny na tréninku a v dubnu jede potřetí na měsíční pobyt do tenisové akademie v zahraničí. To je jediný čas, kdy si odpočinu od toho neúprosného režimu, ale samozřejmě mě baví jí pomáhat.

Neláká vás práce trenérky?
Klasická trenérská práce ne, to vyžaduje každodenní nasazení a odjíždění z domova. Plán trenéra je vždycky závislý na sportovním životě, a to si ani nemůžu dovolit už kvůli dceři. Tak jsem žila dvacet let a dnes už tak žít nechci. Ale snažím se odborně pomáhat sportovcům, kteří o to mají zájem. Vím, co to znamená dostat se do nejužší světové špičky, jak má vypadat kvalitní tým. Pokud se objeví někdo, kdo o mou pomoc stojí, ráda mu ji nezištně poskytnu, protože se tím vracím k tomu, co mě těšilo.

Jak to podle vás vypadá se sportem na regionální úrovni? V Písku se sportoviště postupně opravují, město sport finančně podporuje...
Jsem ráda, že se opravují sportoviště. Například loděnice. Před pár lety jsem se tam byla podívat a vypadalo to úplně stejně, jako když jsem ji před třiceti lety jako třináctiletá holka opouštěla. Písek má geniální možnosti pro sport, minimálně ten mládežnický. Sportoviště podél vody – zimák, tenis, loděnice, fotbal, atletika až po lyžařský svah, to je vlastně komplexní areál, sada sportovišť. Nevím, jestli Písečáci vnímají, co všechno tam mají a jak to mají pěkné. V poslední době ale vidím problém, a je to spíš důsledek nedostatečné podpory sportu ze strany státu v posledních desetiletích, že nám odešli kvalitní trenéři a lidé, kteří by mladé vedli. Zůstalo tam pár nadšenců typu pana Putschögla, kteří to dělají, protože ten sport milují. Přestože sport vždycky musíte dělat srdcem, tak zároveň aby se tam dostali mladí trenéři a dělali svou práci dobře, potřebují být alespoň trochu přiměřeně zaplaceni, aby nešidili svou rodinu. Myslím si, že na malých městech to v posledních letech hodně upadalo. Sportoviště jsou jedna věc, ale jde i o to, kdo to tam vede a jak, jestli k tomu má aspoň základní podmínky. Jsou potřeba nadšení trenéři, a pak se mezi těmi děcky občas objeví talent, ze kterého může být reprezentant a medailista.

Italské Trentino si Kateřina zamilovala

Je dnešní mládež dost sportovní?
Já bych nad tím neplakala, nenadávala bych na dobu. Je důležité nabídnout jim alternativní příležitost. Nezastupitelná je role rodičů, aby šli dětem příkladem. Když dítě vidí, že rodiče sedí u počítačů a u tabletů, nejdou si s nimi zakopat, zaběhat, zalyžovat, zajezdit na kole, tak ty děti budou úplně stejné. Druhou roli hrají městské kluby, aby dětem nabídly možnosti, jak trávit volný čas. Pamatuji si, jak jsem se jako malá po škole hrozně těšila, až dojedu na loděnici, kde jsme kromě tréninku hráli ping-pong a různé hry. Trénink nám skončil ve čtyři a my jsme domů odjížděli až v šest večer, měli jsme tam partu a trávili jsme čas hrou. Myslím, že to dneska není jiné, když něco takového dětem nabídnete, tak proč by běžely k počítači?

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ
Foto z archivu Kateřiny Neumannové

Možná přijde i prezident

V pondělí 24. dubna budou mít Písečáci příležitost poznat osobně některé další kandidáty na budoucího prezidenta ČR (jednoho představujeme zde na str. 29).

Iniciativa Kroměřížská výzva společně s Píseckým světem a Sladovnou připravili veřejnou debatu „Možná přijde i prezident“, které se přislíbili zúčastnit kandidáti **Jiří Pospíšil** (poslanec Evropského parlamentu), **Marel Hilšer** (vysokoškolský pedagog a vědecký pracovník) a **Pavel Fischer** (ředitel neziskového ústavu STEM). Proti nim se před publikum postaví významní čeští novináři, kteří s nimi povedou dialog o jejich představách, jak by chtěli kompetentně a odpovědně naplňovat ústavní úlohu prezidenta republiky.

Kroměřížská výzva chce touto cestou přispět k větší informovanosti občanů a k poznání potenciálních kandidátů. Věří, že tím napomůže objektivnímu a odpovědnému rozhodování občanů v nadcházejících prezidentských volbách.

Beseda se uskuteční v pondělí 24. dubna v podvečer ve Sladovně Písek. Přesný čas a další podrobnosti budou před akcí zveřejněny na www.piseckysvet.cz, v dalších médiích a na plakátech.

REDAKCE PS A IRENA MAŠÍKOVÁ

Remember Titanic!

Prácheňská umělecká beseda si v neděli 9. dubna již pošesté připomene 105. výročí ztroskotání nepotopitelného Titaniku tradičním happeningem s námořní tématikou, který se bude konat od 10 hodin na levém břehu řeky Otavy u Václavského jezu v Písku.

Modely lodí, stylové oblečení (případně plavky), nakládaní utopenci domácí výroby, příležitostné umělecké výtvory a další nápady jsou vřele vítány. Z širšího filozofického hlediska má tato rozmarná akce poukázat na přeceňování vymožeností i vědy a techniky v dějinách moderní civilizace.

Zároveň vás v předstihu zveme nejen na naši sedmou jubilejní výstavu, která bude zahájena v úterý 1. srpna v 17 hodin v písecké Galerii Portyč, ale také na podzimní akci REMEMBER COLUMBUS 525!, první ročník nového happeningu, který se uskuteční v neděli 8. října od 10 hodin na stejném místě, kde si připomínáme Titanic, a bude věnován výročí přistání Kryštofa Kolumba v Americe roku 1492. Jako téma tohoto setkání jsme zvolili staročeské rčení „Brambory jsou boží dary!“

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ
Autor je výtvarným teoretikem a starostou Prácheňské umělecké besedy

NATURAL
JÍDELNA A PRODEJNA ZDRAVÉ STRAVY

Milí zákazníci,
na těchto stránkách vás budeme pravidelně informovat o aktuální akční nabídce prodejny Natural v Písku. Na měsíc duben jsme pro vás připravili první dvacítku zdravých potravin za zvýhodněné ceny. Těšit se můžete také na racionální recepty od našich kuchařů. Vaše dotazy k nákupu a potravinám rádi zodpovíme přímo v naší prodejně. K dispozici je vám také náš e-shop na www.naturalpisek.cz

Jitka Pavlátová, Natural Písek

AKCE NA DUBEN 2017

Cereální kaše NOMINA ovesná
100% přírodní, bez mléka, přidaného cukru, konzervantů, aromat a barviv.
Balení 300 g. PŮVODNÍ CENA 45,- Kč

AKČNÍ CENA **34,- Kč**

Jáhelný nápoj MIGLIO BIO
Čistě přírodního původu bez chemických a umělých látek. Neobsahuje laktózu, lepek ani cholesterol.
Balení 1 l. PŮVODNÍ CENA 70,- Kč

AKČNÍ CENA **54,- Kč**

Olej ze světlice barvířské BIO COUNTRY LIFE
Olej panenský za studena lisovaný. Působí protirevmaticky, má mírně projímavé účinky a je vhodný pro osoby s nedostatkem pohybu.
Balení 200 ml. PŮVODNÍ CENA 109,- Kč

AKČNÍ CENA **85,- Kč**

ECOVER WC Čistič
VYROBEN V EKOLOGICKÉ TOVÁRNĚ
Silný proti vodnímu kameni, usazeninám a špíně.
Balení 750 ml. PŮVODNÍ CENA 90,- Kč

AKČNÍ CENA **67,- Kč**

Špaldové kafe instantní s cikorkou BIOLINIE
Neobsahuje kofein, vhodný i pro děti, těhotné či kojící maminky. **Balení 100 g. PŮVODNÍ CENA 86,- Kč**

AKČNÍ CENA **69,- Kč**

Cukr třtinový světlý
NATURAL
Má vynikající typickou chuť a vůni, kterou mu propůjčuje třtinová melasa.
Země původu: Mauricius.
Balení 1 kg. PŮVODNÍ CENA 57,- Kč

AKČNÍ CENA **42,- Kč**

Cizrna COUNTRY LIFE
Dodává tělu mnoho energie a nejdůležitější živiny. Snižuje cholesterol, předchází zácpě, posiluje nervovou soustavu a je bohatá na kyselinu listovou.
Balení 500 g. PŮVODNÍ CENA 44,- Kč

AKČNÍ CENA **35,- Kč**

Celozrnná mouka pšeničná grahamová BIO
Obilniny ve své celozrnné podobě mají mnoho předností. Uvolňují energii postupně, obsahují více vitamínů skupiny B, minerálních látek, jsou vynikajícím zdrojem sacharidů, bílkovin a zejména vlákniny. **Balení 1 kg.**
PŮVODNÍ CENA 29,- Kč

AKČNÍ CENA **22,- Kč**

Ovesná smetana BIO

Rostlinná alternativa smetany. **Balení 250 ml.**
PŮVODNÍ CENA 36,- Kč

AKČNÍ CENA **27,- Kč**

Rýžové vločky BIO COUNTRY LIFE

Z celozrnné rýže, přesto úžasně lehké a rychlé na přípravu.
Balení 250 g. PŮVODNÍ CENA 35,- Kč

AKČNÍ CENA **27,- Kč**

Špaldový sirup BIO COUNTRY LIFE

Panenský, sladký a výživný.
Balení 250 ml. PŮVODNÍ CENA 118,- Kč

AKČNÍ CENA **92,- Kč**

Vývar Würzl BIO

ČIRÝ A BEZ DROŽDÍ
Bez lepku, vhodný také ke kořenění a zjemňování pokrmů. **Balení 250 g. PŮVODNÍ CENA 88,- Kč**

AKČNÍ CENA **69,- Kč**

Tofu lahůdkové SUNFOOD

Zjednodušeně lze říct, že tofu je sójový sýr či tvaroh rostlinného původu. **Balení dle váhy.**
PŮVODNÍ CENA 16,1,- Kč/10 dg

AKČNÍ CENA **12,60 Kč/10dkg**

Zakysaná smetana BIO

15%
Má smetanově nažloutlou barvu a příjemnou vůni, díky přírodnímu krmivu volně se pasoucích krav.
Balení 175 g. PŮVODNÍ CENA 18,- Kč

AKČNÍ CENA **13,- Kč**

Vegetariánský salám

S ROSTLINNOU KUŘECÍ CHUTÍ
Díky výborné chuti nahradí běžný salám. Bez genetické manipulace. **Balení 300 g.**
PŮVODNÍ CENA 86,- Kč

AKČNÍ CENA **67,- Kč**

Patifu prémiová tofu paštika

DELIKATES – 100% rostlinná pomazánka, skvěle chutná na kváskovém chlebu či celozrnném rohlíku. **Balení 100 g.**
PŮVODNÍ CENA 26,- Kč

AKČNÍ CENA **19,- Kč**

Kuskus celozrnný BIO COUNTRY LIFE

Bezvaječné těstoviny z celozrnné pšeničné krupice ideální pro rychlé vaření. Použití jako u rýže nebo jiných obilovin. **Balení 500 g.**
PŮVODNÍ CENA 45,- Kč

AKČNÍ CENA **34,- Kč**

Kolínka pšeničná BIO COUNTRY LIFE

Vhodná jako příloha k omáčkám, k přípravě zeleninových salátů a těstovinových variací. **Balení 400 g.**
PŮVODNÍ CENA 27,- Kč

AKČNÍ CENA **21,- Kč**

Červená čočka BIO COUNTRY LIFE

Je bohatým zdrojem železa, selenu, fosforu, zinku a vitamínu B6. **Balení 500 g.**
PŮVODNÍ CENA 68,- Kč

AKČNÍ CENA **52,- Kč**

Hrachové chipsy YES CHIPS

S MÁKEM – Ručně vyráběné chipsy z hrachu jsou zdravé a velice chutné. **Balení 80 g. PŮVODNÍ CENA 37,- Kč**

AKČNÍ CENA **29,- Kč**

NATURAL Písek – Pavlátová Jitka
Budovcova 4/105, 397 01 Písek
Tel.: 382 213 435, 736 706 756

E-mail: naturalpisek@volny.cz,
naturalprodejna@seznam.cz
www.naturalpisek.cz

NATURAL
zdravá strava
www.naturalpisek.cz

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Předprodej on-line, na pokladně Kulturního domu v pracovní dny 8:00–16:00, nebo v nově zřízené pokladně v Divadle Fráni Šrámka v pracovní dny 9:00–14:00
382 734 711 | pisek@centrumkultury.cz | fb/centrumkulturymestapisek

KULTURNÍ DŮM
1. dubna

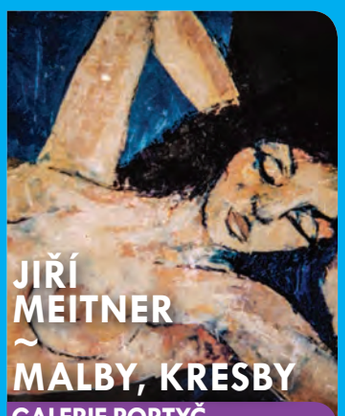

GALERIE PORTYČ
4. dubna – 4. května

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
5. dubna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
6. dubna

KULTURNÍ DŮM
7. dubna

KULTURNÍ DŮM
8. dubna

KINO PORTYČ
od 14. dubna

SENIOR POINT
24. dubna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
8. dubna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
20. dubna

KULTURNÍ DŮM
23. dubna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
24. dubna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
26. dubna

KONCERTNÍ SÍŇ TROJICE
27. dubna

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA
aneb: NESEĎTE DOMA!
Co se děje v DUBNU v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace.

...duben – ještě tam budem! Ale ne, přece byste nezůstávali za kamny! Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm vyznačit akce, o které nechtete přijít. Pěknou zábavu v našem krásném městě nad řekou! ;-)

Tajemná a lákavá je Laboratoř ve Sladovně... Foto PS/Jelenová

Pojďte na výstavu

SLAVNOST MALBY
Prácheňské muzeum, 4. 4. – 28. 5.
Obrazy 19. a 20. století ze sbírky Karlštejnská a.s. Možnost komentovaných prohlídek spojených s výtvarnou dílnou k výstavě Slavnost malby po předchozím objednání (1. i 2. stupně ZŠ, SŠ). Kontakt: *edukace@prachenskemuzeum.cz,* 382 201 111

PETR ČUNDERLÍK - OD PÓLU K PÓLU
Sladovna, 4. 4. – 14. 5.
Známý fotograf a cestovatel představí fotografie lidí a krajiny z mnoha koutů planety.

GRAFIKY TOMÁŠE HAUSERA
Kavárna Psychiatrické nemocnice, do 26. 4.
Tomáš Hauser se věnuje především tvorbě linorytů.

OBJEVÁRIUM: LEONARDO – INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA
Sladovna, do 30. 4.
Program nové atraktivní výstavy dá dětem šanci ponořit se do říše da Vinciho vynálezů, umění a vědecké práce, ale nejen to. Malí i větší návštěvníci se budou moci vypravit také do světa fantazie v prostoru ke hraní, který umělecky a imaginativně interpretuje Leonardovu mysl.

FRANTIŠEK JANULA – ČECH Z PAŘÍŽE
Prácheňské muzeum, do 30. 4.
Cyklus obrazů z posledních let. Jedná se o malbu acrylem na plátně, o menší formáty, které jsou pro autorovu tvorbu nezvyklé. Kolekce byla připravena speciálně pro tento komorní prostor.

 # LABORATOŘ – BARVY
Sladovna, do 31. 5.
Naše nová Laboratoř je místem, kde si děti vyzkoušejí věci, které nejsou běžné. Mohou být zdánlivě jednoduché, ale přemýšlení nad souvislostmi a vymýšlení proč a jak, zaměstná jejich kreativitu na plný úvazek. Prvním tématem laboratorního bádání jsou barvy – jejich kombinace, vnímání, promítání či aplikace. Líbilo se vám Tiskařiště? Ano? Tak barvy v Laboratoři budete milovat.

ČAROVNÝ SVĚT KRYSTALŮ – PEGMATITŮ ČERTOVA BŘEMENE
Prácheňské muzeum, do 28. 5.
Unikátní objevy krystalových dutin na Kovářovsku.

OBRAZY JANY EM
Městská knihovna Písek, 3. – 28. 4.
Výstava portrétů, surrealistických ilustrací a dalších barvami ztvárněných myšlenek k výročí autorčiných 25. narozenin.

KDO MALUJE, NEZLOBÍ
Sladovna, 3. 4. – 24. 4.
Velká výstava prací dětí ze Základní umělecké školy Otakara Ševčíka.

JIŘÍ MEITNER
Galerie Portyč, 4. 4. – 4. 5.
Malíř a grafik, který nazývá svůj styl imaginárním realizmem. Doménu jeho tvorby představuje malba olejem i pastelem a kresba. Svá díla tvoří především málo vídanou technikou špachtle, a to i v portrétech a aktech. Má rád barvy, zajímavých výsledků se mu daří docilovat v často šokujících kombinacích teplých a studených tónů. Vernisáž výstavy v úterý **4. dubna v 17 hodin** zahájí PhDr. Jaromír Procházka a o hudební doprovod se postará Marie Krejčová s přáteli.

V TÝPÍ BYDLÍM, ČELENKU Z PEŘÍ MÁM, NAMALUJ MĚ
Foyer Kina Portyč, 1. – 30. 4.
Již 5. ročník výtvarné soutěže, kterou vyhlašuje NZDM Ostrov střediska Nábřeží z písecké pobočky NADĚJE ve spolupráci s CK města Písek. Výstavu si mohou prohlédnout návštěvníci kina (vždy půl hodiny před projekcí) tak i galerie Portyč (vchod ze zadního traktu kina Portyč, út–pá 12–17:30, sobota 14–17h). Vernisáž **5. dubna od 15 hodin.**

Sobota 1. DUBNA

7.32	Hl. nádraží ČD	Společné zahájení JKM píseckými kluby – pořádá KČT Turista
10.00	Strom setkávání	Uvolnění podvědomých blokád I.
12.00	ZŠ Svobodná	Velikonoční jarmark
14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab, 3D
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
16.00	Hřiště U Václava	BUKOVÁCI versus PORTYČÁCI – přátelský „banďák“
18.30	Kino Portyč	Ghost In The Shell – USA, titulky, 3D
20.00	KD	Harlej – rockový koncert
20.00	MC Divadelka	Dance night – DJ Robkin
20.30	Kino Portyč	Volání netvora: Příběh života – USA/ES, tit.

Neděle 2. DUBNA

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba
14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab
15.00	LD Nitka	Pověst o rybníku Šarlák
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing
18.00	sv. Trojice	Sonitus – koncert pěveckého sboru
18.30	Kino Portyč	Volání netvora: Příběh života – USA/ES, tit
20.30	Kino Portyč	Ghost In The Shell – USA, titulky

Pondělí 3. DUBNA

10.00	Senior Point	Předantická kultura – přednáška Věry Mikulíkové – Klubovna DFŠ
10.00	Seniorský dům	Velikonoce na Písecku – přednáška Jiřího Práška
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	Ghost In The Shell – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	Úkryt v ZOO – USA/GB/ČR - titulky

Úterý 4. DUBNA

17.30	Strom setkávání	Rodinné konstelace
16.30	MK	Jak zaujmout psaným slovem – beseda s Danou Emingerovou
17.00	Galerie Portyč	Jiří Meitner – vernisáž výstavy
17.30	Kino Portyč	Úkryt v ZOO – USA/GB/ČR – titulky
18.00	DFŠ	Koncert pěveckých sborů – ZUŠ Písek
20.00	Kino Portyč	Slepý Gulliver – ČR

Středa 5. DUBNA

10.00	MK	Vyzkoušej si skřítka Všeználka: Jarní hraní
15.00	Kino Portyč, foyer	V Týpí bydlím, čelenku z peří mám, namaluj mě – vernisáž výstavy
17.30	MK	Promítáme i my: Chicago Girl
17.30	Kino Portyč	I dva jsou rodina – FR, titulky
19.00	DFŠ	Ženy na pokraji nervového zhroucení – Západočeské divadlo Cheb
19.00	Lázně Vráž	Na kole napříč Amerikou, 29 po ROUTE 66 – beseda s Fr. Šestákem
19.00	Vykulená Sova	Dnes pijeme kávu s Karlem Peclem
20.00	Kino Portyč	Úkryt v ZOO – USA/GB/ČR - titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s night – DJ Robkin

Čtvrtek 6. DUBNA

8.00	Senior Point	Návštěva Jindřichova Hradce - zájezd
16.00	PM	Národní parky Chile – Dr. Jiří Jiránek, bývalý velvyslanec ČR
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna
16.00	Kavárna PN	Poetické odpoledne – čtení autorské poezie
17.00	MK	Čtenářský klub nejen pro rodiče – debata
17.30	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dab.
19.00	DFŠ	Monika Načeva + Michal Pavlíček a smyčcové kvarteto P. Bořkovce
19.00	Vykulená sova	Jarda Šíma – Jednostopý Světoběžník – cestovatelská přednáška
20.30	Kino Portyč	Putování tučňáků: Volání oceánu – FR, dab.

Pátek 7. DUBNA

16.00	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dab.
18.00	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky
19.00	KD	Čechomor – koncert
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – hraje Leoš Karásek
20.00	MC Divadelka	INFMS night – DJ Buick
20.30	Kino Portyč	Život - USA, titulky
20.30	DPČ	Tara Fuki – koncert

Sobota 8. DUBNA

9.00	Kamenný most	Cyklovýlet k pomníku Jana Žižky u Sudoměře – pořádá KČT Turista
13.00	KD	XIV. Mezinárodní setkání harmonikářů
14.00	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dab.
16.00	Kino Portyč	Putování tučňáků: Volání oceánu – FR, dab.
18.00	Kino Portyč	Rande naslepo – DE, dabing
19.00	DFŠ	Malované na skle – Městské divadlo Zlín – zbojnický muzikál
19.30	Lázně Vráž	Operní a operetní melodie – Puccini, Verdi, Bizet
20.00	DPČ	Hrajeme pro Slona – benefiční koncert pro Dům U Slona
20.00	MC Divadelka	Dance all night – DJ P.
20.30	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky

Neděle 9. DUBNA

8.45	hl. nádraží ČD	Na Stražiště – pořádá KČT Otava
9.00	děkanský kostel	Květná neděle – mše svatá – svěcení ratolestí před kaplí
10.00	Václavský jez	Remember Titanic 105 – happening P.U.B.
10.30	klášterní kostel	Květná neděle - mše svatá
14.00	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dab.
16.00	Kino Portyč	Putování tučňáků: Volání oceánu – FR, dab.
18.00	děkanský kostel	Květná neděle - mše svatá
18.00	sv. Trojice	Varhanní koncert – Aleš Nosek
18.00	Kino Portyč	Masaryk – ČR
20.30	Kino Portyč	Rande naslepo – DE, dabing

Pondělí 10. DUBNA

8.30	DFŠ	Gulliverovy cesty – Mladá scéna Ústí n. L.
10.00	Senior Point	Historie lesů města Písku – přednáška Jiřího Procházky – Klubovna DFŠ
15.00	MK	Pohádková klubovna
16.00	KD	Velikonoční nadělení – TC Z.I.P.
17.00	Kozlovna	Za němčinou do Kozlovny – německá konverzace zdarma
17.30	Kino Portyč	Rande naslepo – DE, dabing
20.00	Kino Portyč	Masaryk – ČR

Úterý 11. DUBNA

10.00	Seniorský dům	Interaktivní dopoledne s dětmi z Naděje
17.00	Kavárna PN	Kaleidoskop Jana Rejžka
17.00	MK	Creative Café – Háčkujeme s Andělkou
17.30	MK	Bali – ostrov bohů – přednáška J. Šindeláře
17.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR
18.00	Strom setkávání	Mohenžodáro
19.00	Sladovna	Listování – Na první pohled (Gregorie Delacourt) – scénické čtení
20.00	Kino Portyč	Popírání holocaustu – GB/USA, titulky

Středa 12. DUBNA

9.00	Děkanský kostel	Květná neděle
16.00	MK	Korálkování: kurz základů korálkování
17.30	Kino Portyč	Popírání holocaustu – GB/USA, titulky
18.00	sv. Trojice	Abrahámovo mlčení – Rostislav a Daniela Homolovi
19.30	KD	Folk & Country Klub – zahraje skupina Kvintet a JAM-Rybníkáři
19.30	Leze Top	Petr Juračka – přednáška a projekce
19.30	Lázně Vráž	Stověžaté blues – Josef Gušlbauer
20.00	Kino Portyč	RAW – FR/BE, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s night

Čtvrtek 13. DUBNA

8.00	děkanský kostel	Zelený Čtvrtek – ranní chvály
10.00	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR, představení pro seniory
10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
14.00	MK	Zasaď si semínko! – zábavné a tvořivé odpoledne pro děti
16.00	PM	Ta je ale krásná – prof. Vladimír Franz
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna
17.30	Kino Portyč	Psí poslání – USA, dabing
18.00	děkanský kostel	Zelený Čtvrtek – mše svatá na Památku večeře Páně
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou – Madam Mici a Pedro
20.00	Kino Portyč	Proti vlastní krvi – GB, titulky
20.30	DPČ	In Memory Of Kurt Cobain – vzpomínkový koncert

Pátek 14. DUBNA

8.00	děkanský kostel	Velký Pátek – ranní chvály + pobožnost křížové cesty
14.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CA, dabing
16.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab
18.00	děkanský kostel	Velký Pátek – Památka Umučení Páně
18.00	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – hraje Leoš Karásek
20.00	MC Divadelka	Viktor Sheen, Mooza, DJ Leryk
20.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR

Sobota 15. DUBNA

8.00	děkanský kostel	Bílá Sobota – ranní chvály, kostel do 15 hod otevřen pro modlitby
9.00	Sladovna	Velikonoční dílny – pro celou rodinu – do 16 hod.
10.00	Kamenný most	JARNÍ SLAVNOST NA KAMENNÉM MOSTĚ
14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab, 3D
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
18.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
20.00	MC Divadelka	EDM night – DJ Neo
20.30	děkanský kostel	Bílá Sobota – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně s obnovou slibu a křtem
20.30	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky

Neděle 16. DUBNA

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba
9.00	děkanský kostel	Neděle Zmrtvýchvstání Páně – mše svatá
9.00	prodejna Penny	Velikonoční výstup na Velký Kamýk – pořádá KČT Otava
10.30	klášterní kostel	Neděle Zmrtvýchvstání Páně – mše svatá
14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dabing, 3D

Víťa Marčík v Písku 19. 4. zahraje Komenského Labyrint světa . Záběr z představení Šípková Růženka v areálu Nemocnice Písek v září 2016. Foto PS/Jelenová

14.00	Lázně Vráž	Velikonoční dílna – výroba kraslic
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing
18.00	děkanský kostel	Neděle Zmrtvýchvstání Páně – mše svatá
18.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
20.30	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
21.00	MC Divadelka	Sunday funk– DJ Ketchup

Pondělí 17. DUBNA

9.00	děkanský kostel	Pondělí v Oktávu Velikonočním – mše svatá
14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab.
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
16.00	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
18.00	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
19.00	děkanský kostel	Velikonoční koncert Stabat mater – PIKO s Otakarem Brouskem
20.30	Kino Portyč	Proti vlastní krvi – GB, titulky

Úterý 18. DUBNA

9.00	Seniorský dům	Prstem po mapě – hezká města a vesnice Evropy I. – Dr. Josef Pavlas
17.30	MK	Kdo jsme – Domácí hospic Athelas – beseda s Lucií Hudákovou
17.30	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
19.00	Strom setkávání	Mužský kruh
19.30	Lázně Vráž	Fautores Flautae – flétnový soubor V. Holuba
20.00	Kino Portyč	Proti vlastní krvi – GB, titulky

Středa 19. DUBNA

16.00	Seniorský dům	Hudební duo Přiměřeně
17.00	MK	Poezie na okraji? – přednáška O. K. Koláře
17.30	Kino Portyč	Ghost In The Shell – USA, titulky, 3D
19.00	π Local Club	Science Café – Vladimír Šindelář – Katovské řemeslo v českých zemích
20.00	DPČ	Labyrint světa – Divadlo Víti Marčíka
20.00	Kino Portyč	Pátá loď – ČR/SR, slovenská verze
20.00	MC Divadelka	Student´s night

Čtvrtek 20. DUBNA

13.00	KD	Jednání zastupitelstva města Písek
16.00	PM	Sochařská dílna období baroka ve střední Evropě – Dr. Tomáš Hladík
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna
17.00	MK	Čtenářský klub nejen pro rodiče – debatní setkání
17.30	Kino Portyč	Volání netvora: Příběh života – USA/ES, tit.
19.00	DFŠ	Richard Müller – To najlepšie tour
19.30	Lázně Vráž	Sonitus – pěvecký sbor
20.00	Kino Portyč	Ztracené město – USA, titulky

Pátek 21. DUBNA

16.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing, 3D
18.00	Kino Portyč	Ztracené město – USA, titulky
20.00	MC Divadelka	Reggae night – Cocoman, Colectiv, Selektor Boldrik
20.30	DPČ	The Primitives Group – rockový koncert
20.30	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky

Sobota 22. DUBNA

14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dab.
18.00	Kino Portyč	Ztracené město – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	O sole mio – muzikál, opereta a opera
20.00	MC Divadelka	Dance all night – DJ P.
20.30	DPČ	Zrní - koncert
20.30	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky

Neděle 23. DUBNA

9.58	hl. nádraží ČD	Řepické rybníky – pořádá KČT Turista
10.00	KD	Jabloňová panna – Ochotnický soubor Copánek
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing
15.00	LD Nitka	Uloupená princezna
16.00	Kino Portyč	Power Rangers: Strážci vesmíru – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Ztracené město – USA, titulky

Pondělí 24. DUBNA

10.00	Senior Point	O stárnutí a stáří – přednáška Tamary Křivánkové – Klubovna DFŠ
15.00	MK	Pohádková klubovna
17.30	Kino Portyč	Přes kosti mrtvých – PL/ČR/SR/DE/SE, tit.
19.00	DFŠ	Zdeněk Troška – Troška úsměvného povídání od Zdeňka
19.30	Lázně Vráž	Písecká čtyřka Josefa Nováka
20.00	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky

Úterý 25. DUBNA

10.00	DFŠ	Slůně aneb Proč mají sloni dlouhé choboty – Divadlo Lampion Kladno
14.00	Seniorský dům	Taneční vystoupení skupiny Z.I.P. Pálení čarodějnic
17.30	MK	Pěšky do Istanbulu… a dál s pádlem a palcem nahoru – vyprávění Viktorie Hlaváčkové
17.30	Kino Portyč	Ochránci – R, titulky
18.00	DFŠ	Gar Klub Písek – výroční členská schůze
18.00	Strom setkávání	Mohenžodáro
19.30	Lázně Vráž	Z písničky do písničky – Muzikanti od Otavy R. Přiba
20.00	Kino Portyč	Přes kosti mrtvých – PL/ČR/SR/DE/SE, tit.

Výlet na Karlštejn pořádá KČT Otava v sobotu 29. dubna.

Středa 26. DUBNA

16.30	MK	Creative Café – Tvoření s Marií pro malé i velké
17.30	Kino Portyč	Naprostí cizinci – I, titulky
19.00	DFŠ	Jedinej krok 2017 – Václav Noid Bárta
20.00	Kino Portyč	Ochránci – R, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s night

Čtvrtek 27. DUBNA

10.00	Kino Portyč	Všechno nebo nic – ČR – pro seniory
16.00	PM	Heraldika jako krásné umění – přednáška Z. J. K. Čecha
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna
16.00	MC Divadelka	Večer pro seniory – Honza Kašpárek
17.00	Kavárna PN	Koncert Oldřicha Janoty a vernisáž fotografií Věry Koubové
17.30	MK	Autorské čtení: Pavel Sekyrka z knihy Nedosáhneš na dno
17.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
18.00	sv. Trojice	Koncert skupiny Jistem
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou – Madam Mici a Pedro
20.00	Kino Portyč	The Circle – USA, titulky

Pátek 28. DUBNA

16.00	Kino Portyč	Putování tučňáků: Volání oceánu – FR, dab.
18.00	Kino Portyč	The Circle – USA, titulky
20.00	MC Divadelka	Jungle Expedition - Soundpolis DJs + host
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
21.00	DPČ	Černý desky jsou dobrý – hudba 60. až 90. let

Sobota 29. DUBNA

5.55	hl. nádraží ČD	Karlštejn a okolí – pořádá KČT Otava
14.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
15.00	Palackého sady	Mezinárodní den tance – T-Dance
16.15	Kino Portyč	Špunti na vodě - ČR
18.00	Kino Portyč	Uteč – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Hašler, Hašler, Hašler! – hudební monodrama
20.00	DPČ	Araxa – koncert rockové legendy
20.00	KD	Strings – hudební večer v Uhelně
20.00	MC Divadelka	Party Up – DJ Ketchup
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Neděle 30. DUBNA

14.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing
16.00	Flekačky	Stavění máje 2017 – DFS Písečánek a FS Písečan – U Báby Lišků
16.15	Kino Portyč	Špunti na vodě - ČR
18.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
20.00	MC Divadelka	Witches night
20.30	Kino Portyč	Uteč – USA, titulky

Čimelice opět rozkvetou

Zahradnictví Zámecká zahrada v Čimelicích po dvou letech opět připravuje pro milovníky květin tradiční květinovou podívanou. Svátek zahradníků a zahrádkářů letos proběhne na sklonku letních prázdnin ve dnech 24. až 27. srpna v areálu čimelického zahradnictví. V těchto dnech jsou již organizační přípravy v plném proudu.

Už dnes je jasné, že letošní 32. ročník bude opět velmi bohatý na zajímavé květinové expozice i na množství vystavovatelů a prodejců rostlinných výpěstků i zahradnického materiálu. Již nám zbývá jen velmi málo místa pro další případné zájemce o účast na této letní akci.

V čimelickém zahradnictví nyní pilně vyséváme a řízkujeme bohatý sortiment balkonových rostlin a letniček. Začátkem června je pak vysázíme do velkých nádob a trpělivě zaštipujeme až připravíme mohutné dekorační rostliny, které pak zdobí jednotlivé květinové expozice a doprovází zajímavé umělecké doplňky.

Rámec a náplň výstavy se teprve tvoří, ale můžeme prozradit, že se mají na co těšit milovníci gladiol, jiřin i lilií, které budou zastoupené v bohatém sortimentu. Připravujeme expozice květin s krásnými fotografiemi, zajímavými obrazy, uměleckou keramikou a s dalšími rozmanitými doplňky a překvapivými nápady.

Rostlinný svět zde budou zastupovat kaktusy, sukulenty, trvalky, okrasné dřeviny, masožravé rostliny, bonsaje, koření, léčivky, řezané květy, ale také speciálně napěstovaný sortiment skleníkové zeleniny. Zde vedle množství rajčat a hybridních paprik stojí za zmínku bohatá přehlídka z rozmanitého světa chilli papriček.

Venkovní výsadby budou zajímat milovníky letničkových směsí z přímého výsevu.

Na ukázkové ploše si návštěvníci budou moci reálně prohlédnout 10 různých letničkových směsí, rozmanitých výšek, složení i barev. Pestré spektrum letniček doplní i nejrůznější kultivary šalvějí a popínavých rostlin. Zahradníci budou samozřejmě své výpěstky nejen vystavovat, ale i nabízet k prodeji v hojném sortimentu včetně velkého množství zahradnického materiálu a dekorativních předmětů.

Pokud si budete chtít zpestřit konec letních dnů, zaškrtněte si v kalendáři „Čimelice“ a přijeďte se podívat. Určitě nebudete zklamáni. Aranžované květinové expozice se rozkládají ve sklenících a foliovnících na ploše 3000 m2. Výstavu doprovází chovatelská výstava drobného zvířectva, bohaté občerstvení a kulturní program.

Ing. Hana Chvalová
zahradnictví Zámecká zahrada Čimelice

Přijďte všichni na stěnu!

Ve středu 12. dubna od 19:30 se koná v LezeTopu zajímavá akce. Jižní Afrika a Lesotho, rakouské Alpy, Krkonoše, příbramské podzemí či České Švýcarsko – to jsou destinace, kde se přírodovědec a fotograf Petr Jan Juračka připravoval na svůj životní sen, druhou nejvyšší horu světa, K2, kam se vypravil po boku naší nejlepší vysokohorské lezkyně Kláry Kolouchové. A jak je pro Petra typické, v jeho zavazadlech nechyběl ani dron, s kterým v prvním výškovém táboře stanovil nový světový rekord v létání ve vysoké nadmořské výšce.

Po K2 následoval další z Petrových vysokých letů, a to na nejvyšší hoře Afriky, Kilimandžáru. Povídání, u kterého se nejen pobavíte, ale i poučíte, bude jedna velká multimediální show. Přijďte všichni na stěnu! Vstupné: 80 korun na místě. Info: *www.stenapisek.cz.*

Za LezeTop team PAVLA BLAŽKOVÁ

Děkujeme...

Moc děkujeme za celkovou péči vynikajícímu týmu primáře MUDr. Michala Turka a celé písecké porodnici. Profesionalita lékařů a sestřiček se na tomto oddělení parádně potkává s laskavostí a vstřícností všech zaměstnanců. Jsme moc rádi, že jsme našeho syna Jakuba Konvičku mohli přivést na svět v této porodnici, kterou budeme všem vřele doporučovat. Děkujeme!

Zbyněk + Jiřina + JAKUB Konvičkovi

Redakce Píseckého světa přeje Jakubovi šťastný život v báječné rodině!

Roztančená Tylovka

Každým rokem se připravují naše taneční kroužky na taneční vystoupení již od září. Intenzivně se rozléhá hudba celou školou od tělocvičen po chodby školy od měsíce ledna. S nasazením, nadšením a radostí probíhají přípravy tanečního vystoupení a kostýmů. Zapojují se nejen děti, paní učitelky, vychovatelky, ale i rodiče.

Vyvrcholením je taneční večer pod názvem „V tanečním rytmu“, který se uskutečnil ve čtvrtek 16. března ve sportovní hale Elim. Celý večer moderovala Yvona Zuntová.

V první části večera tančili ve stylu standardních a latinsko-amerických tanců tanečníci Čtyřlístku ze Strakonic manželů Motlových.

V druhé části večera na téma „Světové hity „ zatančili naši prvňáčci jako včelky Máji a Vilíci / Marcela Zachová 1.D/, fotbaloví mistři a roztleskávačky /Alice Bláhová 1.B/. Pro lepší budoucnost tančili žáci Jany Mohňanské ze 3.D, s vlastní choreografií přišli žáci 4. B Zuzany Bínové. Mezi skupinovými tanci jsme viděli sólo Veroniky Knotové ze 4. B a sólo Terezy Bečvářové z baletní školy Flash Dance Labuť Marty Kotrbové. Taneční kroužek Berušky Zuzany Bínové a Marcely Lejčarové navodil atmosféru starších světových hitů hned v úvodu a o přestávce roztančil přítomné malé tanečníky a diváky například tancem „Macarena“.

Foto: Jaromír Hladký

Závěrečná část večera proběhla ve spolupráci s taneční country skupinou Louisina pod vedením Toma Dvořáka, který provázel slovem taneční ukázky line dance. Taneční kroužek line dance pod vedením Marcely Lejčarové vystoupil se svým programem a ukázkami ze soutěže kategorie Social, které se naše žákyně také účastní. Ukázky ze soutěže kategorie Newcomer mohli diváci vidět v podání tanečnic a tanečníků Louisiany. Nechyběly mezi nimi i bývalé žákyně naší školy Maruška Kellerová, Gábina Janovská a žák Tomáš Říha. V dětské taneční skupině Louisiany se nám předvedly také naše žákyně Natálie Nohelová, Kateřina Hvězdová a Denisa Oblouková. Mezi nejlepší tanečníky Louisiany nepochybně patří Bára Gabrišová a Luboš Říha, kteří ukázali své umění ve třech vstupech. Line dance zakončil taneční ukázkou Tom Dvořák.

Večer V tanečním rytmu byl podpořen v grantovém programu městem Písek.

MARCELA LEJČAROVÁ
organizátorka akce

BONUM – dobrovolnické centrum Písek

zahajuje svou činnost a hledá spolupracovníky

Charita Česká republika

BONUM DOBROVOLNICKÉ CENTRUM PÍSEK

Na základě zvýšené poptávky po dobrovolnících od neziskových a dalších organizací poskytujících sociální služby ve městě Písek a jeho nejbližším okolí a také v souvislosti s rozvojem projektu Rozvoje dobrovolnictví iniciovala Oblastní Charita vznik dobrovolnického centra.

Bonum – dobrovolnické centrum Písek vzniklo nyní v březnu a je určeno pro organizace poptávající dobrovolníky a pro zájemce o dobrovolnickou službu (15-99 let).

Každý zájemce může díky širokému spektru nabízených služeb najít aktivitu, která mu nejvíce vyhovuje – jednak podle cílových skupin, jednak podle typu činnosti (pravidelná/ nárazová/ manuální/ administrativní). Zajistíme proškolení dobrovolníka, jeho pojištění a další potřebnou péči a podporu.

Dobrovolník pomůže poskytované služby oživit svou kreativitou, vhledem na věc a rozšíří lidský rozměr poskytované služby. Naše klienty přítomnost a pomoc dobrovolníka těší. Spektrum uplatnění pro dobrovolníky jednotlivce, skupiny (jednorázovou akci mohou pojmout i jako teambuilding) a dlouhodobé dobrovolníky je velmi široké.

Naše cílové skupiny:
Senioři, lidé se zdravotním postižením, lidé bez přístřeší, matky s dětmi a další skupiny ohrožené sociálním vyloučením.

Kde vás nejvíce potřebujeme:
Senioři a lidé se zdravotním postižením (dle typu a druhu omezení) – předčítání a prohlížení knih nebo časopisů, sepisování osobní korespondence (pohledy, dopisy), podpora při volnočasových aktivitách seniora (ruční práce, výtvarné práce), sdělení novinek a událostí z veřejného života, procházky po okolí, pokud vlastníte certifikaci – canisterapie, výpomoc při ergoterapii, doprovod klientů při obstarávání úředních záležitostí, doprovod na bohoslužby, doprovod na kulturní, sportovní a společenské akce.

Lidé bez přístřeší – Jednorázové výpomoci při sbírkách (Potravinová – listopad, Tříkrálová – leden), výpomoc při reorganizaci skladů potravin, třídění darovaného ošacení a další vycházející z konkrétní situace.

Matky s dětmi – doprovod na kroužky, zajištění volnočasových aktivit pro děti, doučování, pokud vlastníte certifikaci – canisterapie a další možné.

Pro organizace spolupracující s dobrovolnickým centrem – výpomoc při stěhování a vyklízení kvůli rekonstrukci zařízení, výpomoc při reorganizaci prostředí v organizaci, výpomoc při jednorázových akcích, doprovody na pobyty, zájezdy a výlety s klienty.

Pod naší záštitou můžeme společně pořádat různé dobročinné, kulturní, sportovní akce, akce zaměřené na oživování tradic.

V dlouhodobém výhledu má Bonum například vznik jednotlivých akreditovaných dobrovolnických programů a rozvoj firemního dobrovolnictví. Formy spolupráce s dobrovolnickým centrem jsou variabilní. V Bonu vítáme každého zájemce. Těšíme se na vás!

Kontakt: Bonum – dobrovolnické centrum Písek, Bakaláře 43/6, 397 01 Písek; tel. 731 549 777 – Markéta Kracíková, e-mail: dobrovolnici.charitapi@seznam.cz,

Kandidát na prezidenta navštívil Písek

Jiří Drahoš o teorii chaosu a politice

Šanci poznat jednoho z kandidátů na prezidenta České republiky měli návštěvníci březnové besedy Science Café v Písku. Prof. Ing. Jiří Drahoš, DrSc., dr. h. c. (* 20. února 1949 Český Těšín) je fyzikální chemik, od roku 2009 do letošního 24. března byl předsedou Akademie věd ČR.

V úvodu přednášky jsme se dozvěděli, co je chemické inženýrství, mimo jiné na příkladu tak důležité činnosti, jakou je pálení slivovice. Pan profesor hovořil o možnostech využití fraktální geometrie a podivných atraktorů při popisu chaotického chování různých systémů, například struktur řetízků bublinek CO2 ve skleničce šampaňského. Pro popularizaci a srozumitelnost vědy dělá mnoho – a s vtipným nadhledem.

Přesto musím jako naprostý chemický laik přiznat, že v hlavní části přednášky jsem ne vždy držela niť výkladu. Pak ale ve volnější diskusi excelentní vědec zcela srozumitelně odpovídal na otázky diváků i z jiného ranku. Například, jak hodlá vědecké znalosti teorie chaosu využívat v prostředí velmi neakademickém, tedy české politice: *„Chcete říct, že politika je natolik chaotický systém, že není úplně od věci nějaké znalosti v tomto oboru mít? Kdybych to bral takto, tak by to samozřejmě byl podpůrný faktor pro mou kandidaturu. Chaos nemusí být jen zdánlivě náhodné chování, chaos má své zákonitosti, lze ho dokonce modelovat. Prezident s těmito znalostmi by mohl tlačit na vládu, na ministry možná kvalifikovaněji než leckdo jiný. Na otázku, zda kariéra vědce je dostatečnou kvalifikací pro případnou funkci prezidenta, odpovídám s oblibou, že s politiky se stýkám, ale netančím s nimi, přežil jsem pět premiérů, čtyři vlády, jednal jsem se všemi možnými ministry, zkušenosti s politickým prostředím tedy mám. Kvalifikace vědce není pro politickou práci o nic horší než kvalifikace právníka nebo třeba ekonoma. Vědec je zvyklý řešit složité úlohy. “*

Z po-přednáškového interview pro Písecký svět

Jaký je podle vás stav české vědy?
Neustále se zlepšuje, i když kompetentně mohu mluvit jen o Akademie věd. V posledním hodnocení, které se dělá jednou za pět let, loni posuzovala mezinárodní porota 370 vědeckých týmů AV ČR. Zhruba 17 procent z nich je v kategorii světových lídrů, což opravdu není malé číslo. I druhá kategorie – světově uznávaní – byla početná, celkem bylo do prvních dvou kategoriích zařazeno 60 procent našich vědců, což je skvělé. A to je podle mezinárodních kritérií – ne že by se hodnotili vědci navzájem v našem českém rybníčku...

Dává Česká republika na vědu dostatek peněz?
Jsme na tom stále z hlediska financování vědy vzhledem k HDP pod evropským průměrem a nesrovnatelně hůř než země, s nimiž bychom se měli srovnávat, nejen s Německem, ale třeba i se severskými státy nebo s Koreou, Čínou...

Vy jste se poměrně intenzivně snažil politiky o důležitosti vědy přesvědčovat...
Bylo to součástí mé práce předsedy AV ČR. Situace se zlepšuje, jsem optimista, například vytvoření funkce místopředsedy vlády pro vědu, výzkum a inovace, což je Pavel Bělobrádek z KDU-ČSL, bylo dobrým krokem. Je to člověk otevřený, o vědě přemýšlí. Nicméně na podzim jsou další volby. Doufám, že jakákoliv další vláda si uvědomí, že do vzdělání a vědy investovat musíme.

České školství se v mezinárodních srovnáních na rozdíl od české vědy zhoršuje...
Ano, to je pravda – a podívejte se, kolik se na ministerstvu školství vystřídalo za posledních patnáct let ministrů... Každý z nich přijde s představou takzvané reformy, kterou rozjede a nedotáhne, a to se opakuje. Jsem opravdu rád, že Akademie věd nespadá pod žádné ministerstvo... Školství je systém s obrovskou setrvačností, změny se projevují v praxi až za deset, patnáct let. A jakýkoliv nepromyšlený krok může vést až k destrukci. Další klíčová věc je kvalita učitelů, jejich prestiž, která ve společnosti obrovsky klesla. Žáci si je natáčejí na mobily, a když se učitel křivě podívá, tak rodič často místo toho, aby dal dítěti pohlavek, běží do školy si stěžovat a žene učitele třeba k soudu...

Zpátky k politice... Nechcete se profilovat jako anti-zeman, ale přesto se poměrně ostře proti současnému prezidentovi vymezujete...
Nevím, jestli ostře, já říkám, že leccos bych dělal jinak. Kandidovat budu se svým programem.

Kromě podpory vědy – na čem hodláte stavět?
Prezident by měl tuhle společnost spojovat – nebo se o to aspoň snažit. Vím, že nikdy nebudeme mít na určitou věc shodné názory, to nejde, ale nelíbí se mi systém „Rozděl a panuj!“ Potřebujeme ukazovat lidem, a prezident by to měl říkat nahlas, že máme důstojnou minulost, že jsme národ, který tady úspěšně přežil a vydržel mezi mlýnskými kameny celá staletí. Když poslouchám různá strašení a hrozby, tak mi to už připadá úplně patologické. Vždyť my máme to štěstí, že žijeme v historicky nejlepší, nejšťastnější době. Nebo byste snad chtěla žít před sto lety, před padesáti lety?

Podepsal jste například Výzvu vědců proti strachu a lhostejnosti, týkající se imigrace. Měli by se podle vás vědci více veřejně angažovat?
Doba, kdy vědci byli ve skleněných věžích, kde si bádali, je dávno pryč. Vědec je občan – a právě proto, že o mnoha tématech má kvalifikovanější informace, než většina populace, by se měl veřejně vyjadřovat. Samozřejmě ne apriorně a aktivisticky ke všemu, ne k věcem, které nezná. Tu zmíněnou výzvu bych asi sám formuloval trochu jinak, a problém se také za poslední dva roky posunul dále. Politika Evropské unie byla velmi naivní, měla se více zabývat možnými dopady sucha a sociálních problémů v Africe, války v Sýrii a tak dále. EU má mraky analytiků, kteří měli vše lépe vyhodnotit... Každopádně jsme dnes o něco chytřejší a jak říkal Jan Werich: Jenom blbec nemění své názory. Evropa nemůže vyřešit obrovské problémy Afriky a části Asie, ale žijeme si docela dobře na to, abychom mohli něco investovat do chudších oblastí.

Jste připraven na změnu, přestup z prostředí akademického do světa politiky a médií?
Krok mezi řadovým vědeckým pracovníkem a předsedou akademie byl sice obrovský, ale pořád je to společné prostředí. Ovšem i vysokoškolský profesor může být asociální pitomec. Ale přece jen se tam většinově stýkáte s lidmi, kteří slyší na racionální argumenty... Ale já se potkávám s různými lidmi, máme chatu u Kamýka nad Vltavou, umím betonovat a nahazovat omítku, chodím s chlapy do hospody, kde mne znají jako Jirku Drahoše, a ne nějakého profesora nebo kandidáta. Také zpívám ve sboru, kde se setkávám se širokým spektrem lidí nejrůznějších profesí. Jezdím často do svého rodiště, Jablunkova, ovládám pořád tamní nářečí, mluvím s lidmi. Samozřejmě si uvědomuji tendenci akademiků spoléhat na to, že každý pochopí logický argument, ale ono to tak opravdu není, je doba sociálních sítí... Nežiju v uzavřené bublině.

ZDENKA JELENOVÁ

Ptejte se právníků:

K čemu jsou vlastně advokáti?

V naší nové rubrice vám nabízíme odpovědi advokátů z písecké kanceláře na otázky, které nám pošlete na adresu *redakce@piseckysvet.cz*.

ŠÍP KADLEC PAIKROVÁ

Právo je výsadou i tíhou v životě člověka; tvora nadaného vlastní vůlí a rozumem. Také jiní inteligentní tvorové žijící ve společenstvích řídí své chování ustálenými pravidly soužití, ale činí tak pudově. Člověk v první řadě sám sebe váže vlastními pokyny a příkazy a na prvním místě je sám sobě normotvůrcem a v rovině osobní morálky zákonodárcem, a to vše pod dojmem a působením vnějších norem – společenské morálky a norem vydávaných orgány veřejné moci či norem v podobě smluv.

Malíř pravěku Zdeněk Burian mohl vypodobnit prvního normotvůrce v pravěké lidské tlupě, jenž rozmáchle gestikuluje, či první soud s provinilcem, jenž předčasně vyplašil lovenou zvěř, a také prvního advokáta, který spontánně vystupuje na jeho obranu. Lidstvo pokročilo ve své kolektivní existenci za dlouhá tisíciletí od primitivních forem práva a první kusé a později ucelenější zákony, mnohdy ovšem produkty svévole despotického suveréna, přes jednoduchý parlamentarismus až ke konceptu vlády práva, jehož integrita je chráněna proti možné svévoli politiků, byť i demokraticky zvolených, Ústavním soudem. Právo v moderní podobě, jestliže je utvářeno v politicky pluralitním prostředí, představuje systém norem objektivizujících mezilidské vztahy a nastolujících důležitou hodnotu – předvídatelnost toho, jakým způsobem se můžeme mezi ostatními lidmi chovat, aniž bychom byli postiženi v lepším případě třeba jen soudním vyslovením neplatnosti našeho jednání a v horším případě tresty ze strany orgánů veřejné moci. Ačkoli zákony, jejichž obsah je dán nebo alespoň ovlivněn aktuálním rozložením politických sil ve vládě a v parlamentě, jsou často po různých stránkách špatné, přece zde máme také jisté ustálené principy, jež politickým silám nepodléhají, jsouce ustálené a neodbouratelné.

Moderní právo lze připodobnit k velikému trychtýři, jímž při posuzování konkrétních případů, např. soudních sporů, propadávají a selektují se normy různého stupně abstrakce jako prameny práva, jež má být pro konkrétní lidi ve vazbě na daný případ nalezeno.

My se v právu skvěle orientujeme a umíme pomáhat. Již od dob starého Říma má advokát za úkol jednat, preventivně odvracet problémy a odpovídat na otázky (agere, cavere, respondere). Zastupujeme své klienty před soudy a správními orgány, sepisujeme pro ně dobré smlouvy a radíme jim komplexním způsobem. Máme přesah do ekonomie, účetnictví a daní. Svým právním záležitostem by měl každý věnovat náležitou pozornost.

Mgr. Pavel Grošpic, advokát

INZERCE

POZVÁNÍ NA KAMENNÝ MOST

U nás, v internetovém obchůdku Ateliér Arwenka, najdete originální výrobky pro krásu vašeho domova či jen tak pro radost. Srdečně vás všechny zveme na **Jarní slavnost** na kamenném mostě v Písku **v sobotu 15. dubna 2017**, kde nás potkáte v našem stánku. Navštívit nás můžete také na našich webových stránkách, které jsme oblékli do nového kabátku.

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi,
po dohodě tel:
775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich internetových stránkách

- Látkové pytlíky
- Ručně šité panenky
- Sady pro ruční tvorbu
- Levandulové dekorace
- Pohankové polštáře
- Lněné a bavlněné tašky
- Přírodní mýdla a parfémy
- Materiál k tvoření

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

ZVĚROLÉKAŘ RADÍ:

Já, koťátko

VETERINÁRNÍ KLINIKA PÍSEK

Říká se, že člověk je buď psí nebo kočičí osoba. Zarytí „pejskaři“ nemohou často kočkám přijít na jméno. Ale platí to i naopak. Nejednou jsem slyšela: „Ta divná ženská, co chová kočky.“ Nicméně se najdou i takoví, kteří chovají psa i kočku společně. To je někdy boj, ale někdy i příjemné soužití. Ať už je to jakkoliv, pro mě má chov koček spoustu výhod. Odpadá starost s venčením a také s hlídáním, když potřebuji odjet na víkend, nikdo na mě není extrémně závislý, doma je čisto a žádné myši.

Stejně jako u psa bychom nejprve měli zvážit, jaké plemeno pro nás bude vhodné. Nicméně povahové rozdíly jednotlivých plemen nejsou u koček tak výrazné jako u psů. Je nutné si uvědomit, že šlechtěná plemena jako Ragdoll, Mainská mývalí nebo Perská kočka jsou náchylnější na onemocnění (zejména onemocnění srdce), evropský mourek zase často trpí infekčními onemocněními. Ale stejně se říká, že kočka si svého pána najde sama. Prostě jednoho dne přijde a už vám zůstane.

Pokud vlastníte rodinný dům se zahrádkou, kočka bude nadšená a spokojená. Bude totiž moci nerušeně uskutečňovat své přirozené potřeby jako škrábání, lezení, číhání, lov a značkování. Pokud si pořídíte kočku do bytu, musíte s těmito potřebami počítat a umožnit je kočce vykonávat i přes omezený prostor. Ano, kočka toho hodně naspí, ale určitou dobu je i hodně aktivní. V bytě jistě ocení výbavu jako škrabadlo, košík na schovávání, vyvýšený pelíšek blízko okna, záchod na klidném místě a keramické misky na vodu a jídlo umístěné mimo záchodek. Na záchodě přece nejí nikdo. Do bytu také můžete pořídit kočičí trávu nebo jiné bylinky (kozlík lékařský, šanta kočičí), popř. přímo hračky jimi naplněné. Bytové kočky často trápí problémy s močovými cestami. Nebo majitele trápí to, že kočička načůrá do skříně, koše s prádlem nebo na rohožku. To kočky nejčastěji dělají ze stresu nebo z nudy. Vybavení bytu pro kočku je proto velmi důležité. /POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ/

Za Veterinární kliniku Mírové náměstí LUCIE HŘIBŇÁKOVÁ

Knižní novinky a staré pohlednice

O Thajsku, hříšnících i zmizelých krásách

V letošním roce uplyne 15 let od smutné události – od úmrtí protivínského rodáka Jiřího Koláře, básníka, autora experimentální a vizuální poezie, výtvarníka – tvůrce mnoha originálních výtvarných technik. V loňském roce představilo nakladatelství Host jeho básnickou tvorbu čtyřmi knihami z vrcholného období padesátých let.

Pod názvem „Prométheova játra. Trilogie“ se skrývá deníková kniha „Prométheova játra“, jejíž vydání se vrátilo k původnímu znění bez cenzurních zásahů, a dále trilogie „Mistr Sun o básnickém umění“, „Nový Epiktet“ a „Černá lyra“. Zde se projevuje Kolářův přístup k poezii založený na napětí mezi experimentem a tradicí, na napětí mezi fikcí a skutečností. Jsou zde obsaženy jeho názory o trvalých zdrojích poezie a jejích vysokých nárocích na tvůrce. Knihu si je také možno koupit či půjčit v elektronické podobě.

V dubnu oslaví kulaté narozeniny publicistka, spisovatelka a majitelka nakladatelství Klika **Věra Nosková**, která vyrůstala ve Strakonicích a po nějakou dobu pracovala v Písku. V rodinném nakladatelství vydala knihu s pro ni poněkud neobvyklým tématem a s poněkud zvláštním názvem „Nechte psa doma“, který však hned upřesní podnázev „S batohem po královském Thajsku a rudém Vietnamu“. Spisovatelku provázel po obou zemích spoluautor knihy – její syn, nakladatel, grafik a fotograf Jiří Nosek se svým „kamarádem od vody“. Naplánoval dlouhou a pestrou cestu, která se diametrálně lišila od poklidných dovolených s cestovní kanceláří. Poznávali přírodu, památky, velkoměsta, ale hlavně obyvatele, jejich zvyky, názory a způsob života.

Radost jistě mají příznivci **Ladislava Berana** a kriminálních příběhů. Jednotlivé příběhy jeho další knihy (obsahuje jich jednadvacet) s názvem „Hříšní lidé města Písku“ zavedou čtenáře na prvorepublikovou píseckou pátračku. Autor vychází ze skutečných událostí, které vypráví čtivou formou a které se odehrávají na skutečných píseckých místech. *„Když se objevil ve známé písecké hospodě na Drlíčově, kam chodila spousta štamgastů písecké četnické pátračky, mladý Vojta Plakánek z Gregorovky, který byl před týdnem u odvodu a nebyl jako rekrut ze zdravotních důvodů odveden, byla jen otázka času, kdy tu po něm, jako po velice zručném zámečníkovi firmy Adolfa Raaba, sáhne někdo od věže. Už dřív po něm pomrkával písecký kasař a kraválista Franta Žofka, v galerce zvaný Ofina, který bydlel nedaleko Gregorovky na Bakalářích.“*

Projít se po místech, na kterých se odehrává děj povídek či románů? Nahlédnout do Písku v dřívějších dobách? Prohlížet staré fotografie a pohlednice – tady se to změnilo, tady ne, kde to bylo, tohle si ještě pamatuji... Velký úspěch zaznamenaly publikace **Zdeňka Javůrka**: „Písek ve fotografii“ s textem Jana Kotalíka z roku 2007, která čtenáře zavedla do Písku v letech 1860 – 1918, a trojice knih „Písek zmizelé město“, které vydalo nakladatelství Praam v letech 2014 – 2015. První z nich na 100 fotografiích, které ze svého archivu vybral Z. Javůrek, zachycuje místa, která zmizela během posledních 50 let. Druhý díl se věnuje osvobození města spojeneckými armádami a fotografie pocházejí z ateliérů různých píseckých fotografů. Třetí díl objevuje pro čtenáře dnes již neexistující části našeho města, ale nahlíží při tom i do interiérů budov. Všechny tři díly doprovází text G. Klabana. Ze sbírky Z. Javůrka pocházejí i pohlednice ve dvoudílné publikaci „Písecké obrázky a pohlednice“ (2001)

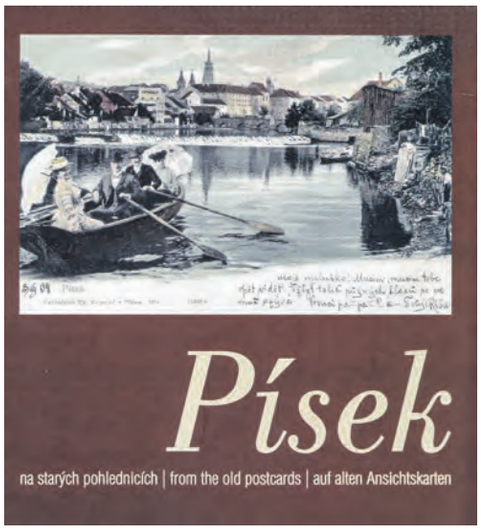

s podtitulem „Nejkrásnější obrázky a pohlednice královského města Písku“. Na 59 volných listech jsou pohlednice zachycující panorama města, pohledy na řeku, most a zajímavé budovy. Průvodní slovo napsal písecký patriot **Karel Čabrádek.** Na mizející krásu starého Písku lze zavzpomínat i nad pohlednicemi v knize „Písek na starých pohlednicích“ z nakladatelství Ires, která vyšla v roce 1999. Pohlednice pocházejí ze sbírky Jaroslava Novodvorského, na knize spolupracovali Jan Adámek, Jiří Čížek a Jiří Fröhlich. Nejstarší pohlednice pochází z konce 19. století, nejmladší z doby první republiky. Na ty, kteří by si rádi zavzpomínali na město 80. let 20. století, čeká kniha Písek a Písecko, s textem sice poplatným době, ale s krásnými fotografiemi Marie a Josefa Šechtlových a Radomíra Postla.

A ještě něco pro internetové brouzdaly. Před šesti lety vydala Městská knihovna Prachatice neprodejnou publikaci „Jihočeští spisovatelé aneb někteří z mnoha...“, kterou sestavil Tomáš Červený. Je to vlastně „malá encyklopedie, která si dala za úkol zmapovat jihočeské autory“. Jednotlivá hesla obsahují stručný životopis a bibliografii spisovatele, jeho fotografii a odpovědi na tři otázky:

1) Proč a z jakého důvodu píšete?

2) Kdo vás inspiroval?

3) Co chcete ukázat současným i budoucím čtenářům?

Samozřejmě zde najdete jména „našich“ píseckých autorů. Kniha byla brzy rozebrána, ale nyní je dostupná zdarma v elektronické podobě na stránkách městské knihovny Prachatice www.knih-pt.cz v rubrice Region. A když už tam dobrouzdáte, můžete se také podívat na pověsti z Prachaticka, Vimperska, Netolicka a Kašpersko-horska. Projekt knihovna připravuje ve spolupráci se spisovatelem Ondřejem Fibichem.

HANA TÝCOVÁ

Autorka pracuje v Městské knihovně Písek.

ATLETIKA je pro všechny a pro radost

Kolem Ameriky – nejstarší terénní běh

Věděli jste, že je písecký atletický stadion trvale otevřen pro každého, kdo si chce zasportovat? „Zveme na atletický stadion, každý si může přijít zaběhat. Rodiče se tady mohou proběhnout i během tréninku dětí, budeme rádi", říká dlouholetý předseda oddílu Atletika Písek z.s., Jaroslav Putschögl, a dodává: „Atletika je nejlepší cvičení pro všechny sporty, protože se začíná pohyblivostí, obratností, posilováním. To všechno mladého člověka utužuje, zanechává dobrý pocit z pohybu a všestrannosti. Dodnes mě oslovují lidé, kteří vzpomínají, co v mládí při atletice zažili."

V roce 1980 se Jaroslav Putschögl rozhodl oslovit asi dvacítku rodičů s dětmi, jestli by neměli zájem v Písku založit atletický oddíl. *„Jenže z těch dvaceti přišlo jen šest, tak jsem to chtěl rozpustit. Těch šest ale oddíl chtělo, a tak ho od roku 1982 vedu. Původně jsme patřili pod TJ Sokol Písek, později vznikl oddíl Písecká mládež, který vedl Pavel Průša. Když se v roce 2006 stadion rekonstruoval, založili jsme samostatný oddíl Atletika Písek, který řídí devítičlenný výkonný výbor. V současnosti máme 145 členů, z toho 107 je mládež do dvaceti let, 97 závodníků je registrováno. Vedle města Písek nás podporují také Český atletický svaz a Česká unie sportu. Na závody ale těžce sháníme sponzory, z firem nám nejvíce pomáhá Kámen a písek Český Krumlov."*

Jaroslav Putschögl patří k pamětníkům a stadion mu přirost k srdci: *„Atletický stadion prošel první rekonstrukcí před Spartakiádou v roce 1955. Byla tady vynikající a velice rychlá atletická dráha, na kterou závodníci rádi vzpomínali. Pak ale stadion spravovalo vojsko a dráha vzala za své. Po revoluci jsme s městem začali jednat o rekonstrukci, pomoc nám nabídla česko-německá organizace, která podporovala výstavbu stadionů u nás, zpracovala i projekt a kalkulaci. Za starosty Luboše Průši ale zakázku získala firma Swietelsky, která šla s cenou níž, a realizace nebyla bez problémů. Až po devíti letech jsem se dozvěděl, jak jsem jim lezl na nervy. Když začala rekonstrukce, připravil jsem si pěkné pětimetrové prkno, obcházel jsem s ním stadion a všechno měřil. Naštěstí bylo deštivé počasí, takže všechny díry a prolákliny byly vidět a museli je opravit."*

Rekonstrukce stadionu stála 40 milionů a jeho vybavení umožňuje všechny disciplíny. K dispozici je osmidráha o délce 400 metrů, dva sektory pro skok daleký, doskočiště na skok vysoký, skok o tyči, klec na hod kladivem a diskem. Prostor pro hod koulí je umístěn u řeky, kde původně bývalo volejbalové hřiště. Před velkou vodou stadion chrání val. Šatny a hygienické zařízení už dlouho čekají na rekonstrukci, ale vítězná firma PP – servis Plzeň s. r. o. v loňském roce zakázku nepřevzala a město muselo odstoupit od smlouvy, čímž se realizace oddálila. V budově se nachází kompletní zázemí – šatny, posilovna, kancelář a sklad vybavení, samostatnou šatnu využívá hokejbal, který má hřiště hned vedle. Jen atletické vybavení má hodnotu 1,5 milionu. *„Nejkrásnější je ale tribuna, tu nám závidí po celém kraji, v dešti totiž můžeme trénovat pod střechou,"* říká předseda.

Kam se mohou obrátit zájemci o atletiku?
Jaroslav Putschögl: *Do oddílu přijímáme děti od šesti let, nábor bývá v září. Atletika je pro všechny, ale malé děti ještě nevědí, co je bude bavit, tak si to vyzkouší a velká část jich odpadne. Děti dnes sedají raději k počítači a zapomínají, že je třeba se hýbat. Přípravku vede Šárka Kochanová, Jana Chválová a pan Cvrk. Velké děti trénuji já a Hana Kohoutová. Tréninky jsou v pondělí, ve středu a v pátek odpoledne, v zimě v tělocvičně na Tylovce a Šobrovce. Tréninková hodina trvá nejméně 1,5 hodiny, začíná se strečinkem, rozcvičkou, rozklusáním, pak následuje běhání, skákání atd.*

Proč jste si vlastně atletiku v mládí vybral?
Jaroslav Putschögl: *K atletice jsem se dostal na vojně v roce 1958. V té době jsem se věnoval jezdectví, a tak jsem kvůli kondici běhával. Můj první závod by v roce 1957 Běh kolem Ameriky. Když jsme narukovali, velitelé po nás chtěli, abychom si dali závazky. Vedle mě seděl kluk, který už závodil za Spartu Praha, a toho napadlo, že si dáme jako závazek získat 3. výkonnostní třídu na 1500 metrů. Po návratu z vojny jsem jezdil trénovat do Milevska, později jsem začal běhat všechny trati od kilometru až po maratony. V té době pro mě nebyla žádná délka problém, měli jsme tady Píseckou ligu, běhával jsem kolem 400 kilometrů měsíčně. Ve svých nejlepších letech jsem za deset let naběhal 40 tisíc kilometrů. Za život mám naběháno asi 150 tisíc km.*

Dá se vůbec běhat i s osmdesátkou na krku?
Jaroslav Putschögl: *Teď jsem po úraze, ale jinak běhám denně mezi devíti až patnácti kilometry, nejraději mám trasu na Hůrky. Ve městě je ideální trasa podél řeky na Zátavák, kde je vlhký vzduch. Běhání v terénu je velice pozitivní na psychiku, uvolní vás. Nemám žádné zdravotní problémy a nezlobí mě ani klouby.*

Jihočeský kraj má nejvíce atletických stadionů v republice, ale jen málokterý může pořádat závody. V Písku obnáší sezóna nejméně deset závodů. Tradičně se zahajuje závodem Písecký kilometr, letos 8. května, 13. května se koná Hodinovka. 12. června naváže tradiční Běh Tolerance, který založil v roce 1995 Luboš Kučera a je věnován dětem, mládeži a zdravotně handicapovaným sportovcům. 16.–17. června se konají Sportovní hry mládeže partnerských měst. 12. července se poběží Krajský přebor jednotlivců, 27. srpna oblastní mistrovství družstev tří krajů. Spolupořadatelem tří závodů je DDM Písek – 11. května Atletický čtyřboj, 17. května Pohár Rozhlasu a v září středoškolský Corny pohár.

Sezónu zakončí 21. října již 92. ročník Lesního běhu Kolem Ameriky, který je třetím nejstarším běžeckým závodem a vůbec nejstarším terénním během u nás. Prvního ročníku v roce 1925 se zúčastnilo 31 běžců ve třech kategoriích. *„Dnes jich máme dvacet šest, od předškolního věku až po kategorii osmdesát plus. Loni závodilo kolem 150 dětí, celkem více než 300 účastníků. Pamětníci mi vyprávěli, že tenhle závod založili studenti, kteří šli z flámu, a aby to ze sebe dostali, šli si na Ameriku zaběhat,"* vzpomíná Jaroslav Putschögl.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Písečtí mladí atleti v Praze na Strahově.

Kateřina Kofroňová: Ten správný odstín jsem našla v kávě

Písek má bohatou výtvarnou historii, početně je zastoupena také starší a střední generace profesionálních i neprofesionálních výtvarníků a všem jim začíná šlapat na paty generace nejnovější, která zhusta začíná ve výtvarném oboru základní umělecké školy Otakara Ševčíka a následně vyrůstá na tradičních nebo novějších středních školách v okolí. Píseckou ZUŠ prošla a v Bechyni před dvěma roky u profesora Otakara Nováka absolvovala obor grafického designu také Kateřina Kofroňová.

Pokračování ve studiu na plzeňské Fakultě umění a designu jí nevyšlo a z výtvarného oboru Pedagogické fakulty v Českých Budějovicích odešla po půl roce sama, když zjistila, že být pedagožkou není jejím snem. Od té doby pracuje v jedné z píseckých firem, kde plně využívá toho, čemu se v Bechyni naučila. Začínala jako brigádnice, již rok však má řádnou pracovní smlouvu. *„Je to přesně to, co mne baví, a předpokládám, že bude bavit i v budoucnosti. Jsem tvůrkyní vizuálního stylu firmy a mám víceméně volnou ruku,“* pochvaluje si Kateřina při našem rozhovoru ve Vykulené sově, jedné ze současných bašt píseckých umělců a jejich přátel: *„Mám na starosti úpravy fotografií, propagaci firmy, obalový design i veškeré plakáty, bannery nebo katalogy.“*

Kateřina má za sebou začátečnické úspěchy, které byly spojeny s její tvorbou v ZUŠ, především pak s mezinárodní soutěží Pod modrou oblohou, kde sklízela vavříny ve třech ročnících (2009–2011). Uvědomuje si však, že úspěch nepřijde sám, a tak se snaží dát o sobě vědět. Ať už plakátem vytvořeným pro Obchodní akademii, nebo třeba účastí v soutěži o logo Písku, či logem a leporelem. Při našem rozhovoru si neustále uvědomuji, že proti mně sedí možná mladá dívka, ale zcela jistě člověk, který vidí svůj cíl a jde si za ním.

„Kam oko dohlédne, bydlela naše rodina v Písku. Nemáme žádné umělecké kořeny, ale hlavně maminka mne vždy podporovala, to ona mne kdysi zapsala do lidušky. Možná si tím tak trochu zpětně plní vlastní sen – zkoušela to s básničkami a cestopisy, i když jen takzvaně pro potřeby rodiny. Vždy ji přitahovala fotografie, dnes pracuje ve Fotolabu.“ Svět fotografie se dotkl i Kateřiny – jako modelka pracovala pro fotografy z písecké skupiny Terifoto Sokola Písek a jejich deggendorfské partnery. Zkusila to, ale o dráze před kamerou v budoucnu neuvažuje.

Písečtí se mohli s pracemi začínající výtvarnice Kateřiny Kofroňové seznámit na dvou samostatných výstavkách: v roce 2014 to byl Kolotoč barev, série maleb vystavená v kavárně U Vavřiny, a o dva roky později prezentovala své ilustrace pod názvem Můj šálek kávy v Kávovém klubu Vykulená sova. Ta káva v názvu výstavy i výstavního prostoru není náhodná, Kateřina všechny obrázky namalovala právě touto pochutinou. *„Hledala jsem pro zamýšlené ilustrace ten správný odstín okru a hnědi a našla jsem jej v kávě,“* vysvětluje, proč použila právě tento materiál. V podstatě šlo o ilustrace knížečky poezie a krátkých textů, původních i vypůjčených, kterou vydala vlastním nákladem – dojem cílevědomosti se vrací stále znovu při všem, o čem tato rozjíždějící se výtvarnice vypráví i co dělá.

Kateřina uznává, že notný podíl na jejím výtvarném vývoji v dětství a startu na střední škole měla právě paní učitelka Marcela Bláhová v ZUŠ. *„Hodně mi přinesla také školní exkurze v roce 2015, při které jsme navštívili například Florencii a Řím.“* Možná ta měla rozhodný podíl na tom, že Kateřina obdivuje umění renesance.

„Neměla jsem dosud možnost navštívit ateliéry renomovaných píseckých výtvarníků, seznámila jsem se, ještě jako studentka, kromě svých učitelů, pouze s panem Svozilem, který měl svého času výbornou prodejnu výtvarných potřeb na Drlíčově. Škoda, že už ji neprovozuje,“ lituje Kateřina.

S obrázky Kateřiny Kofroňové se letos setkáme v Písku určitě častěji, protože se stala členkou Prácheňské umělecké besedy a bude v rámci tohoto uskupení vystavovat na tradiční výstavě jednoho dne i na výroční výstavě v Galerii Portyč. Její práce – často vlastně pouhé studie – v sobě zatím skrývají více příslibu než vyzrálosti, umožňují však věřit, že svěřená hřivna nebude promrhána.

ANDREJ RÁDY

Autor je výtvarník a překladatel.

2 Generations:
Když art rock hrají otec a syn

Když se potkají stejné zájmy otce i syna, je to radost. U Petra Hejny staršího a Petra Hejny mladšího to není jen hudba, ale i fotografování, výtvarničení, láska k přírodě, psaní i cestování. Další návštěva za kapelami Písecka nás zavedla za rodinou Hejnů do Třebkova, kde jsme se samosebou nejvíce bavili o muzice obou protagonistů. Představují se nám 2 Generations.

„Začínal jsem jako mladý kluk obvyklými countryovkami a ohníčkařskými písničkami, coby ilegální skaut, ale brzy jsem přesedlal na bigbít. To bylo na střední škole. Mým vzorem byl Michal Němeček z kapely Pumpa. Pořídil jsem si tenkrát kytaru, co měl on, a u něj doma jsem trávil dny a noci. Stále jsme něco nahrávali,“ vzpomíná Petr Hejna starší.

Tehdy měl podle jeho slov kliku v tom, že od něj měl velký přísun skvělé světové hudby, tak toho mohl v mladším věku hodně naposlouchat. Na střední škole vedl kapelu, v níž působili budoucí muzikanti například z kapely Motor Jany Kratochvílové, jako dlouholetý spolupracovník Michal Pavlík, čelista a klávesák z Čechomoru. Petr starší hrál také nedávno s frontmanem kapely Primitives Group Ivanem Hajnišem. *„V 70. letech jsme hráli art rock, ke kterému jsem se vrátil a hraju ho dodnes,“* dodává: *„Naše největší vystoupení tehdy mělo být na závěr Pražských jazzových dnů, které ale komunisti tenkrát zakázali,“* upřesňuje táta Petr.

Než Petr starší stačil založit rodinu, vznikla ještě kapela s erotickými motivy Evino prádlo. Už od raných 70. let se v rámci koncertů objevovaly první projekce, které podbarvovaly samotnou hudbu. Tento oživující prvek ve své hudbě používají 2 Generations dodnes.

Mladší z Petrů začal hrát na kytaru ve druhé třídě. První písničky či kytarové motivy mu skládal táta. Petr junior si pak ve velmi útlém věku už střihl během koncertů tátovy kapely i svůj vlastní set. Kvůli jiným zájmům však kytaru na chvíli odložil, aby se k ní kolem dvacátin vrátil a pokračoval s tátou v rodinném duu 2 Generations. Když Hejnovi ještě žili v Praze, provozoval tři roky Petr starší v Praze také vlastní rockový klub. Nynější zázemí a nový domov nalezli oba v jihočeském Třebkově u Nové Hospody, kam původně jezdili pouze na víkendy, a kde mají domácí studio.

Tvorba 2 Generations se pohybuje ve vodách art rocku. Skladby jsou velmi rozměrné hudební plochy, často i desetiminutové, doprovázené vždy výše uvedenou videoprojekcí. Táta se synem spolupracovali často s dalšími píseckými muzikanty – například s Břetislavem Bakalou z kapely Good Company, nebo textařem Milanem Princem.

Výčet míst a koncertů, kde 2 Generations dosud účinkovali, by byl velmi dlouhý, zmíníme pouze některé. Hejnovi rádi vzpomínají na častá hraní v pražských klubech Kain (křtili tam první 2CD), Blues Sklep, Popocafepetl, Vězení, Palác kultury, Kuře v hodinkách, Blues Bahnhof (křtili tam druhé CD) a dvakrát se zúčastnili festivalu Mezi Ploty v parku bohnické psychiatrické léčebny v Praze.

Petr Hejna ml.

Dále koncertovali nejčastěji na jihu Čech, vedle různých scén v Písku také ve Strakonicích, traperské pevnosti Fort Hary u Mirotic, v Kaplance Protivín, v Netolicích, Boršově, Krásetíně pod Kletí, v klubu Highway 68 v Českých Budějovicích, hradě Dívčí Kámen, zámku Vráž nebo v klášterech Milevsko a Teplá. Rádi vzpomínají na další místa v republice Pardubice, Ostravu, Příbram či Ivančice. Největší poctou jim bylo uznání od členů legendární americké kapely Pavlov´s Dog, před kterými si zahráli Na Chmelnici v Praze

Na svém kontě mají 2 Generations tři alba a dlouhé hodiny repertoáru. Nyní dokončuje Petr starší již čtvrtou desku sám z důvodu synovy indispozice. Petr mladší totiž prodělal v poslední době tři mozkové mrtvice, kvůli nimž zatím nezahraje na kytaru vše tak jako dřív. Nyní vystupuje Petr starší spíše sám nebo s jinými muzikanty a Petr mladší se snaží dostat zpět do formy, aby mohl znovu vystupovat a dělat, co ho těší. Své třetí CD křtili v kavárně psychiatrické nemocnice v Písku. Poslední koncert odehrál letos v lednu Petr starší zatím bez syna ve Svaté Trojici v Písku.

ZBYNĚK KONVIČKA
Autor je publicista

Skupina 2 Generations svá vystoupení podbarvuje rozmanitými videoprojekcemi, které dotvářejí celkový dojem.

Píseň z korun stromů

Staletá píseň ptačích rán
budí toho co spí
v zajetí tichých katedrál
stromů prastarých

V říši snům pod klenbou hvězd
zní chór, co nemá slov
rozžíná se nachem den
pláč jitřních červánků

V korunách zní ta píseň dál
spáč sní sen ponurý
vychladlá tráva vzpomíná
čas zlý okrádá

Prácheňské muzeum zve:

Cenné originály, baroko a příroda Chile

Písečtí nemívají příliš často možnost vidět skvělé originály výtvarných děl zvučných jmen přímo ve svém městě. Od dubna tuto příležitost nabízí výstava Slavnost malby, která do Písku přiváží část úspěšné expozice prezentované v roce 2015 v Jízdárně Pražského hradu v Praze pod názvem Má vlast. Čapek, Bubeníček, Chitussi, Kaván, Špála a mnozí další v originále. Nenechte si tuto možnost ujít. Dubnový program dále nabízí dvě další výstavy a čtyři čtvrteční přednášky.

Pamětní razítko od Zdirada J. K. Čecha k výročí Heydukova památníku si můžete nechat natisknout na pokladně muzea.

V Galerii muzea od 4. dubna startuje exkluzivní výstava **Slavnost malby**, kterou bude možné navštívit do 28. května. Kurátorka Irena Mašíková Konštantová ve spolupráci se společností Karlštejnská a. s. vybrala cyklus obrazů české krajinomalby od předních umělců z 19. a 20. století. Století devatenácté bude zastoupeno umělci jako jsou **Antonín Chitussi, Julius Mařák, Václav Brožík,** dvacáté pak například **Václavem Špálou nebo Otakarem Kubínem.** Pro písecké příznivce umění pak je kolekce navíc rozšířena o soubor figurativních obrazů a několik plastik. Celková pojistná částka děl činí více než 42 milionů korun, jedná se totiž o plátna velké tržní hodnoty. Pro školy v rámci výstavy nabízíme výtvarnou dílnu, která je vhodná pro všechny stupně základních a středních škol. Objednávat se můžete na telefonu **382 201 111** nebo na *edukace@prachenskemuzeum.cz.*

V Malých výstavních síních pokračuje až do konce května mineralogická výstava **Čarovný svět krystalů – pegmatitů Čertova břemene,** kterou připravil geolog muzea Ing. Jaroslav Cícha. Ten zve v úterý 18. dubna od 16 hodin na komentovanou prohlídku touto dočasnou expozicí, při které přiblíží unikátnost nalezených krystalů. V Chodbě knihovny pak až do 30. dubna můžete navštívit **výstavu Františka Januly, Čecha z Paříže**. Písečanům již dobře známý malíř oslavil v březnu tohoto roku své pětaosmdesáté narozeniny.

Vzácné hosty v dubnu slibují i čtvrteční přednášky, které začínají vždy v 16 hodin. Jako první dorazí do přednáškového sálu 6. dubna **dr. Jiří Jiránek,** bývalý velvyslanec ČR v Chile, aby nás seznámil s **národními parky Chile**. Původní profesí geolog, poté působící v diplomatických službách, navštívil již 222 států na šesti kontinentech. Při setkání v píseckém muzeu spolu s ním projedeme 22 chilských národních parků od severu k jihu. O týden později pak spočineme v naší vlasti, když 13. dubna **prof. JUDr. Vladimír Franz** doprovodí své povídání hudbou Antonína Dvořáka. Název přednášky vystihuje osobitost mluvčího: **Ta je ale krásná – a je to samozřejmé jako mez plná mateřídoušky, duha, májová jabloň, aneb jako když Pánbůh prochází kvetoucím obilím.**

Radost máme také z opětovné návštěvy **PhDr. Tomáše Hladíka**, kurátora Národní galerie v Praze, který se specializuje na barokní plastiku. Jeho přednáška 20. dubna bude na téma **Sochařská dílna období baroka ve střední Evropě. Od návrhu k provedení.** A posledním vzácným hostem, kterého vám budeme mít tu čest představit, je **Zdirad J. K. Čech**, malíř, grafik, heraldik, herold Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského. 27. dubna vás provede **Heraldikou jako krásným uměním**, s promítáním obrazových dokladů. Mimochodem, Zdirad Čech je autorem obrazu Lidická Madona, který v květnu tohoto roku v Římě požehná papež František.

O národních chilských parcích povykládá dr. Jiří Jiránek, bývalý velvyslanec ČR v Chile.

O kráse, mezi plné mateřídoušky nebo májové jabloni uslyšíte od JUDr. Vladimíra Franze ve čtvrtek 13. dubna. Foto z roku 2015 archiv PM.

Zároveň připomínáme vyhlášení literárně-výtvarné soutěže **Příběh mého pradědečka**, kdy veškeré potřebné propozice najdete na webových stránkách muzea. Vyzýváme v ní veřejnost, aby se pokusila zapátrat v rodinných archivech, zda se někde nenajde pohlednice, dopis, fotografie, či snad dokonce deník předka, který se Velké války účastnil ať již na rakouské či legionářské straně. **Uzávěrka je 28. dubna**, práce dětské, ale i ty z kategorie dospělých, lze odevzdávat na pokladně muzea. Nejzajímavější díla budou odměněna hodnotnými dárky, vyhlášení plánujeme na muzejní noc 3. června. Pokud se sejde dostatečné množství kvalitních příspěvků, hodlá muzeum vydat sborník těchto prací.

Poslední informací zejména pro sběratele zajímavostí je **vydání nového pamětního razítka.** Letos je to právě 80 let, co lze nahlédnout do Památníku Adolfa Heyduka a k této příležitosti výše zmíněný Zdirad J. K. Čech připravil razítko, které je pro zájemce po celý letošní rok připraveno na naší pokladně.

Aktuální program a další novinky sledujte na webu www.prachenskemuzeum.cz, na www.facebook.com/pmpisek, na plakátech a vývěsce před radnicí. Se svými připomínkami, návrhy na výstavu či komentáři k naší práci se pak můžete obrátit na info@prachenskemuzeum.cz.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

Slavnost malby: Mistrovská díla v Písku

Exkluzivní výstavu obrazů 19. a 20. století ze sbírky Karlštejnské a. s. připravila pro všechny příznivce výtvarného umění Galerie Prácheňského muzea od 4. dubna do 28. května. Návštěvníci galerie budou mít možnost spatřit kolekci významných malířských děl předních českých autorů, kteří se věnovali především krajinomalbě, ale i autorů zobrazujících figurativní tématiku a městská zákoutí.

Dvě sochy téměř v životní velikosti, sochaře Karla Kotrby, ozvláštní celou expozici výstavy. Pro informaci jmenujme umělce, s jejichž obrazy se návštěvníci galerie setkají.

Autoři 19. století: Mikoláš Aleš, Václav Brožík, Alois Bubák, Jan Honsa, Antonín Chittussi, František Kaván, Adolf Kosárek, Otakar Lebeda, Václav Radimský, Julius Mařák.

Autoři 20. století: Jan Bauch, Ota Bubeníček, Otakar Kubín, Josef Čapek, Jaroslav Grus, Adolf Hofmeister, Antonín Hudeček, Alois Kitnig, Villi Horný, Alois Kalvoda, Rudolf Kremlička, Bohumil Kubišta, Otakar Nejedlý, Bedřich Piskač, Václav Rabas, Jan Smetana, Václav Špála, Josef Ullmann, Karel Holan, Miloslav Holý, Pravoslav Kotík.

Prácheňské muzeum děkuje za laskavé zapůjčení obrazů společnosti Karlštejnské a. s.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
kurátorka výstavy

Při pohledu na výběr mistrovských děl české krajinomalby je pro milovníky umění jistě velmi obtížné najít racionální průnik mezi těmito překrásnými obrazy, neboť se ocitáme tváří v tvář široké plejádě autorů nejrůznějších stylů či škol tvořících v časovém období od sklonku 19 století až po druhou polovinu století minulého. Tato skutečnost je dána tím, že důraz není záměrně dán na prezentaci čistoty některé krajinářské školy, či věnován úzké skupině dobově a umělecky spjatých autorů, ale v rámci prostorových možností výstavní síně si dala výstava za cíl ukázat veřejnosti alespoň malou část klenotů české krajinomalby, a to vedle renomovaných a i v zahraničí velmi ceněných osobností i těch autorů, kterým se zatím nedostává tolik pozornosti, jakou by si zcela určitě díky svému uměleckému přínosu a nezpochybnitelné estetické hodnotě děl a jejich typické autentické české krajinomalby zcela jistě zasloužili...

A tak oním pomyslným průnikem prezentovaných děl budiž pocit z nevšední krásy unikátní a zcela česky typické transpozice krajiny zprostředkované myslí a srdcem příslušníků mnoha uměleckých generací, a to bez ohledu na to, zda jim současná dobová atmosféra dopřává zaslouženého respektu a uznání. Je bohužel nad rámec technických možností výstavy zahrnout do kolekce další mnohé významné umělecké osobnosti jako příslušníky školy Haushoferovy, překrásná díla Antonína či Josefa Mánesa, Antonína Slavíčka, stejně jako představitele české moderny skupiny Osma, Skupiny výtvarných umělců, české avantgardy devětsilského proudu, zejména snové poetické skupiny Otakara Mrkvičky a naivisticko-realistické kompozice Františka Muziky, Bedřicha Piskače, Aloise Wachsmanna, Karla Vaňka, Jindřicha Štýrského, Josefa Šímy, Toyen, Jana Zrzavého, stejně jako zatím nedoceněná díla Richarda Fremunda, Emanuela Famíry a mnoha dalších.

Nechť tedy laskavý divák přijme tuto ukázku jako pravdivý a radostný střípek do překrásné mozaiky české krajinomalby a odnese si ve své duši pocit radosti, prožitek intenzívní krásy a současné hrdosti nad tím, že si česká krajinomalba přes všechna problematická úskalí zachovala evropskou a přitom svébytnou podobu, neboť díla jsou prodchnuta láskou, vřelým citem k přírodě a vlasti, češství a prostému člověku. Po zhlédnutí mistrovských děl ať zůstane toto poselství v srdci a duši diváka a obohatí příjemným prožitkem veškeré jeho konání.

FRANTIŠEK KONÍČEK
Karlštejnská a.s.

Na výstavě Slavnost malby najdete i tento písecký motiv od malíře Oty Bubeníčka.

Dobročinná sbírka: Minerva 21 dětem

Motto: „Pojďme přivítat JARO tím, že rozzáříme srdce a oči dětí!“

Sbírka potřebných věcí pro Dětské centrum Jihočeského kraje ve Strakonicích.

Dětské centrum Jihočeského kraje, o. p. s. (www.dcjk.cz) je nestátní zdravotnické zařízení založené za účelem poskytování pomoci a služeb dětem, matkám a rodinám v tíživé sociální situaci. Pobytové zařízení pro děti sídlí v areálu Nemocnice Strakonice. Hlavní náplní činnosti zařízení je komplexní péče o děti předškolního věku, zejména kojence a batolata, včetně zdravotní péče, rehabilitace, psychologické péče, výchovné péče a sociálního poradenství. Zařízení poskytuje sociální rehabilitaci matkám nebo rodinným příslušníkům a další služby v rámci pomoci upevnění vztahu ohrožených rodin.

Co můžete věnovat, aneb co udělá dětem radost? Čtvrtky a papíry na malování (je možné i z jedné strany potištěné), dětské knížky pro malé děti, romány pro mladé slečny či dobrodružné knížky, studentské penály (nevybavené, tzn. penály s jednou kapsou), hračky (nové či zachovalé, čisté, použitelné). Plyšové kamarády prosím nenoste! *Děkujeme za pochopení!*

Kam můžete věci přinést?

Rodinné centrum FAZOLE, z. s., Sedláčkova 472 / vila 06, Písek od pondělí do pátku 7:30 – 8:30 hod. nebo 15:00 – 16:00 hod.

Prosperita Písek, o.s., Tyršova 65/5, 397 01 Písek, vždy ve středu od 8 do 12 h.

Laser Aréna Písek, Velké náměstí 175, Písek, 3. Patro OD Luna, od pondělí do čtrvrtka 10–19 h.

Sbírka je pořádána z iniciativy maminek na MD za podpory Spolku MINERVA21.

Kontaktní osoba: Lenka Bláhová, lenka.blahu@seznam.cz, http://www.minerva21.net/

Animované filmy z Písku slaví úspěch: Studentky písecké FAMO dobývají svět

Přesně na první jarní den předal rektor Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku Gabriel Švejda zvláštní Ceny rektora dvěma úspěšným studentkám: „Je to dnes velmi výjimečné, protože tyto ceny udělujeme nejlepším studentům u příležitosti promoce. Teď jsme se ale rozhodli ocenit zcela mimořádné úspěchy našich studentek na zahraničních festivalech."

Zleva Polina Kazakova a Lenka Ivančíková, dvě oceněné spolu-studentky z FAMO v Písku.

Lenka Ivančíková je absolventkou FAMO v Písku v oboru Vizuální efekty a klasická animace. Narodila se na Slovensku a dlouhodobě pobývala a studovala v Anglii na Brightonské univerzitě. V Písku získala v letech 2011 až 2014 magisterský titul. V průběhu studia ji zaujala klasická technologie loutkového filmu a natočila cvičení „Ako sa do hory volá". Následoval třináctiminutový absolventský loutkový film První sníh, který získal zatím deset mezinárodních ocenění, mimo jiné v Litvě, Německu, Švýcarsku, Itálii, Irsku, Polsku... *„Asi nejvíc si cením úspěchu na Chicago International Children´s film festival 2016, kde jsme získali cenu dětské poroty,"* vzpomíná Lenka. Její film vypráví o malém ježkovi, který se probouzí ze zimního spánku a ztratí se v zasněženém lese: *„Pochopila jsem při té práci, co a jak opravdu v animaci funguje, co je divácky úspěšné."* Pracovala technikou loutkové animace, malby na sklo a digitální postprodukce a na dokončovacích pracích se podílela i Česká televize. *„Nebylo to vůbec jednoduché, musela jsem za svou vizi hodně bojovat, tomu filmu hodně dlouho vůbec nikdo nevěřil, dokonce ani tady na škole, ale jsem ráda, že se nakonec karta úplně otočila, hodně si toho cením."* A na čem pracuje nyní? *„Vymyslela jsem na stejné téma celovečerní film – a teď je mým nejdůležitějším cílem tenhle sen uskutečnit, zatím jsme ve stádiu psaní scénáře a shánění podpory. Věřím, že se to podaří!"*

Druhou oceněnou studentkou FAMO v Písku je **Polina Kazakova**, která přišla na jih Čech až z Ruska a absolvovala tu bakalářský i magisterský stupeň rovněž v oboru Vizuální efekty a klasická animace. Polina Kazakova vyhrála na 35. ročníku festivalu Enkarzine ve Španělsku v kategorii Best Short Animation se svým filmem Toro! Rozhovor s ní, v němž mimo jiné hodnotí roky prožité v roli cizinky v Písku, přineseme za měsíc.

Oběma oceněným Písecký svět blahopřeje!

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

LISTOVÁNÍ S LUKÁŠEM HEJLÍKEM NA ZŠ T. ŠOBRA: *Dne 9. března navštívil v rámci Měsíce knihy naši školu herec Lukáš Hejlík se souborem Listování. V souvislosti s rozvojem čtenářství zhlédli žáci prvního stupně dramatizaci knihy Bertík a čmuchadlo a žáci druhého stupně dramatizaci knihy Život k sežrání. Představení bylo velmi úspěšné, obdivovali jsme bezprostřednost i výkony hlavních představitelů.*

Tým čtenářské gramotnosti ZŠ T. Šobra, Písek

Uhranuti mohli býti lidé i zvířata...
Jak se léčilo v minulých staletích?

V minulém čísle jsme v době masopustní hodovali v hotelu lékárníka Rudolfa Dvořáčka, v čísle nynějším si pořádně utáhneme opasky. Nejenom, že je doba postní, ale podle historických demografů byl začátek jara obdobím, kdy smrt byla lidem nejblíže. Podle statistik se v březnu a dubnu odcházelo na věčnost nejčastěji.

V městech se boj se smrtí a nemocí vůbec začal „profesionalizovat" až s koncem století osmnáctého. Do té doby se lékaři ve městech o velikosti Písku objevovali nepravidelně. Pokud ano, tak kromě léčení i obhlíželi nebožtíky, stanovovali příčinu jejich skonu a vypisovali úmrtní oznámení.

První lékárna v Písku nesla jméno „U bílého lva" a provozoval ji od roku 1745 Josef Jáchym Holub. Stála na Malém náměstí a koupit se v ní dalo ledacos léčivého. Do té doby se medikamenty daly sehnat maximálně u kupců a lékařská pomoc se hledala u kořenářek, kováře, lazebníka či bradýře (holiče). První skuteční lékaři to však neměli vůbec jednoduché, i člověk ve městě dlouho věřil více babským povídačkám než hygienickým předpisům či doktorským radám a léky považoval za nebezpečné jedy. Přece jenom si však měšťané postupem času začali zvykat na lekárny, doktory i špitály. Zato venkov, ten písecký nevyjímaje, si však ještě téměř až do 20. století držel pevně svých po staletí tradovaných recepisů.

Obraz patronky umírajících sv. Barbory ze sbírek Prácheňského muzea v Písku.

Zápisky etnografů pohybujících se v polovině 20. století po píseckém venkově naznačují, že nejstarší obyvatelé zdejších vesnic si ještě pamatovali na hlavní příčinu nejběžnějších nemoci – horečku, malátnost, nevolnost, bolest hlavy či závratě způsobovalo uhranutí. Na to se věřívalo mnohdy ještě i za I. republiky. Podle lidové víry mohli být uhranuti lidé i zvířata, a to člověkem známým i neznámým s uhrančivýma očima. Mezi lidmi byla známa i jména těch, kteří údajně tuto schopnost měli. V kraji kolem řeky Vltavy se vyprávěly legendy o jistém Košťálovi z Radavy, který prý dovedl uhranout někdy dokonce až k smrti. Nebyla-li osoba způsobující onemocnění známa, hledala se, snad proto, aby se jí napříště člověk mohl vyhnout nebo učinit opatření proti její moci.

Jakákoliv nemoc, a uhranutí především, se muselo léčit zaříkáváním. Zvracení s horečkou se zaříkávalo pomocí svěcené vody, soli a tří uhlíků ze dřeva. Proti uhranutí fungovalo v Šamonicích plivnutí na podolek (spodní oděv) a otření si očí. A pak taky „uhrančlivá voda", kterou se měl člověk umývat, dokud nemoc nepřešla. Pomoci mohlo i vykuřování místnosti s nemocným sušenými růžovými lístky.

Zatímco s uhranutím se dnes již moderní medicína nepotýká a mít uhrančivý pohled se zdá býti spíše předností, s řadou tehdejších nemocí se setkáváme i dnes. Třeba v Oldřichově se dochovala vzpomínka na léčení neštovic. To zaříkávačka požehnala nemocného křížem, objížděla místa kolem pupínků kolem dokola a říkala: *„Svatý Job leží v hrobě, má 9 neštovic v sobě, ne devět, ne osm, ne sedm,... ne jednu, dej Bože, ať nemá žádnou."* Zaříkávačka v Šamonicích při stejném onemocnění zase pálila suchou růži a opakovala: *„Nerostiž znamení, jako nerostlo kamení, od Božího narození!"*

Pokračujme s návodem na alternativní medicínu dál, nyní je na řadě oční oddělení. Nejprve si poradíme se zánětem spojivek – na to měli v Drhovli toto zaříkávání: *„Potají jsem chodívala, na voříšky trhávala, tři voříšky husa prdla, Pepíčkovi nic nebude."* Přitom se do oka mělo foukat a otvírat během toho dveře do skříně, nebo se má do oka plivnout.Když u oka narostlo ječné zrno, ve stejné vsi si s ním poradili po svém, zaříkávali: *„Jsi-li skála, jdi do skály, jsi-li vítr, jdi do větru..."*

Špitálek u Kamenného mostu nesloužil jako nemocnice, nýbrž spíše jako sociální zařízení pro staré a nemohoucí, autor J.D. Šumavský

Nejvíce se podomácku léčilo bylinkovými čaji. V Oldřichově se na potíže s dýcháním užíval čaj ze sušených jahod. Na řezné rány se dávaly odvary z listů řepíčku, alespoň podle mlynáře Mrkvičky z Brloha. Nesmíme zapomenout ani na zlomeniny. Na ty ve zdejším kraji pomohla mast z másla, kostivalu, kopřivy a nového žita. Mast se namazala na hadr z plátna a omotala se v místě zlomeniny, která byla upevněna již mezi dvě dřevěné destičky. Když by tento recept nezabral, muselo se za vyhlášenými ranhojiči – chodilo se do Drahonic, kde odjakživa uměly tamní „báby" vyléčit všechny zlomeniny a vykloubeniny. A zázračný lékař byl dříve i ve Veselíčku, podle vyprávění pamětníků se k němu vydávali lidé z daleka široka.

Zle bylo, pokud nepomohlo zaříkávání, čaj, mast či rady zkušeného felčara. Nemocný pak musel doufat alespoň v to, že neuslyší vít psa, či ho neprobudí ze spánku sny o zubech, kalné vodě nebo nemoci. Všechno to znamenalo – alespoň v Drhovli – jediné. Smrt již kroužila kolem. Odchod z tohoto světa pak ulehčilo jedině duchovní zaopatření a pevná víra ve vzkříšení a život věčný symbolizovaná právě nadcházejícími Velikonocemi.

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

V dubnu v Divadle Pod čarou: Koncert skupiny The Primitives Group

Ráda bych čtenáře pozvala na koncert skupiny The Primitives group v pátek 21. dubna v Divadle Pod čarou. Přijďte se vrátit do období začínajícího bigbítu, přenesete se do svobodomyslné doby hippies a zaručuji, že na tváři se vám rozprostře úsměv a odejdete nabití energií do dalších dní.

Skupina vznikla 1965 jako Primitivové a od roku 1967 s příchodem managera Eugena Fialy se přejmenovala na The Primitives Group. V následujících letech zažívala období slibného rozvoje. V roce 1969 byla další existence kapely z politických důvodů nemožná a frontman kapely Ivan Hajniš emigroval. Tím skončila nadějná kariéra kapely.

Skupina The Primitives Group je označována za naší první undergroundovou kapelu. Během své krátké existence obohatila dějiny rockové hudby o nové prvky – psychedelickou hudbu, vizuální kouřové, ohňové a jiné dramatické efekty během koncertů, včetně démonického líčení obličeje hudebníků. Efekty, které používala na svých koncertech The Primitives, dalece předstihly dobu (až později se objevily v produkcích např. slavných amerických Kiss). Vynikající představení v pražském music F Clubu „Birds Feast – Ptačí slavnost“ a „Fish Feast – Rybí slavnost“ představovalo vrchol tvorby The Primitives.

Foto: Kiki Šantrůčková Photography

Pro své psychedelické a undergroundové prvky je skupina The Primitives srovnávána s pozdějšími, díky historickým okolnostem mediálně známějšími, The Plastic People of the Universe. Ale přátelé, kvalitou hudby nelze tato dvě uskupení vůbec srovnávat!!

Neuvěřitelné se stalo skutečností a kapela The Primitives Group se dala loni, po padesáti letech, znovu dohromady a i vy můžete být svědky jejich živého koncertu. The Primitives Group hráli a částečně i dnes hrají písně od skupin The Doors, The Fugs, The Pretty Things, The Jimi Hendrix Experience, The Animals, Mothers Of Invention. Nejedná se však o nějaký revival! Jejich podání je osobité. Větší část koncertu tvoří písničky z léty již prověřené tvorby Ivana Hajniše.

Více informací na http://primitives-group.cz/ nebo na facebooku.

LADA TOPINKOVÁ

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

				9	3	6		
7	3			1	6			
		9					8	5
3		8				2		
			3		5	8	6	
6		1	4	2				
	1					4		3
2		6					5	8
	4		1	5	9			

			1				3	8
7						9		1
	1	8	9					
					5	7		
	2					3	8	6
		4	2		7			
1							2	
		9		8			5	
8				1		6		3

Prodám krásné svatební šaty barvy ivory, velikost 36, šité z kvalitního materiálu, vlečka, závoj se Swar., spodnička, výztuž, cena 6.000,- Kč.
E-mail: ***johantes@centrum.cz***

Diakonie ČCE – středisko Blanka v Písku nabízí dvě terapeutické postele, každou za 1000,- Kč případně dohodou. Jedná se o postele s hydro-pneumatickým ovládáním (nejsou ovládané elektricky), disponují zejména výškovým nastavením lůžka, polohováním zad a nohou, přičemž polohování zad pomáhá plynový píst a polohování nohou je mechanické prostřednictvím roštu. Zvedání postele zajišťuje hydraulický píst zvednání je ovládáno nohou. Postel dále umožňuje naprosto volný pojezd, částečnou aretaci koleček a úplné zabrždění. Konstrukce je kovová, čela a madla jsou dřevěná (masivní dřevo). Velikost postele: vnější rozměr – 210x105 cm velikost matrace 200x90 cm. Zvednutí roštu je možno do výšky 100 cm. Postel jsme schopni odvézt, nainstalovat a zaučit obsluhu (cena dohodou). Zájemci se mohou ozývat na tel. čísle **739 602 825** nebo **382 219 122** případně e-mailem: ***hladik@diakoniepisek.cz***

Domácí hospic Athelas hledá Fundraisera. Požadujeme: soulad s týmem Domácího hospice Athelas, zkušenosti se získáváním financí prostřednictvím grantů a s finančním řízením projektů včetně jejich finalizace, spolehlivost, zodpovědnost, pečlivost a systematičnost, časovou flexibilitu, člověka, který bude komunikovat s celým týmem. Kontakt: ***kontakt@hospic-pisek.cz***

INZERUJTE
v Píseckém světě!
Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNICTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky **Volejte zdarma 800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

POETICKÉ OKÉNKO
Milan Princ představuje básníky

MARTIN VOKROJ

Narozen 18. března 1961 v Písku. Studoval humanitní gymnázium v Milevsku, Střední knihovnickou školu obor vědecké informace a postgraduální studium při Úřadu pro vynálezy a objevy obor autorská práva. Žije v Písku a v Praze.

Pod vlivem americké beatnické poezie píše svou první básnickou sbírku „Kam chodí umírat motýl“ (1983). Poté následuje „Rok komediantů“ (1985) a jeho v současnosti poslední sbírka „Escherův syndrom“(1994). V šestnácti letech začíná hrát jako varhaník v nočních barech, později zakládá jednu z prvních art rockových skupin u nás Primátor Dittrich, ve které působí jako hráč na klávesové nástroje, skladatel i textař.

Původně pracoval jako tlumočník a překladatel z angličtiny a programátor internetových aplikací. Nyní pracuje jako knihovník a webmaster ve Fyzikálním ústavu Akademie věd v Praze.

V současné době se Martin Vokroj věnuje tvorbě filmové a scénické hudby v rámci svého dlouhodobého projektu Greyhound90. Natočil experimentální psychologický film o dilematu násilí v každém z nás – „Cesta domů“. Před rokem 1989 publikoval v samizdatovém časopisu Bohéma, píseckých almanaších a jeho básně uváděl i Mirek Kovařík ve svém pořadu Zelené peří v pražském Rubínu i Čs. rozhlasu.

Text a foto MILAN PRINC

Funebrácká

Babička topila koťata
v kropicí konvi.
A já býval hrobníček
na konci zahrady.
Pět malých někde pod hruškou
a mé dětství.

Parní lokomotiva

Když jsem usínal
jako malé dítě,
otevřeným oknem
bývala zdálky slyšet
parní lokomotiva.
A já si ji představoval
jako ohromnou cikádu
jak supící táhne za sebou své vozy.
A jednoho dne až doslouží,
rozřežou jí celou autogenem:
plechová křídla
a ohromné železné zadní nohy
odtáhne nějaký chlapík v montérkách a baretu
někam na hromadu šrotu
mezi ostatní zrezivělé cikády.

Tak nějak to bylo.

Hospoda U Sulana

Když večer přišli rybáři,
voněla za chvíli louka smaženou rybou.
Vraceli jsme se domů až v noci.
Opilí a šťastní.
Jenom Měsíc - ten vševědoucí
se nad námi pokaždé
usedavě rozplakal.

Autobahn A8

Na dálnici hořelo auto
a ten žár byl tak silný,
že vzplály i okolní keře
v únorovém mrazu.
Černá silueta
s vyceněnými zuby
se pořád ještě držela volantu
jakoby to co se stalo vůbec nechtěla pochopit.
Přitom je to všechno daleko jednodušší
než si myslíme.

Pohádka

V pekle umřel čert.
Ale protože byl hodnej,
dostal se do nebe

POD POKLIČKOU
u José Enriqua

Dnešní peruánská kuchyně vznikla hlavně propojením kulinářské kultury starých Inků s kulturou španělských dobyvatelů. Španělská kuchyně byla v 16. století ovlivněna řeckou, italskou a arabskou kuchyní. Španělé s sebou přinesli nové způsoby smažení, vaření, nakládání, konzervování jídla a přípravy desertů. Na jihoamerickém kontinentu do té doby neznali hovězí a vepřový dobytek ani kozy. V Peru byly pouze alpaky a lamy. Také přítomnost afrických otroků od 17. století obohatila peruánskou kuchyni, Afričané používali k přípravě jídel takové části zvířat, které Španělé ani Peruánci do té doby nejedli. Od 18. století najdeme v Peru také velký vliv italské, čínské a japonské kuchyně díky imigraci.

Ceviche

Jedním z typických peruánských jídel je Ceviche (čti seviče), které má japonský původ. Konzumuje se většinou k obědu, ale vhodné je i po ránu, zvlášť po náročném večeru...

K přípravě potřebujeme:

- *1 kg mořských rybích filetů bez kosti*
- *1 červená cibule*
- *2 velké brambory*
- *1 batata*
- *200g mražené kukuřice*
- *2 listy ledového salátu*
- *5 limetek*
- *pálivá paprika, sůl, pepř, zázvor*

Postup:

Rybu omyjeme, nakrájíme na středně velké kostky. Omyté listy ledového salátu rozpůlíme. Brambory a batátu uvaříme v osolené vodě do měkka, pak oloupeme a nakrájíme na kolečka. Kukuřici rozmrazíme, necháme okapat. Nakrájenou rybu dáme do mísy, trochu osolíme, opepříme a přidáme šťávu z limetek. Promícháme. Šťáva nemusí přikrýt rybu. Nastrouháme trochu zázvoru, znovu promícháme. Asi 15 minut necháme stát. Papriku omyjeme, nakrájíme a přidáme k rybě s limetkou.

Servírování:

Na talíř položíme list salátu, na něj kolečka brambory a batáty, kukuřici a nakonec rybu s limetkou. Ozdobíme cibulí a paprikou.

Dobrou chuť přeje José Enrique

Vítáme a loučíme se...

Narodili se v ÚNORU/BŘEZNU

19.2. **Monice Pánkové** z Milevska syn **Petr**
20.2. **Monice Vostradovské** z Písku dcera **Klára Kabelová**
20. 2. **Janě Horažďovské** z Protivína syn **Denis Němec**
20. 2. **Denise Markovičové** z Týna nad Vlt. dcera **Šarlota**
21. 2. **Renatě Dvořákové** z Hvožďan u Vodňan dcera **Valerie**
21. 2. **Samathě Švarcové** z Písku syn **Daniel Horák**
21. 2. **Veronice Kostelecké** z Bečic syn **Marek**
21. 2. **Kateřině Crakidu** z Blatné syn **Paris Cracidis**
22. 2. **Mary Joy Lojík** z Písku dcera **Johana Ava Lojíková**
22. 2. **Simoně Dostálové** z Milevska dcera **Simona**
22. 2. **Kateřině Hromádkové** z Písku syn **Filip**
23. 2. **Štěpánce Seinerové** z Radčic syn **Antonín**
23. 2. **Evě Novotné** z Bechyně dcera **Josefína**
23.2. **Monice Lucchini** z Čížové syn **Leonardo**
23. 2. **Kláře Cendelínové** z Písku dcera **Justýna**
24. 2. **Michaele Buriánkové** z Prahy syn **Vojtěch**
25. 2. **Lucii Vachoutové** z Vodňan syn **Marek**
25. 2. **Petře Vackové** z Jihlavy syn **Antonín**
26. 2. **Lence Karasové** z Mirotic syn **Tomáš**
27. 2. **Jitce Blížilové** z Písku dcera **Nikol**
27. 2. **Lence Plicové** z Písku dcera **Ema**
27. 2. **Evě Stoklasové** z Bošovic dcera **Petra**
28. 2. **Monice Skalkové** z Protivín syn **Filip**
1. 3. **Martině Wasserbauerové** z Prahy dcera **Laura Schwemmová**
1. 3. **Heleně Šretrové** z Plzně syn **Václav Myslivec**
1. 3. **Emě Grabmüllerové** z Písku syn **Jan**
2. 3. **Martině Pravdové** z Vráže u Písku syn **Oliver Vepřek**
2. 3. **Natalii Grillingerové** z Husince syn **David**
2. 3. **Janě Vilímovské** z Prahy syn **Adam Schwarz**
3. 3. **Kláře Kubatové** z Písku dcera **Jasmína**
3. 3. **Michaele Štumpfalové** z Písku syn **Václav Daněk**
3. 3. **Blance Smrčinové** z Milevska dcera **Zoe**
4. 3. **Kateřině Hrnečkové** z Olešné dcera **Antonie Hallová**
4. 3. **Vendule Maršánové** z Obory u Cerhonic dcera **Nella Jiskrová**
5. 3. **Evě Kaštánkové** z Dolních Novosedel syn **Matyáš Zouhar**
6. 3. **Ivaně Pumprové** z Písku dcera **Josefína**
6. 3. **Marcele Drábové** z Písku dcera **Viktorie Hesounová**
7. 3. **Petře Hubáčkové** z Husince dcera **Tereza Čermáková**
7. 3. **Janě Kolářové** z Vimperk dcera **Veronika**
8. 3. **Ireně Duškové** ze Střezimíře dcera **Anděla**
9. 3. **Pavlíně Kozákové** z Nuzova syn **Josef**
9. 3. **Denise Píchové** z Uzenic dcera **Barbora Seidlová**
9. 3. **Martině Topičové** z Čimelic syn **Ladislav Turek**
10. 3. **Martině Sujové** z Písku dcera **Laura**
10. 3. **Lence Myslíkové** z Masákovy Lhoty syn **Jan** a dcera **Adéla**
10. 3. **Kamile Zemanové** z Písku syn **Michael**
11. 3. **Martině Horčičkové** z Písku dcera **Mia Gerlichová**
11. 3. **Monice Balounové** z Písku syn **Tobiáš Kalivoda**
11. 3. **Lucii Böhmischové** ze Sezimova Ústí syn **Matěj**
11. 3. **Lucii Brůžkové z** Protivína dcera **Štěpánka Zemanová**
13. 3. **Tereze Bláhové** ze Štětic dcera **Rosálie Svobodová**
13. 3. **Natálii Mítové** z Písku syn **Jan**
13. 3. **Markétě Hanušové** z Oslova syn **Petr Bláha**
14. 3. **Anně Štráchalové** z Křižanova syn **Antonín**
15. 3. **Tereze Farové** z Milevska dcera **Magdalena Bardová**
15. 3. **Martině Pexídrové** ze Skal dcera **Eliška**
16. 3. **Ivaně Javůrkové** ze Strakonic dcera **Lilien**
17. 3. **Martině Kůrkové** z Volyně dcera **Šarlota**
18. 3. **Miroslavě Koštové** z Písek dcera **Veronika**
18. 3. **Nicole France** z Vodňan dcera **Adéla Schránělcová**
18. 3. **Kristýně Žílové** z Blatné dcera **Kristýna**
18. 3. **Miloslavě Kotrchové** z Vodňan syn **Mikuláš**
19. 3. **Pavle Hrubcové** z Písku dcera **Lucie**
20. 3. **Olze Rienessové** z Písku dcera **Zoe**
20. 3. **Janě Čapkové** z Mirovic syn **Štěpán**
20. 3. **Monice Hrdinové** z Kluk dcera **Adéla**
20. 3. **Martině Hauserové** z Tálína syn **Matěj Sládek**
20. 3. **Lucii Vaňousové** z Týna nad Vlt. syn **Filip Hrdlička**
21. 3. **Jiřině Konvičkové** z Písku syn **Jakub**
21. 3. **Martině Vlasaté** z Písku syn **Dominik**
23. 3. **Kristýně Ritkové** ze Záblatí syn **Dominik Chromý**
23. 3. **Janě Kolaříkové** z Jihlavy dcera **Kateřina Zemanová**
25. 3. **Ivaně Drškové** z Písku syn **Florentín**

Zemřeli v ÚNORU/BŘEZNU

Pohřební služba: Foitová – Vrba, Harantova 415, Písek

20. 2. **Anna Čiperová,** Písek, *65 let*
22. 2. **Ing. Antonín Kučera**, Písek, *73 let*
22. 2. **Zdeněk Máška,** Zátaví, *44 let*
24. 2. **Libuše Vacková,** Písek, *84 let*
25. 2. **Ladislav Křížek**, Smrkovice, *87 let*
28. 2. **Václav Hála**, Putim, *88 let*
3. 3. **Věra Košťálová**, Písek, *68 let*
6. 3. **Bohumír Konvář**, Písek, *79 let*
9. 3. **Igor Skála,** Písek, *64 let*
11. 3. **Václav Vlášek**, Dobešice, *91 let*
12. 3. **Stanislav Hubička**, Záhoří, *74 let*
13. 3. **Elsa Holkupová**, Písek, *90 let*
14. 3. **Ing. Miroslav Petr,** Písek, *75 let*
15. 3. **Jaroslava Martanová,** Protivín, *68 let*
16. 3. **Růžena Škodová,** Albrechtice n. Vlt., *91 let*
16. 3. **Olga Korbelová**, Písek, *103 let*
17.3. **Věra Kulířová,** Protivín, *84 let*
17.3. **Stanislav Václavek**, Písek, *53 let*
20. 3. **MUDr. Jiří Prudký**, Písek, *89 let*
23. 3. **Jiří Staněk,** Protivín, *69 let*
23. 3. **Dana Šindelářová**, Písek, *58 let*

Pohřební služba: Jiří Habich, Budějovická 436, Písek

21. 2. **Josef Janoš,** Nová Dobev, *81 let*
22. 2. **Jaroslava Malá**, Písek, *69 let*
23. 2. **Ing. Jiří Vrbka**, Protivín, *82 let*
24. 2. **Marie Kroupová**, Mirovice, *85 let*
24. 2. **Josef Marek**, Drhovle, *91 let*
24. 2. **Petr Toth**, Písek, *52 let*
25. 2. **Růžena Procházková**, Chrastiny, *75 let*
25. 2. **Ivana Husová**, Písek, *70 let*
5. 3. **Jan Bican**, Písek, *38 let*
8. 3. **Marie Průšová**, Vojníkov, *79 let*
10. 3. **Věra Mižigárová**, Písek, *62 let*
11. 3. **Jana Schánělcová,** Protivín, *71 let*
12. 3. **Anna Říhová**, Písek, *72 let*
12. 3. **Antonín Pražský,** Orlík nad Vltavou, *46 let*
12. 3. **Lidmila Sedláčková**, Mirotice, *75 let*
15. 3. **Jiří Chaura,** Horosedly, *74 let*
16. 3. **Marie Hollová,** Nevězice, *98 let*
16. 3. **Alžběta Charvátová**, Oslov, *79 let*
16. 3. **Miroslav Menšík**, Praha, *85 let*
16. 3. **Jiří Štěpánek**, Plíškovice, *78 let*
16. 3. **Jiřina Šedivá**, Písek, *92 let*
18. 3. **Dagmar Hlaváčková,** Praha, *76 let*
19. 3. **Emil Bako,** Písek, *59 let*
19. 3. **František Kučera**, Protivín, *70 let*
21. 3. **Karel Šimek**, Písek, *83 let*
22. 3. **Blažena Marešová**, Písek, *81 let*
23. 3. **Jiří Dvořák,** Písek, *78 let*
23. 3. **František Pileček**, Písek, *82 let*
23. 3. **František Pivnička,** Touškov, *67 let*

Pohřební služba: Městské služby Písek, Lesní hřbitov v Písku

22. 2. **Milan Carda,** Drahonice, *66 let*
2. 3. **Františka Kačerovská**, Dolní Ostrovec, *93 let*
4. 3. **Helena Doubková**, Písek, *86 let*
6. 3. **Vlastislav Dobrovolný**, Praha, *65 let*
13. 3. **Imrich Fél,** Červený Újezdec, *85 let*
15. 3. **Věra Vaňková,** Písek, *88 let*
24. 3. **Marie Chaloupková**, Písek, *73 let*
25. 3. **Milada Švendová,** Písek, nedožitých *96 let*

Fotky s příběhem: MÍCA

Když jsem studoval na přírodovědecké fakultě zoologii, dozvídal jsem se mnoho zajímavého o životě zvířat. Ale přestože moji profesoři byli fundovaní odborníci, mnohé z toho, co nás učili, se později ukázalo jako mylné. Důvody byly dva. Prvním byla úroveň poznání odpovídající tehdejším možnostem, druhým politická situace. Společnost, která poroučela větru a dešti a nechtěla, aby lidé moc přemýšleli, nemohla přeci připustit, že by mohla myslet zvířata a, nedej Bože, že by měla nějaký duševní život, nebo dokonce emoce.

Veškeré chování zvířat v přírodě bylo oficiálně vysvětlováno jako automatické, řízené zděděnými instinkty, kterým se tenkrát říkalo pudy. Jako muzejní zoolog jsem byl často v terénu, a tak jsem se mohl v praxi přesvědčit, že to s těmi zděděnými instinkty nebude úplně pravda. Něco na tom samozřejmě je, i člověk se v některých situacích řídí instinkty. Ale zvířata mne opakovaně překvapovala svými schopnostmi vyhodnotit situaci a přizpůsobit se novým podmínkám.

Po nějakém čase jsem došel k přesvědčení, že vlastně o životě zvířat skoro nic nevím. Zvířata sama se stala učiteli v mé škole života. V tomto příspěvku bych vám chtěl představit jednu z nich, protože to byla učitelka. Jmenovala se Míca.

Jednoho červnového dne jsem pobýval sám na chalupě. Po celodenní práci jsem už za tmy zasedl k ohni. Příjemně unaven jsem si užíval kino plápolajících plamenů. Možná jsem si na chvilku i zdřímnul. Náhle mne vyrušilo cvaknutí. Otočil jsem se a zíral. Na špalku kousek ode mne seděla kočka a koukala do plamenů. Bál jsem se pohnout, abych ji nevyplašil. Bylo mi sympatické, že vypadala jako kočka divoká. Bylo mi jasné, že divoká určitě nebude. Proč ale přišla k ohni?

Jak ve škole, tak ve všech dobrodružných filmech i knihách se tvrdilo, že kočkovité šelmy se bojí ohně. Odnepaměti lidé v divočině rozdělávali na noc ohně, aby se chránili před napadením lvem, levhartem, pumou nebo jaguárem. Nikdy jsem se nesetkal s tím, že by nějaká kočka, byť vesnická, milovala oheň. Až teď. A to jsem ještě nevěděl, jaká další překvapení mi tato kočka připraví... Když jsem se přesvědčil, že moje návštěva zůstává v klidu, i když jsem se k ní otočil, osmělil jsem se a začal na ni mluvit. Lísal jsem se do její přízně, ale nezdálo se, že bych ji nějak zvlášť zaujal. Ještě chvíli se dívala do plamenů a pak seskočila a důstojně odkráčela do tmy. Noc jsem měl docela neklidnou. Ten zážitek mi nedal spát. Na jednu stranu jsem si přál, aby u nás zůstala a na druhou stranu mi bylo jasné, že to nebude možné. Jsem totiž kroužkovatel, a tak mám na zahradě krmítko a u něj nárazovou síť na odchyt ptáků. Nemohu přece dopustit, aby mi moje vlastní kočka lovila ptáky u krmítka, anebo dokonce trhala ptáky chycené do sítě.

Možná byly ty starosti předčasné. Třeba už nikdy nepřijde. Uvidíme. Když miluje oheň, třeba ji zase přiláká. Během dne jsem si připravil na ohništi hraničku na večer. Jestli znovu přijde, budu k ní vemlouvavě hovořit a přitom ji nabídnu masíčko. Jako zoolog i chlap přeci vím, že přes žrádlo se dá získat kdekdo. Nebudu vás už napínat. Kočka k ohni přišla a opět zasedla na své místo na špalku vedle mne. Musel jsem ji nějak oslovit. Přeci jí nebudu říkat kočko, to by bylo neosobní. Zrovna několik dnů předtím mi kamarád vyprávěl výborný vtip o Míce Fíce a tak volba padla na Mícu. A to jsem ještě nevěděl, jestli je to Míca kočka nebo Míca kocour. Dopadlo to dobře. Míca se nechala na žrádlo přilákat, krmit z ruky a dokonce snesla i občasné pohlazení. Druhý den už přišla ve dne a nepohrdla miskou s krmením. Konečně jsem si ji mohl lépe prohlédnout. Byla to hubená samice menšího vzrůstu. Takže Míca. Jednalo se o odrostlé kotě, které zřejmě hledalo nový domov.

Míca k nám docházela a po čase se i zdržovala po delší dobu. Musím říci, že si mě oblíbila. Byl jsem potěšen, že na mě ještě kočky letí. Krmítka s ptáky si Míca nevšímala. To bylo dobré znamení. Ale obava, co se stane, až uvidí, že je v síti chycený pták, přetrvávala. Udělal bych to nerad, ale kdyby mi měla trhat ptáky ze sítě, musel bych se jí zbavit.

O kočkách se tvrdí, že se nedrží pána, ale domova. Ani tohle pro Mícu neplatilo. Pokud byla u nás, tak mě v podstatě při všem doprovázela. Za pár dnů se stalo to, co zákonitě muselo přijít. Do sítě se chytil pták. Šel jsem ho vysvobodit a Míca šla se mnou. Koňadra se třepetala ve spodní kapse sítě blízko země. Už to byl náznak průšvihu. Hlídal jsem Mícu. Než jsme došli k síti, tak na potenciální kořist nereagovala. V těsné blízkosti se však lovecké pudy projevily. Přikrčila se a chtěla skočit. Nastavil jsem nohu mezi sýkoru a Mícu a noha útok zachytila. Přitom jsem na ni co nejstrašnějším hlasem zařval. Nevím už přesně co, ale nejspíš: *„Míco, to nesmíš, mazej!“*

Míca spadla z mé nohy, sklopila uši a zalezla pod jalovec vedle sítě. Snažil jsem se ji vydolovat, pak i vylákat na masíčko, ale nevylezla. Měl jsem strach, aby se nechytil jiný pták a Míca pak nedokončila to, v čem jsem ji zarazil. Žádný pták se už nechytil a Míca vylezla a přišla za mnou. Nejdřív jsem ji pomazlil a pak jsem vzal její hlavu do svých rukou a z očí do očí jí vysvětlil, že všichni ptáci jsou moji a Míca je nesmí lovit, jinak ji zabiju. To jsem několikrát zopakoval a tvářil se přitom tak zuřivě, že nebylo pochyb o tom, že svou výhrůžku splním.

Dny plynuly, ptáci se chytali a Míca si jich nevšímala. Lovila na loukách a v polích kolem zahrady hraboše a nosila mi je ukázat. Svůj úlovek mi položila k nohám, a když jsem ji pochválil, tak ho sežrala. Když jsem ji nepochválil, čekala, až to udělám. Někdy jsem s ní hrál hru – Já jsem zapomněl. To jsem ji nepochválil a třeba odešel ze zahrady do stodoly k ponku. Míca sebrala hraboše a donesla mi ho do stodoly. Když jsem ji ani tam nepochválil a vyšel na dvůr, zase mi svůj úlovek přinesla. To už jsem nevydržel a svou zaslouženou pochvalu konečně dostala. Ptáci ji vůbec nezajímali, spíš ji někdy zajímalo to, co s nimi já dělám.

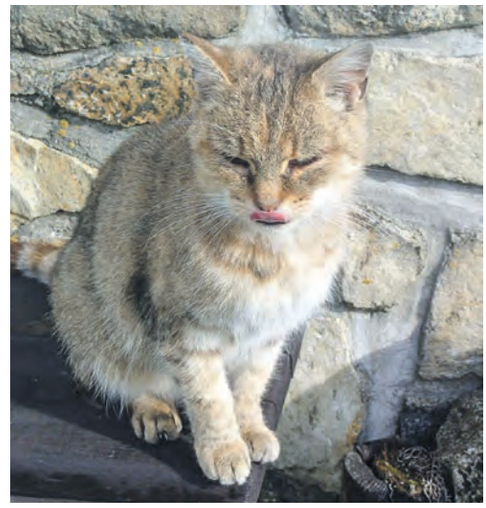

Fantastická podoba – nahoře Míca, dole kočka divoká ve svém doupěti v NP Bavorský les.

Nejspíš jí asi šlo o to pochopit, že když je nesmí žrát ona a já je očividně taky nežeru, tak k čemu jsou mi dobří? Nedělám si iluze, že to pochopila. Když kroužkování nechápou ani někteří lidé.

Na to, že Mícu ptáci nezajímají (naštěstí) jsem si rychle zvykl. Ale udivovalo mne, že ptáci na její blízkost nereagovali. Při kroužkování měli její tlamu přímo před očima a nijak je to nenervovalo. Mám podezření, že vycítili, že od Mícy jim nebezpečí nehrozí. Nebo měli daleko větší strach přede mnou a Míca jim nepřipadala tak důležitá. Nakonec všechno dobře dopadlo. Míca si našla nový domov, mně nekonkurovala v zájmu o ptáky a při každé příležitosti si užívala svou ohnivzdornost. Sedávala s námi u ohně na zahradě, v chalupě před dvířky kamen a také před ohništěm venkovního krbu. Oheň ji fascinoval a nenechala si vysvětlit, že jí mohou jiskry ze smrkových polen vypálit oči. Když oheň vyhasl a my šli spát, zalézala na noc do teplého popela pod krbem. Byla to kočka venkovní, do chalupy jsme ji na noc nebrali. Když jsme chtěli, aby odešla, stačil k tomu povel: *„Mazej“*, pronesený důrazným hlasem. Zdá se to jako pohádka, ale je to plná pravda. I když ne úplná, protože Míca nás svým chováním, překvapila ještě mnohokrát. Ale o tom snad někdy příště.

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

Glosa o vodě

Napadl mne název: Teče voda, teče – ale jak dlouho? Strach z povodní zatemňuje pohled na mnohem horší situaci – bude dost vody? Umíme si představit sucho? A přitom nám hrozí více, než povodně, proti nimž máme stavět (mimochodem ohavné) zdi, bez jiného účelu, než toho – až ta voda přijde.

V Písku povodně bývaly – máme historické dokumenty. Někdy i velmi ošklivé. Ovšem podle předpovědí odborníků nám hrozí extrém opačný – sucha. A zdají se mnohem více reálná. Prostudovala jsem dostatek materiálů, abych se jich děsila více. Pouštní prostory planety se šíří a naše země, ač si to třeba nepřipouštíme, na Zemi je. Většina sucha vychází z činnosti člověka. Podívejme se, jak je to v Písku...

Řeka Otava: Koryto se už hodně dlouho nečistilo. Při vyčištění by v době přebytku vody jí pojalo více a bylo průtočnější. V době nedostatku by tok byl pomalejší. Navíc je třeba prostor k rozlévání vody v době přebytku, aby se vstřebala a odpařovala zvolna – i žáci ze základní školy se učí o důvodu – nebo už ne?

Potoky: V „nenakrmenosti" člověka byly regulovány do betonových koryt, narovnávány, aby nemeandrovaly. Nebo, jako Jiher, ukryty pod povrch. Jako Truby zmrzačeny – původně zásoboval Písek pitnou vodou, pak byl „upraven" – co s ním vůbec je? Kanál?

Vodoteče jiného typu: Sezónní potoky mají zarostlá koryta, příkopy kolem polí ztratily funkci, potůčky ve vlhčích oblastech jsou plné odpadků od přírodymilovných lidí.

Lesy: Často devastovány buď nehospodařením, nebo vybrakováním. Mechy vysychají, otevřené lesy bez mezních porostů bývají postiženy polomy. Pole: Ztratila svoji schopnost zadržet vodu – kukuřice, řepka, přemnožená prasata... Rybníky: Původní velká síť byla rušena ve 20. století, okolí „meliorováno" (to slovo znamená „zlepšení" – sic!). Tuto síť detenčních nádrží lze rekonstruovat podle starých archivních materiálů i průzkumem přírody – v místech bývalých vodních nádrží bývá za horkých letních dnů po ránu mlha.

Nynější rybníky kolem průmyslové zóny jistě neodpovídají předpisům o zachování ekosystému.

Pokud nepřistoupíme k návratu zdravé přírody a budeme ji považovat za nezničitelnou, budeme se potácet mezi nárazovými záplavami (když náhodou bude trochu mrznout a padat – trochu – sníh a přijde obleva) a obdobími sucha. Pokud zároveň nezačneme hospodařit s pitnou vodou a neomezíme nekontrolované čerpání spodní vody průmyslovými subjekty, nebudou naši potomci (myslím tím už ty, co jsou na světě!) o nás mluvit hezky.

A možná s námi i naloží podle zásluhy – a trest bude kolektivní!

JIŘINA POSPÍŠILOVÁ – TROI, historička

Země dobrých psů

Další kýbl, ... špatně ... další kýbl... Vyléval jsem jeden kýbl vody za druhým. Vyléval jsem je do místnosti, kde během dlouhých dnů světlých zítřků probíhalo politické školení mužstva. Teď nebylo školení ani místnost nebyla plná vojáků, začala být plná vody. Byl pozdní večer a zdaleka ne máj.

„Kolik je písmen ve vojenské přísaze," zahulákal na mě. Počítal jsem... Špatně!!! Další kýbl... „Jak je daleko slunce od země?" ječel... Nevím. Další kýbl. Další kýbl. Voda byla všude. Uhlí! Kam? Do vody... Do vody? Sypal jsem uhláky do rozlité vody, podlaha i stěna kolem ztmavla. „Kolik mám v ruce kuliček," řval, ruku svíral v pěst. Nevím. „Otevři komín," zařval – vymeť ty saze. Kdybych to neudělal, asi by mě zabil. Plná místnost vody, uhlí, sazí. Tak kolik mám těch kuliček, řval... Nevím, nevím, nevím. Ty nevíš... A hodil je do toho marazmu. Tak až je najdeš a spočteš, tak přijď. Běda ti, jestli nebudou všechny! A odešel.

A zatímco všichni spali, já jsem uklízel, a bylo to nekonečné. Vodu jsem vyléval z okna lopatkou, pak mokré uhlí vracel zpátky do uhláků a několik hodin vytíral. Nekonečné. Kuličky jsem nenašel, nešlo to. Zcela vyčerpán jsem se v naprosté tichosti dovlekl na pokoj, potmě nahmatal postel, vyplazil se nahoru a usnul s vědomím, že jestli se probere, začne to nanovo. Usnul jsem. Ráno jako v mdlobách jsem se vyhnul jakémukoliv místu, kde bych jej mohl potkat. Zřejmě vystřízlivěl a zapomněl na všechno. Idiot. Jestlipak víte, odkud tento voják druhého ročníku základní vojenské služby byl? Ano, to bylo poprvé, kdy jsem se dověděl, že existuje město Písek, a tehdy jsem si řekl: Nikdy tam!

A pak se stalo, že jsem se sem přistěhoval. A šel navštívit kamaráda, kterého jsem mezitím poznal, ale byl v hospodě, tak jsem si popovídal s jeho maminkou a pak šel, a když jsem přišel zase příště a pak několikrát, vždy byl kamarád v hospodě, a tak jsem si zase a znovu povídal s mamkou. Jednoho dne se na mě dlouze zadívala a pak mi téměř mateřsky řekla: „Ty jsi jako můj syn," a začala mi péct štrůdly, a pak mi je dělala, dokud jsem byl v Písku, a když jsem se odstěhoval a začal dělat pastora v Benešově, Vlašimi, Táboře, Mostě, Chomutově, posílala mi balíčky se štrůdly, na které jsem se neskutečně těšil, protože byly jako od mámy, když už jsem tu svoji vlastní neměl, a také protože byly velmi dobré. A když jsem měl svatbu na Slovensku, seděla tato žena vedle mého táty, a dokonce mi přinesla i výbavu. Jako máma.

A mimochodem, ty štrůdly mi dělá doposud, už téměř 30 let. Je taky z Písku. Dva lidé z jednoho města. Dobrý a zlý. Jak dlouho už klopýtá dobro tímto světem a zlo je mu neustále v patách. Zlo by bez dobra nexistovalo. Zlo parazituje na dobru. Je to jako krásný obraz, do kterého někdo udělal řez nožem. Ta rána nožem by tam nikdy nemohla být, kdyby nebyl ten obraz. Ten obraz může existovat sám o sobě, díra v něm ne. Na počátku bylo všechno velmi dobré. (Gen 1:31) Dnes už téměř všechno dobré je zneužito. A přítomnost toho dobrého i zlého je všude – v rodinách, ve městech, po celé Zemi, v celých dějinách. A nakonec v každém z nás.

V každém z nás vlastně soupeří dva psi. A někdy je to velmi nelítostný boj. Kdo zvítězí? Vždy zvítězí silnější. Který? Ten, kterého víc krmíme. Ano, jsme tím, co jíme. Čím krmíme svoji mysl. Když to nejsou dobré věci, vítězí zlý pes, když to jsou dobré věci, vítězí dobrý pes. Bible tyto dvě (samozřejmě vyhraněné) polohy lidské přirozenosti popisuje jako skutky těla či přirozené sklony a skutky ducha.

„Kdo se nechá vláčet svými přirozenými sklony, to se snadno pozná: najdete u něj necudnost, pohlavní nevázanost, modlářství, pověrčivost, nenávist, bojovnost, žárlivost, hněvivost, kariérismus, škarohlídství, nadržování, závist, neúctu k životu, opilství, hýření a podobné nectnosti. ... Takoví lidé do Božího království nevstoupí. Kdo však žije podle Božího Ducha, v jeho srdci se rodí láska, radost, pokoj, trpělivost, přívětivost, laskavost, důvěra, pokora a sebeovládání. Takový člověk se nemusí bát žádného zákona." (Galatským 5:19-23)

S kým by jste raději chtěli žít a koho byste chtěli potkávat? Já bych rád potkával ty druhé a rád bych se jim i trochu podobal. Je to o mém rozhodnutí. Je to o nás, který pes nakonec zvítězí.

ROSŤA HOMOLA,
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Neviditelní géniové

Známé rčení praví, že nejlepší mrkev je maso. Dovolil bych si lehce parafrázovat a prohlásit, že nejlepší televize je rádio; ve volném (i v jiném) čase se totiž rád oddávám nezřízenému poslechu rozhlasových her, povídek, seriálů a četeb. Mám své oblíbené autory, ale i interprety: přednes některých herců natolik lahodí mému uchu, že je mi jedno, co čtou, hlavně když je to Ivan Řezáč (doporučuji v jeho podání například četbu z románu Vlasty Třešňáka Melouch nebo audioknihu Mlýn na mumie od Petra Stančíka). Český rozhlas pravidelně vyhlašuje anketu „Neviditelný herec", v níž rozhlasoví posluchači volí svoje nejoblíbenější interprety mluveného slova. Ankety jsem se sice nikdy nezúčastnil (i když nominovaní herci patří vždy ke špičce a s jejich výběrem většinou souhlasím), zato jsem si pro sebe vyhlásil anketu „neviditelní géniové", kam jsem nominoval jen dva herce, kteří v mé anketě nemají konkurenty a s přehledem v ní každý rok zvítězí.

Mými absolutními neviditelnými jedničkami jsou Jiří Lábus a Oldřich Kaiser, a to díky nekonečnému rozhlasovému seriálu „Tlučhořovi aneb Byli jsme a budem", kde hrají nejen všechny role, ale sami si ho i píší (tedy vlastně se jedná o improvizaci). Seriál si za dobu, co se vysílá (překročil už počet 1000 epizod), vydobyl zprofanované přízvisko „kultovní", ačkoliv kromě členů svojí rodiny neznám další členy tohoto kultu...

Co mi na seriálu vlastně připadá tolik geniální? Na první poslech zní historky ze života přízemních primitivů Tlučhořových jako banální tlachání nezaměstnaného alkoholika Páťi s jeho ukvokanou manželkou Boženou, dvěma úměrně natvrdlými potomky Patrikem a Růženou a rádoby intelektuálem Mirko Hýlem, který se do rodiny vetřel pod záminkou vzdáleného příbuzenského vztahu. Ovšem když se člověk proposlouchá desítkami (nebo lépe stovkami) dílů, musí ocenit, jak přesně a pohotově se dokážou oba herci převtělit do desítek postav, všechny dostatečně hlasově i výrazově odlišit, neztratit linii příběhu, a navíc přitom téměř stoprocentně improvizovat. Podle mě v tom dosáhli světového mistrovství (jen o tom ten svět ještě bohužel neví). Kromě interpretační brilance ovšem dokážou i přesně vystihnout různé postavy z nejrůznějších sociálních vrstev (za obzvlášť povedené považuji epizody odehrávající se v partě notoriků u hospodského stolu ve čtvrté cenové skupině, kdy ve dvou svedou vytvořit iluzi nabitého lokálu a vést klasické nesmyslné opilecké řeči nejen mezi sebou, ale i každý sám se sebou).

Paradoxní přitom je, že člověk začne seriál po čase chtě nechtě milovat, ačkoliv v něm nevystupuje jediná sympatická postava a ponor do lidské blbosti v něm dosahuje netušených hloubek. Hlavním tématem celého seriálu je totiž už od jeho počátku (začal se vysílat už začátkem 90. let) lidská malost a čecháčkovství a je s politováním nutné dodat, že se toho od té doby v české mentalitě změnilo pramálo. Což je sice smutné, ale zase to dává oběma autorům a interpretům Tlučhořových (bohužel) nekonečný zdroj inspirace.

Aby však nedošlo k mýlce: Kaiser s Lábusem na poli rozhlasového seriálu neprovozují lacinou srandu na úkor sociálně a inteligenčně slabých vrstev, ale dokonalou satiru všeho, co je na člověku – bez ohledu na vzdělání nebo sociální status – opovrženíhodné. Vedle frustrovaných násosků zde vystupují i snobští intelektuálové, bývalí chartisté, ze kterých se vyklubou bývalí konfidenti, a nepřeberné množství dalších odporných postav. Autoři seriálu se prostě strefují bez pardonu do všech a mohou si to dovolit i díky tomu, že častým terčem jejich nešetrného humoru jsou i oni sami; tedy známí herci Kaiser a Lábus, kteří v seriálu zhusta vystupují a jsou tam taktéž často za blbce.

Tlučhořovi jsou zkrátka vycizelovaný a pro leckoho možná i utajený klenot rozhlasového éteru. Mimochodem, je věčná škoda, že nikoho nenapadlo do dabingu seriálu Simpsonovi kromě Jiřího Lábuse (Marge) obsadit i Oldřicha Kaisera a svěřit jim oběma většinu rolí. V původním anglickém znění to tak totiž je: kromě hlavních postav mluví většinu ostatních jen dva herci, kteří jsou schopni dokonale měnit hlasy a výrazové polohy stejně jako to dovede geniální dvojka K+L. Kdo nevěří, ať si někdy Tlučhoře na ČR 2 pustí. Autor článku ovšem nenese žádnou zodpovědnost za to, pokud se někdo z čtenářů v některé z postav pozná.

***PETR PUTNA**, překladatel*

Obyčejné zápisky pro neobyčejného syna

Na první jarní den 21. března 2017 se ze mě stal otec. Ve věku skoro dožitých 42 let, neb mám narozeniny 25. března, to bylo sice skoro na hraně, ale podařilo se. Ufff. A víte co? Jsem tomu neskutečně rád a děkuju za nejlepší dar, jaký mi mohla má manželka Jiřinka nadělit.

Ptáte se, proč sedám ke klávesnici a datluju něco, co už tu minimálně jednou v jinačí podobě vzniklo? A ptáte se správně! Aniž bych chtěl psát další derivát „Deníčka moderního fotra", jak svůj blog a posléze dvě knihy nazval otec na otcovské dovolené Dominik Landsman, mám potřebu to, co nás s mým synem Jakubem nyní spojuje, zaznamenávat hlavně pro něj. A to proto, až mě začne selhávat paměť a strýc Alzheimer zeširoka otevře svou náruč, aby mě do ní přivinul a já upadl v sladké, ale prázdné zapomnění, tak aby to naše společné tu pro Kubu zůstalo a nevyvanulo jako sprej Petra Jandy.

Doba předporodní, takzvaně těhulkovská

Dokud neucítíte na svých rukou první pohyby vašeho potomka, myslíte si, že vaše drahá pouze kyne a svádí to na těhotenství. Teprve až vás vaše dítě pokope přes břišní stěnu do dlaní, tak zpozorníte a řeknete si, ono se fakt něco děje. A je to pecka! To vám povím. Procítit život, na kterém máte svůj poloviční podíl, je pocit k nepopsání a nezaplacení.

Dětní vědí a zatím bezdětní to poznají a budou se tetelit a blbě usmívat podobně jako my s Jířou, když se její bříško poprvé zavlnilo při nitroděložní gymnastice našeho Kubíka.

Tři roky předtím

Po dvouleté známosti jsem pořídil zásnubní prsten a celý rozklepaný požádal na naše výročí 21. února Jířu o ruku. Brali jsme se 11. června 2016 na nádvoří královského paláce hradu Zvíkov. Poznali jsme se coby studenti kurzu památkové péče při Národním památkovém ústavu, který jsme začali navštěvovat od ledna 2014. Hned při druhém dvoudenním školení a exkurzi na Pražském hradě, jsme s dalšími spolužáky usedli do výčepu U Medvídků nedaleko „Památáku", abychom tam s Jířou zůstali zcela sami a ruka byla v rukávě.

To, co následovalo, bylo tím nejhezčím obdobím mého dosavadního života. Konečně jsem poznal tu, s níž chci pokračovat ve společné cestě po tomto 3D světě a dokonce s ní mít i pokračovatele, potomky. A to se mi právě, Kubíku, splnilo. Ty jsi nyní ten důvod, proč vstávat do práce, proč se snažit dělat svět lepším a pro tebe krásnějším.

Pokračování příště...

***ZBYNĚK KONVIČKA**, publicista*

Unikátní expozice ve Sladovně: To je město

O interaktivním tvoření nového města jste si už mohli přečíst na straně 3. Hravou formou si nejen děti, ale celé rodiny krásně zatvořily a zároveň si všichni uvědomili z ptačího nadhledu, jak město funguje. Ti, kdo přišli opakovaně, tak měli unikátní šanci zažít, jak se v čase město překotně vyvíjí. Na doprovodných workshopech se tvůrčí týmy seznámily s prací urbanistů, tím že plánovaly velkorysé přestavby města, podle kterých se pak i některé zásahy realizovaly. Unikátní město se nebývale povedlo. Kdo nechtěl tvořit, mohl se zapojit jen jako pozorovatel = turista. A bylo se věru na co dívat. Sláva všem jeho tvůrcům a třeba někdy zase společně něco vytvoříme.

Autor expozice, textu a fotografií: architekt MARTIN ZBORNÍK

Tentokrát přinášíme citát vpravdě prezidentský a aktuální: „Přirozenou nevýhodou demokracie je, že těm, kdo to s ní myslí poctivě, *(1.+2. část tajenky)*, zatímco těm, kteří ji neberou vážně, umožňuje *(3. tajenka)*.“ Václav Havel

	DOSTIHOVÝ SPORT	AROMATICKÁ LÁTKA	DVOJHLAVÝ SVAL		PŘEDLOŽKA	RUSKY TENTO	PANOVNÍK PERSKÝ	JIŽ	DÁMSKÁ OCHRANA		INIC. ZEDNÍČKA	OZDOBNÁ OBRUBA OBRAZU	FR. PŘEDLOŽKA	DÍLO MALÍŘE	JIHOAMERICKÁ ŘEKA	ROZHL. SPOL AFGHÁNISTÁNU
VYSTOUPLÁ ČÁST KARTOTÉČNÍHO LÍSTKU				PRUDKÝ SJEZD						VLAJKA						
NEVZOROVANÍ				PATRA (ZAST) / UKRAJINSKÝ POLOOSTROV						ZASOUVACÍ UZÁVĚR DVEŘÍ / KMEN						
ANGL. SKÁLA					OLYMPIJSKÉ HRY / DAVIDŮV BRATR			CELNÍ KÓD SLOVENSKA			ETIOP. ŘEKA / PROTIKLAD					PATŘÍCÍ ÁJE
SPORTOVNÍ NÁČINÍ							BA	HAJDY / TRUPY				CTNOSTNÁ / ODPOR				
	ČESKÝ ARCHITEKT	JEMNÝ PRÁŠEK / NOVÁ EVROPSKÁ MĚNA				NAPODOBENINA / ČERVENAT SE							VČELÍ SPOLEČENSTVÍ / AMID CYKLICKÝ			
1. ČÁST TAJENKY									OBLÉCI / VTIP							
KÓD JUGOSLÁVIE (SRBSKO A ČERNÁ HORA)			NORSKÉ SÍDLO	MUŽSKÉ JMÉNO (17.6.) / STAVBA NAPŘIČ ŘEKOU NA VZEDMUTÍ HLADINY						AMER. FILM. HEREČKA (1946-) / ZN. NEONU						
PROHNUTÉ MÍSTO							OBYVATEL AÓNIE / STARCI				ZKR. RUKOPISU KRÁLOVEDVORSKÉHO / PAŘÍŽSKÉ DIVADLO			KACHNA (ZOOL)	PRACOVAT NA STAVU	ANGLICKY ŠKUBNOUT
AMER. FILM (K. DOUGLAS)					TEL. SPOL. KUVAJTU / TUNELÁŘSKÝ DĚLNÍK			POSUVNÉ MĚNIČE ODPORU / JMÉNO HEREČKY KAČÍRKOVÉ								
	GERMÁN	JIHNOUT / BRNĚNSKÁ UNIVERZITA				SPZ MICHALOVCE / HOVOROVÝ SOUHLAS			ZMENŠITI OBJEM	MALÁ DEANA / TÁZACÍ ZÁJMENO						
2. ČÁST TAJENKY												JORDÁNSKÉ SÍDLO / POZOROVACÍ PROSTOR NA STĚŽNÍ				
CITOSLOVCE BOLESTI			OKRESNÍ MUZEUM (ZKR.)	ANGL. ZÁPISNÍK / NEZPÍVAT									STANICE TECHNICKÉ KONTROLY / ČÁST ÚST			
AMER. REŽISÉR (1946-)						SLOV. JINÝ / UMĚLÁ VODNÍ NÁDRŽ				EVROPAN / ROZHODNUTÍ SPORU ROZHODČÍM				ODDĚLOVAT	LÁZEŇSKÉ PROMENÁDY	KNIŽNÍ ZKRATKA
	OBAVA	AMER. FILM (R. ALDRICH) / PRODEJNA MEDIKAMENTŮ					ZKR. ALBÁNSKÁ TISK. AGENTÚRA / ASHABAT (DO 1992)				DRAVÝ ČLOVĚK / SPISOVÁ ZNAČKA					
SNĚMOVNA LIDU			TYČ K PÁČENÍ / KVĚTEN					IRSKÁ OSVOBOZENECKÁ ARMÁDA / MPZ ZANZIBARU				KOŘENÍ / SNOŽMO				
3. ČÁST TAJENKY									HLUBOKÝ MUŽSKÝ HLAS / PAPEŽSKÁ POKRÝVKA HLAVY				SPZ OLDENBURG (NĚMECKO) / SPZ SONTHOFEN (NĚMECKO)			ANGL. ŽIVOTNĚ DŮLEŽITÝ
TRNOVNÍK					NAŘÍKATI / KŮŇ (BASN)						OBEC NEDALEKO ZVÍKOVA					
BIBLICKÁ KRAJINA				OPATŘIT RAZÍTKEM / JEDNOTKA ATMOSFÉRICKÉHO TLAKU							MIMOZEMŠŤANÉ / OSOBNÍ ZÁJMENO					
ANGL. NEBO			HŘÍBEK / OTEC (KNIŽNĚ)					BAHENNÍ ROSTLINA					FOUKAT			
SVAZEK OBILÍ					CELNÍ KÓD UKRAJINY			JITRO					ADÉLA DOMÁCKY			
ZVUK STŘELBY					ŘÍMSKÝCH 1500			HODNĚ (EXPR.)					NÁŠ BUDITEL			

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ o skvělé dorty

Cukrárna U Volfů zal. 1909

Dnes máme pro vás úkol tematický: Zjistěte a napište nám, kde se nachází znaky královského města Písku. Všechny záběry byly pořízeny ve volně přístupných prostorách do 15 minut chůze od Velkého náměstí.

K číslům napište názvy objektů (adresy) a odpovědi zasílejte e-mailem: *redakce@piseckysvet.cz*, nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova).

Tentokrát se soutěží o sladké odměny. Ceny do soutěže věnovala Cukrárna U Volfů, kde si dva vylosovaní budou moci vybrat zákusky v hodnotě 300 Kč.

Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (NEMUSÍTE odpovědět na vše).

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 19. dubna. Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

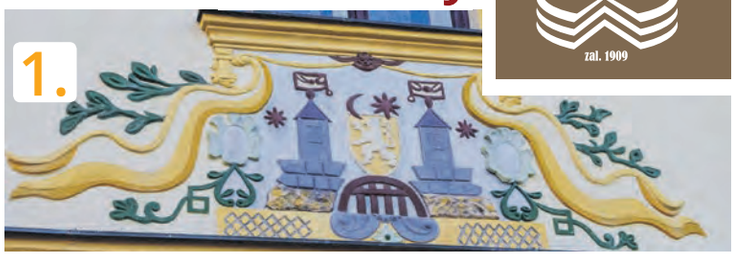

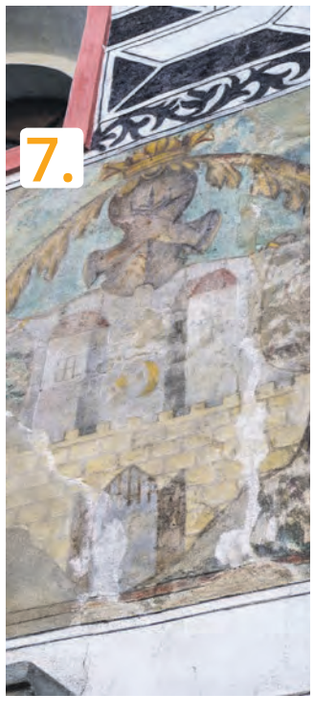

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, doprovodné P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na květen: **24. dubna** (dva dny před tiskem)

inzerce@piseckysvet.cz, **tel. 739 348 550**

JAK TO DOPADLO MINULE?

CENTRUM KULTURY MĚSTA PÍSEK

Soutěžní otázky nebyly lehké, a tak do slosování postoupilo jen 6 soutěžících, kteří odhalili správně všech sedm objektů. Odměny věnovalo Centrum kultury města Písek. Dvě volné vstupenky na koncert Moniky Načeva a Michala Pavlíčka vyhrál **František Blízek**, z koncertů ve Sv. Trojici si bude moci vybrat **rodina Záluských**.

Správné odpovědi z únorového čísla: 1. Sportovní hala Sokol Písek, Tylova ul.; 2. Stará pošta pod Hotelem Biograf , Gregorova 8; 3.Hotel U Zlatého Býka, Kocínova 135; 4. Památník obětem fašismu na sídlišti Portyč u Nového mostu; 5. Restaurace Zlatá Hvězda, Erbenova ulice; 6. Seniorský dům, Čelakovského 8; 7. Děkanský kostel – jižní strana Kaple sv. Jana Nepomuckého